

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง ติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว
โดย นางณัฐพร ปุณณากินันท์

ได้รับอนุมัติให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มงคล หวังสถิตย์วงศ์)

21 พฤษภาคม 2550

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรพจน์ ศรีวงศ์ดล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นฤมล เครือทองกุล)

กรรมการ

(นายเจริญวงศ์ จันทร์สิริสถาพร)

ติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

นางณัฐพร บุญญานันท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นางณัฐพร ปุญญาภินันท์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : ติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว
สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร
รองศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ ศรีวงศ์คล
ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวในด้าน ประโยชน์และปัญหา-อุปสรรค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ในภาคกลาง ประจำปี พ.ศ. 2549 จำนวน 246 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ANOVA และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วย Scheffe Analysis การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัยพบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี และ ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนงค์จนกระทั่งผ่านการรับรอง ระหว่าง 1 เดือนถึง 2 เดือน

ผลการศึกษา ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว พบว่าโดยภาพรวมได้รับประโยชน์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเภทของธุรกิจและแต่ละขนาดของสถานประกอบการ พบว่าทั้งด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับอยู่ในระดับมาก

ผลการการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคือ เมื่อพิจารณาแต่ละประเภทของธุรกิจและแต่ละขนาดของสถานประกอบการ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการการเปรียบเทียบระดับประโยชน์ของผลการดำเนินงานของการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประเภทของธุรกิจ พบว่ามีความแตกต่างกันจำนวน 9 ข้อ เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาและอุปสรรค โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อ
จำแนกตามประเภทของธุรกิจ พบว่ามีความแตกต่างจำนวน 1 ข้อ เมื่อจำแนกตามขนาดของ
สถานประกอบการ พบว่ามีความแตกต่างจำนวน 5 ข้อ การวิจัยครั้งนี้กำหนดความมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 137 หน้า)

คำสำคัญ : การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว, โรงงานสีขาว, ยาเสพติด, ผลประโยชน์

Name : Mrs.Nattaporn Punyapinan
Thesis Title : A Follow-up of Operations of Establishments Granted White Factory Certification
Major Field : Industrial Business
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
Thesis Advisors : Associate Professor Dr.Sripen Srestasathien
Associate Professor Dr.Worapoj Sriwongkol
Academic Year : 2006

Abstract

The purpose of this study was to follow-up the operations of the establishments granted White Factory Certification. Aspects related to benefits, problems and obstacles were examined. The informants of the study were 246 safety officers or those responsible for the White Factory projects in the establishments granted White Factory Certification in year 2006. Questionnaires were used to collect the data. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, ANOVA and Scheffe were used to analyze the data via SPSS software.

It was found that most establishments spent 6 months to one year on preparation to apply for the certification. It took one to two months for the government authority to examine the establishments before granting the awards.

Regarding the benefits gained from being awarded, it was found that the following benefits were rated at a high level; overall benefits between employees and factory, individual employee benefits and factory benefits.

With respect to the problems in relation to applying for White Factory Certification, those regarded as moderately serious were overall problems and obstacles, business segments and business sizes.

The comparison of the degree of the benefits gained by the establishments with different types revealed 9 items different. No differences in benefits gained after being certified with White Factory were found among the establishments with different sizes. The comparison of the degree of seriousness of the problems encountered by the establishments running different business revealed one item different while five problems were faced differently by the establishments with different sizes. The statistical significance level of this study was set at .05.

(Total 137 pages)

Keywords : White Factory Certification, White Factory, Drug, Benefits

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ ศรีวงศ์คอล และ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์นฤมล เครือทองอร่าม และนายเจริญวงศ์ จันทร์สิริสถาพร กรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำที่มีค่า และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละเวลาและยินดีช่วยตรวจทาน และแก้ไขแบบสอบถามจนสมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก นายเลิศศักดิ์ ศรีประสิทธิ์ ที่ช่วยคำนวณ แปลผลทางคอมพิวเตอร์ และพิมพ์วิทยานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ขอขอบคุณแม่กุหลาบ เพิ่มกลีกร มารดาผู้ให้กำเนิด และให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งนายสุรพล ปุณณภินันท์ สามีผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษา แนวคิด กำลังใจ และแรงผลักดันจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กล่าวนามในที่นี้ที่ได้แสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอระลึกถึงคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในหลายๆ สาขาวิชา ให้แนวคิดและแนวทางต่างๆ ซึ่งมีค่ายิ่งตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้ รวมถึงเพื่อนนักศึกษาร่วมรุ่น ภาควิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2544 ทุกท่าน

ณัฐพร ปุณณภินันท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ประเด็นปัญหาที่จะทำการวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.7 ประโยชน์ของผลการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 ยาเสพติด	9
2.2 โครงการโรงงานสีขาว	25
2.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
2.4 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	31
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 ผลของการวิจัย	37
4.1 ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบและข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ	37
4.2 ตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	43
4.3 ตอนที่ 3 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	83
4.4 ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านประโยชน์ ปัญหาและ และความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐ	119

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
5.1 สรุปผลการวิจัย	122
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	123
5.3 ข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	127
ภาคผนวก ก	129
แบบสอบถาม	130
ภาคผนวก ข	135
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	136
ประวัติผู้วิจัย	137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 แสดงการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานตามสาขาอาชีพ	2
1-2 แสดงน้ำหนักยาเสพติดที่จับกุมได้ จำแนกตามชนิด	3
1-3 แสดงจำนวนคดีที่มีการจับกุม จำแนกตามชนิดของยาเสพติด	3
1-4 แสดงจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองโครงการโรงงานสีขาว	5
4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	37
4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	38
4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	39
4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	40
4-5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เตรียมการก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	41
4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจนกระทั่งผ่านการรับรอง	42
4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม	44
4-8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ	47
4-9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	57
4-10 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ของภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	65
4-11 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	67
4-13 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	68
4-14 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ จำแนกตามประเภทธุรกิจ เป็นรายคู่	68
4-15 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	69
4-16 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	69
4-17 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายา เสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	70
4-18 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายา เสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	70
4-19 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายา เสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-20 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	71
4-21 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	72
4-22 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	72
4-23 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	73
4-24 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	73
4-25 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	74
4-26 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดจำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	75
4-27 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงานจำแนกตามประเภทของธุรกิจ	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-28 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงานจำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	76
4-29 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	76
4-30 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	77
4-31 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	77
4-32 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	78
4-33 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	78
4-34 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	79
4-35 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-36 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	82
4-37 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายคู่	82
4-38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม	84
4-39 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ	88
4-40 แสดงค่าส่วนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	99
4-41 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	108
4-42 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	110
4-43 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่	110
4-44 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-45 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	113
4-46 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านการแต่งตั้งทีมงานหรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายคู่	114
4-47 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสภาวะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	114
4-48 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสภาวะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายคู่	115
4-49 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	115
4-50 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายคู่	116
4-51 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่น ๆ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-52 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการ เป็นรายคู่	117
4-53 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	118
4-54 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายคู่	119

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4-1 แสดงคำร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
4-2 แสดงคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	39
4-3 แสดงคำร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตาม ประเภทของธุรกิจ	40
4-4 แสดงคำร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	41
4-5 แสดงคำร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เตรียมการ ก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	42
4-6 แสดงคำร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนง จนกระทั่งผ่านการรับรอง	43
4-7 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม	46
4-8 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ธุรกิจประเภทการผลิต	51
4-9 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ธุรกิจประเภทการบริการ	53
4-10 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ธุรกิจประเภทการจัดจำหน่าย	55
4-11 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดเล็ก	59
4-12 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดกลาง	61
4-13 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดใหญ่	63
4-14 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม	86

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-15 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตามประเภท ของธุรกิจการผลิต	93
4-16 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตามประเภท ของธุรกิจบริการ	95
4-17 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตามประเภท ของธุรกิจจำหน่าย	97
4-18 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตาม สถานประกอบการขนาดเล็ก	102
4-19 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตาม สถานประกอบการขนาดกลาง	104
4-20 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว จำแนกตาม สถานประกอบการขนาดใหญ่	106

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดในผู้ใช้แรงงานเริ่มก่อตัว และส่งผลกระทบต่อสังคม ในช่วงที่ประเทศไทย กำลังพัฒนาเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICs : New Industrial Countries) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519)

ในระยะแรกมีผู้ใช้แรงงานบางสาขาอาชีพใช้สารกระตุ้นประสาทเพื่อการทำงาน ได้แก่ ยาห่าน (ฟีโมลีน) ยาโคบาล (ฟีโมลีน) ยาอี (อีเฟดรีน) ยาบ้า (ในอดีตรู้จัก “ยาม้า”) ใบกระท่อม รวมทั้งเครื่องดื่มชูกำลัง ต่อมาได้แพร่กระจายอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน สาขาอาชีพต่างๆ อย่างรวดเร็วในช่วงปี พ.ศ. 2539-2541 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2544 ยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า ได้แพร่ระบาดในทุกกลุ่มอาชีพ ในนักเรียน นักศึกษา และผู้มีงานทำ ซึ่งเป็นช่วงที่ ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติปัญหาเสพติดในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่ทั่วประเทศ

จะเห็นได้ว่ามีการใช้ยาเสพติดในผู้ใช้แรงงานมานานกว่า 30 ปี แต่การศึกษาสภาพการใช้ ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานเริ่มอย่างจริงจัง เมื่อสถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศ (TDRI) ได้ประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2536 มีผู้ติดยาเสพติด ขึ้นต่ำจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,267,590 คน ในส่วนของผู้ใช้แรงงานได้ประมาณการจำนวนผู้ใช้ ยาเสพติดในสาขาอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงต่อการใช้ยาเสพติดว่ามีจำนวนถึง 1,035,918 คน (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548)

ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2540 ได้มีการศึกษาวิจัยสภาพการใช้ยาเสพติดในผู้ใช้แรงงานกลุ่ม อาชีพที่มีความเสี่ยงสูงต่อการใช้ยาเสพติด (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548) พบว่ามีการใช้ยาเสพติดที่หลากหลายในคนชั้นบรรทัดทุก แรงงานประมง แรงงานภาคเกษตร แรงงานก่อสร้าง แรงงานภาคอุตสาหกรรม แรงงานในสถานเริงรมย์จำนวนมากบ้างน้อยบ้าง ตามลักษณะงานอาชีพ แต่ที่น่าสนใจก็คือได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่าพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ในผู้ใช้แรงงานสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ใช้เพื่อความสนุกสนาน และที่ใช้เพื่อการทำงาน ด้วยความเชื่อที่ว่าเพื่อช่วยให้ทำงานได้ทน ได้นาน และเป็นที่ยอมรับด้วยว่ายาดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็นต่อการทำงานเพื่อการดำรงชีวิต

ยาเสพติดที่ผู้ใช้แรงงานนิยมใช้มีความหลากหลาย ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ในอดีต พบมากในผู้ใช้แรงงานหนัก ลักษณะวิถีชีวิตและการทำงานที่เสรี กล่าวคือไม่มีรูปแบบการทำงาน ที่แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นเวลา สถานที่ทำงาน หรือกฎระเบียบในการทำงาน ได้แก่ แรงงานประมง แรงงานเกษตร ปัจจุบันพบในผู้ใช้แรงงาน คนทำงานในทุกสาขาอาชีพ

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมี บุหรี่ สุรา กัญชา ฝิ่น เฮโรอีน สารระเหย (พบในกลุ่มแรงงานที่เป็นวัยรุ่น) และยากระตุ้นประสาท (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548)

ที่น่าสนใจในผู้ใช้แรงงานในสถานเริงรมย์ มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดที่แตกต่างไปจากผู้ใช้แรงงานอาชีพอื่น กล่าวคือ นอกจากจะใช้บุหรี่ สุรา กัญชา ยาบ้าแล้ว ยังมีการใช้อ็อปติรูดอน เหล้าแข็ง แวเลียม อัลเฟอร์ 27 โดมิคุม เอ็คซ์ตาซี เป็นต้น (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548) มีการสำรวจประเภทของยาเสพติดที่ใช้ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานสาขาอาชีพต่างๆ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1-1 แสดงการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานตามสาขาอาชีพ

ประเภทแรงงาน	ยาเสพติดที่ใช้ในกลุ่มแรงงาน
ประมง	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา กระท่อม เฮโรอีน สารระเหย
แรงงานก่อสร้าง	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน สารระเหย
เกษตรกรไร้อ้อย	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน
ภาคอุตสาหกรรม	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน
คนขับรถ	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา
สถานเริงรมย์	บุหรี่ สุรา ยาบ้า กัญชา กระท่อม เฮโรอีน สารระเหย

ที่มา : การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ

สำนักงานปราบปรามยาเสพติดกระทรวงแรงงาน, 2548

จากตารางที่ 1-1 แสดงถึงชนิดของยาเสพติดที่ผู้ใช้แรงงานใช้เสพในสาขาอาชีพต่าง ๆ จะเห็นว่ากลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานสูงหรือใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ยาวนานจะมีการใช้ยาเสพติดที่หลากหลาย เช่น ประมง แรงงานก่อสร้าง หรือ สถานเริงรมย์ มีรายงานผลการสำรวจปริมาณที่มีการเสพและจำนวนคดีที่มีการจับในแต่ละประเภทของยาเสพติดดังแสดงในตารางที่ 1-2 และ 1-3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1-2 แสดงน้ำหนักยาเสพติดที่จับกุมได้ จำแนกตามชนิด

หน่วย : กิโลกรัม

ปี พ.ศ.	เฮโรอีน	ยาบ้า	เอ็กซ์ตาซี	ฝิ่นดิบ, ฝิ่นสุก และ พืชฝิ่น	กัญชาแห้ง	ไอซ์	คีตามีน	โคคาเม้น (โคเคน)	โคเคอีน	สารระเหย
2544	474	8,449 (ประมาณ 93.9 ล้านเม็ด)	17 (ประมาณ 68,089 เม็ด)	2,289	10,921	0.01	95	5	1,005	360
2545	635	8,632 (ประมาณ 95.9 ล้านเม็ด)	38 (ประมาณ 150,895 เม็ด)	3,938	12,404	8	27	15	1,068	454
2546	437	6,438 (ประมาณ 71.5 ล้านเม็ด)	33 (ประมาณ 132,990 เม็ด)	10,221	13,773	49	98	11	941	536
2547	790	2,790 (ประมาณ 31.0 ล้านเม็ด)	31 (ประมาณ 124,980 เม็ด)	1,595	9,906	47	164	12	725	279
2548	827	729 (ประมาณ 8.1 ล้านเม็ด)	2.22 (ประมาณ 8,874 เม็ด)	5,688	5,930	208	22	0.3	267	66

ที่มา : การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ สำนักงานปราบปรามยาเสพติด กระทรวงแรงงาน, 2548

ตารางที่ 1-3 แสดงจำนวนคดีที่มีการจับกุม จำแนกตามชนิดของยาเสพติด

หน่วย : คดี

ปี พ.ศ.	เฮโรอีน	ยาบ้า	เอ็กซ์ตาซี	ฝิ่นดิบ, ฝิ่นสุก และ พืชฝิ่น	กัญชาแห้ง	สารระเหย	ไอซ์	คีตามีน	โคคาเม้น (โคเคน)	โคเคอีน	อื่น ๆ
2544	3,482	169,148	383	2,297	20,525	10,649	3	187	25	166	2,128
2545	2,756	167,810	591	2,075	20,633	13,200	41	250	57	651	2,334
2546	1,609	63,595	664	2,220	15,525	15,410	70	325	87	485	3,604
2547	686	34,636	563	898	7,474	8,808	194	164	119	303	2,164
2548	173	13,316	120	218	1,866	1,903	142	34	22	75	535

ที่มา : การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ สำนักงานปราบปรามยาเสพติด กระทรวงแรงงาน, 2548

จากตารางที่ 1-2 และ 1-3 จะเห็นได้ว่าการปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ เอกชน และผู้มีส่วนร่วม มีแนวโน้มจำนวนคดีสำหรับการจับกุมลดลงอย่างต่อเนื่องสำหรับยาเสพติดบางชนิด เช่น ยาบ้า เอ็กซ์ตาซี ฝิ่น กัญชาแห้ง ทั้งนี้เป็นเพราะการให้ความสำคัญกับปัญหาและปราบปรามอย่างจริงจัง แต่มียาเสพติดบางชนิดมีอัตราการจับกุมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและน้ำหนักการเสพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย เช่น ไอซ์ คีตามีน โคคาเม้น ฝิ่น และ เฮโรอีน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปราบปรามและป้องกันยังต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อหยุดยั้งการพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ของการเสพยา

รัฐบาลเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวและมีนโยบายป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในผู้ใช้แรงงานมาโดยตลอด ในแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2540-2544 (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548) ได้กำหนดให้มีการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในผู้ใช้แรงงานไว้อย่างชัดเจน โดยผสมผสานมาตรการปราบปรามป้องกัน และบำบัดรักษา ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน และทุกภาคส่วนของสังคม รวมถึงผู้ใช้แรงงานและผู้ประกอบการ

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2544 ปัญหายาเสพติดของประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤต ยาเสพติดแพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง รัฐบาลได้เร่งรัดดำเนินการเอาชนะยาเสพติดให้ได้โดยรวดเร็ว สถานประกอบการเป็นหนึ่งในสถานที่ต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีกลุ่มที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด ตั้งแต่พนักงานในองค์กร พนักงานบริษัทรับเหมาช่วง (Subcontract) จนถึงผู้มารับบริการ ได้แก่ นักท่องเที่ยวกรณีเข้ามาใช้บริการตามสถานบริการ คนขับรถกรณีเข้ามาใช้บริการตามสถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิง อีกทั้งยังเป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น สถานเริงรมย์ หอพัก บ้านเช่า

นอกจากนี้ภาคธุรกิจเอกชนและสถานประกอบการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่มีศักยภาพในการดูแลช่วยเหลือปัญหายาเสพติดของประเทศ โดยการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด มีงานทำด้วยการรับเข้าทำงาน ส่งเสริมการจ้างงาน หรือจัดหาตลาดเพื่อรองรับสินค้า หรือบริการที่ผลิตโดยผู้ผ่านการบำบัดรักษา เพื่อให้ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข พึ่งตนเองได้ และกลับมาเป็นพลังแผ่นดินในการพัฒนาประเทศชาติ

กระทรวงยุติธรรม และ กระทรวงแรงงาน ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติและกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้มีการร่วมมือกัน เพื่อหาวิธีที่จะช่วยกันปราบปราม สอดส่อง ดูแล เฝ้าระวังผู้ใช้แรงงานให้ห่างไกลจากยาเสพติด จึงได้ริเริ่มโครงการหลายโครงการ เช่น โครงการกีฬาในโรงงาน โครงการโรงงานสีขาว โครงการ ทุ ปี นัมเบอร์วัน เป็นต้น (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2548)

สำหรับโครงการโรงงานสีขาวเป็นโครงการที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อคุ้มครองแรงงานให้นายจ้าง และผู้ใช้แรงงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และเพื่อให้สถานประกอบการกิจการทุกแห่งมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ตลอดจนการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ใช้แรงงาน พร้อมรับผู้ใช้แรงงานที่ได้รับการบำบัดรักษาดังกล่าวกลับเข้าทำงานเหมือนเดิมซึ่งมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นายจ้างและผู้ใช้แรงงานมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2. เพื่อไม่ให้ยาเสพติดแพร่ขยายเข้าไปในสถานประกอบการ

3. เพื่อให้นายจ้างและผู้ใช้แรงงานนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดไปสู่สังคมอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวของนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน

4. เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานที่ติดยาเสพติด ได้รับโอกาสการบำบัดรักษาและฟื้นฟูให้หายจาก การติดยาเสพติดและสามารถทำงานได้อย่างปกติ

5. เพื่อให้สถานประกอบการ ได้รับรู้ถึงปัญหาเสพติดในสถานประกอบการซึ่งนำไปสู่ ขบวนการในการกำหนดนโยบาย และสนับสนุนให้มีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการต่อไป

6. ลดจำนวนผู้ใช้แรงงานที่ติดยาเสพติดให้มากที่สุด (สำนักงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด, 2548)

โครงการโรงงานสีขาวมีการดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาโดยมีข้อกำหนดผู้ที่ ได้รับการรับรองจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานซึ่งมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 1-4 แสดงจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองโครงการโรงงานสีขาว

ปี พ.ศ.	จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง
2544-2546	18,518
2547	4,116
2548	1,117
2549	1,866

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองโรงงานสีขาว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน, 2549

จากตารางที่ 1-4 แสดงให้เห็นได้ว่าสถานประกอบการที่เข้าร่วมที่ได้รับการรับรองมีจำนวน ลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการณรงค์เพื่อให้ประเทศชาติ ประชาชน และผู้ใช้แรงงานห่างไกล ยาเสพติด ควรจะมีการเข้าโครงการให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานประกอบการ ที่ได้รับการรับรองทั้งหมดจำนวน 25,617 แห่ง และกำลังดำเนินการขอการรับรองอีกจำนวน 40,190 แห่ง ในขณะที่สถานประกอบการทั้งหมดควรที่จะเข้าโครงการ 377,753 แห่ง (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน, 2549)

เนื่องจากโครงการโรงงานสีขาว เป็นโครงการที่ภาครัฐขอความร่วมมือจากสถานประกอบการ ให้มีการป้องกัน ปราบปรามยาเสพติด และเฝ้าระวังในสถานประกอบการนั้นๆ ให้ห่างไกลจาก ยาเสพติดโดยไม่มีการบังคับ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า การดำเนินกิจกรรมใดๆ ต้องมีค่าใช้จ่าย เกิดขึ้น โดยเฉพาะโครงการโรงงานสีขาวนี้ เป็นโครงการที่ทำเพื่อบุคลากรในองค์กรให้มีคุณภาพ ชีวิตห่างไกลยาเสพติด ซึ่งเมื่อพิจารณาในเชิงธุรกิจแล้วแทบจะมองไม่เห็นผลตอบแทนที่ได้กลับมา

ในรูปกำไร หรือภาพพจน์ของสินค้าที่ผลิตสักเท่าไร ดังนั้นผู้ประกอบการที่ยังไม่ได้เข้าโครงการรับรองโครงการนี้จึงเกิดความลังเลในการตัดสินใจเข้าโครงการรับรองนี้ เพราะไม่แน่ใจว่าค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการรับรองจะมีประโยชน์กับองค์กรของตนเองหรือไม่

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษา เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ ที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น และเป็นแนวทางสำหรับสถานประกอบการที่ยังไม่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ตัดสินใจขอการรับรองใช้ในการตัดสินใจ

1.2 ประเด็นปัญหาที่จะทำการวิจัย

1.2.1 สถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาวมีผลการดำเนินการอย่างไร

1.2.2 สถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง โครงการโรงงานสีขาวมีปัญหา และอุปสรรคอะไรบ้าง

1.2.3 สถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง โรงงานสีขาวที่มีขนาดแตกต่างกัน มีผลการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างไร

1.2.4 สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองโรงงานสีขาว ประเภทต่าง ๆ มีผลการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบประโยชน์ จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการ ที่มีขนาด และ ประเภทต่างกัน

1.3.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสถานประกอบการ ในการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

1.3.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการ ที่มีขนาด และ ประเภทต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 การวิจัยนี้จะศึกษาผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ ที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว 2 ด้านดังนี้

1.4.1.1 ประโยชน์

1.4.1.2 ปัญหาและอุปสรรค

1.4.2 ศึกษาสถานประกอบการในประเทศไทย ที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว พื้นที่ภาคกลาง ปี พ.ศ. 2549 จากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

1.4.3 การศึกษานี้ดำเนินการในช่วง เดือนมกราคม – มีนาคม 2550

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการคำนวณค่าร้อยละจะใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง และตัวเลขตัวสุดท้ายจะใช้วิธีการบวกหรือลบเพื่อให้ได้ค่าเต็ม 100% โดยยึดถือตามหลักการสากล ของมาตรฐานการเงินและบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลที่ได้จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวในด้านประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.6.2 โรงงานสีขาว หมายถึง สถานประกอบการที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีหน้าที่ในการตรวจคุ้มครองแรงงานให้นายจ้าง และผู้ใช้แรงงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และเพื่อให้สถานประกอบกิจการทุกแห่งมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการป้องกัน และแก้ไขยาเสพติด รวมทั้งให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 จึงเห็นควรดำเนินการโครงการโรงงานสีขาว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพจิตใจ ของผู้ใช้แรงงาน พร้อมรับผู้ใช้แรงงานที่ได้รับการบำบัดรักษาดังกล่าวกลับเข้าทำงานเหมือนเดิม

1.6.3 ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใดๆ ที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดๆ ก็ตาม เป็นช่วงระยะเวลาๆ หรือนานติดกัน จนทำให้ร่างกายทรุดโทรมและตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียว

1.6.4 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการด้านการป้องกัน และแก้ไข ด้านยาเสพติด

1.6.5 ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรม

1.6.6 ขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง การแบ่งขนาดของอุตสาหกรรมตามกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งขนาดของอุตสาหกรรมออกเป็น 3 ขนาด คือขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ การแบ่งขนาดของธุรกิจจะอยู่ในรูปของการจ้างงานมีการแบ่งที่ชัดเจนดังนี้ คือ

1.6.6.1 อุตสาหกรรมขนาดเล็ก หมายถึง กิจการที่มีพนักงานน้อยกว่า 100 คน

1.6.6.2 อุตสาหกรรมขนาดกลาง หมายถึง กิจการที่มีพนักงานตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน

1.6.6.3 อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หมายถึง กิจการที่มีพนักงานมากกว่า 500 คน

1.7 ประโยชน์ของผลการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน และแนวทางการขอรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยของโรงงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1.7.1 เป็นข้อมูลให้กับสถานประกอบการที่ยังไม่ได้รับการรับรอง ใช้ในการตัดสินใจในการเข้าขอรับการรับรองกับโครงการ

1.7.2 แนวทางสำหรับภาครัฐและเอกชน ใช้เป็นข้อมูลในการวางนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุน การขอรับรองโครงการโรงงานสีขาว

1.7.3 แหล่งข้อมูล สำหรับนิสิต นักศึกษา นักเรียน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโครงการโรงงานสีขาว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ครั้งนี้มีความสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมสาระสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเป็นลำดับดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ยาเสพติด

2.1.1 ความหมาย

2.1.2 ประวัติความเป็นมา

2.1.3 ชนิดยาเสพติด

2.1.4 ตัวอย่างยาเสพติดอันตราย

2.1.5 สมอและกลไกการเสพติด

2.2 โครงการโรงงานสีขาว

2.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.2.2 กลุ่มเป้าหมาย

2.2.3 วิธีการดำเนินการ

2.2.4 ข้อกำหนดของการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

2.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย

2.1 ยาเสพติด

2.1.1 ความหมาย

ความหมายโดยทั่วไป หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ของธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายซ้ำๆ กันแล้ว ไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ เป็นช่วงระยะๆ หรือนานติดต่อกันก็ตามจะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของสารนั้น ทางด้านจิตใจหรือรวมทั้งทางด้านร่างกายและอาจต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้สุขภาพของผู้เสพนั่นเสื่อมโทรมลง ประการสำคัญเมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพและจะมีอาการผิดปกติทางด้านจิตใจหรือรวมทั้งทางด้านร่างกาย เมื่อไม่ได้เสพ (<http://www.oncb.go.th>, 2550) ความหมายของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 “ยาเสพติดให้โทษ” หมายถึง ยา หรือ สารเคมีหรือวัตถุนิตใด ๆ หรือพืช ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน สูบ หรือ ฉีดแล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกาย และจิตใจ ในลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ต้องเพิ่มขนาดการเสฟมากขึ้นเรื่อย ๆ
2. มีความต้องการเสฟทั้งทางร่างกาย และจิตใจ อย่างรุนแรง ตลอดเวลา
3. เมื่อถึงเวลาเสฟแต่ไม่ได้เสฟ จะทำให้เกิดอาการขาดยา
4. สุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรม

2.1.2 ประวัติความเป็นมาของยาเสฟติด

2.1.2.1 ในประเทศไทย

ยาเสฟติดซึ่งเป็นปัญหาของชาติอยู่ในขณะนี้ มีประวัติความเป็นมาอย่างไรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะมนุษย์ได้เกี่ยวข้องกับยาเสฟติดมาเป็นเวลาช้านาน บางชนิดก็ให้ทั้งคุณประโยชน์และโทษ บางชนิดก็มีแต่โทษภัยเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันมียาเสฟติดชนิดต่างๆ ในท้องตลาดมากกว่า 120 ชนิด อย่างไรก็ตามยาเสฟติดชนิดแรกที่คนไทยรู้จักก็คือ ฝิ่น (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

ฝิ่นเข้ามาในประเทศไทยในสมัยใดนั้นยังไม่ทราบแน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานครั้งแรก เป็นประกาศใช้กฎหมายในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1903 หรือ ประมาณ 600 ปีล่วงมาแล้ว ตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติการห้ามซื้อ ขาย เสฟฝิ่น ไว้ว่า “ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้น ให้ลงพระราชอาญาจหนักหนา ธิราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำใส่คุกไว้กว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้ว เรียกเอาทวนบนแก้มมันญาติพี่น้องไว้แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบ ขาย กินฝิ่น ออกจากโทษ” แม้ว่าบทลงโทษจะสูง แต่การลักลอบซื้อขายและเสฟฝิ่น ก็ยังมีต่อมาโดยตลอดกฎหมายคงใช้ได้แต่ในกรุงศรีอยุธยาเท่านั้น ส่วนหัวเมืองและเมืองขึ้นที่ห่างพระเนตรพระกรรณ ไม่มีการเข้มงวดกวดขัน ซึ่งปรากฏว่า ผู้ครองเมืองบางแห่งก็ติดฝิ่นและผูกขาดการค้าฝิ่นเสียเองด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ปัญหาการขายฝิ่น เสฟฝิ่น จึงเลิกไม่ได้ตลอดสมัยกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงแจกกฎหมาย ป่าวร้องห้ามปรามผู้ขาย ผู้สูบฝิ่นแต่ก็ยังไม่มผล ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงได้ทรงตราพระราชกำหนดโทษให้สูงขึ้นไปอีกโดย “ห้ามอย่าให้ผู้ใดสูบฝิ่น กินฝิ่น ซื้อฝิ่น ขายฝิ่น และเป็นผู้สมซื้อสมขายเป็นอันขาดทีเดียว ถ้ามีฟังจับได้และมีผู้ร้องฟ้องพิจารณาเป็น สัจจะให้ลงพระอาญา ฝืน 3 ยก ทเวนบก 3 วัน ทเวนเรือ 3 วัน ธิราชบาทว์บุตรภรรยาและ ทรัพย์สินของให้สิ้นเชิง ให้ส่งตัวไปตะพุนหญ้าช้าง ผู้รู้เห็นเป็นใจมิได้เอาความมาว่ากล่าวจะให้ ลงพระอาญาฝืน 60 ที

ในรัชกาลที่ 3 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นระยะที่ตรงกับสมัยที่อังกฤษ นำฝิ่นจากอินเดียไปบังคับขายให้จีนทำให้มีคนจีนติดฝิ่นเพิ่มขึ้น และในช่วงเวลานั้นตรงกับระยะที่ คนจีนเข้ามาค้าขายในเมืองไทยมากขึ้น จึงเป็นการนำการใช้ฝิ่นและผู้ติดฝิ่นเข้ามาในเมืองไทย ตลอดจนมีการลักลอบนำฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยด้วยเรือสินค้าต่างๆ มาก จึงเป็นเหตุให้การเสฟฝิ่น ระบาดยิ่งขึ้น พระองค์จึงได้ทรงมีบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดกวดขันในปี พ.ศ. 2382 มีผลทำให้การค้าฝิ่นและสิ่งอื่นๆ ที่ผิดกฎหมายเข้าไปอยู่ในมือของกลุ่มอั้งยี่ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ

และหัวเมืองชายทะเล สร้างความวุ่นวายจากการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มฮ้างต่าง ๆ จนต้องทำให้ทหารปราบปราม (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้ และก่อให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายขึ้น จึงทรงเปลี่ยนนโยบายใหม่ ยอมให้คนจีนเสพและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย แต่ต้องเสียภาษีผูกขาดมีนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ปรากฏว่าภาษีฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมาก ซึ่งสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงรวบรวมไว้ในหนังสือลัทธิธรรมเนียมต่าง ๆ ใน "ตำนานภาษีฝิ่น" ว่าภาษีที่ได้นั้นประมาณว่าถึงปีละ 4 แสนบาท สูงเป็นอันดับที่ 5 ของรายได้ประเภทต่าง ๆ และได้มีความพยายามห้ามคนไทยไม่ให้เสพฝิ่น แต่ก็ไม่ได้ผลเต็มที่

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สภาพของการค้าฝิ่นยังคงเป็นอยู่เช่นเดิม คือมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เสพและติดฝิ่น ที่มีขายตามโรงยาฝิ่นโดยถูกต้องตามกฎหมาย และภาษีฝิ่นก็ยังเป็นรายได้ใหญ่ของประเทศ ทรงดำริที่จะแก้ภาษีฝิ่นที่จะทำให้มีการสูบฝิ่นน้อยลงจนสามารถเลิกได้ในที่สุด และทรงยอมให้รัฐฯ ขาดรายได้จากภาษีฝิ่น เมื่อไม่มีผู้สูบฝิ่น ความพยายามนี้ไม่เป็นผลสำเร็จในรัชสมัยของพระองค์ แต่จากความพยายามนี้ปริมาณเงินรายได้จากภาษีฝิ่นก็ลดลงเรื่อย ๆ จนสิ้นสุดเมื่อปี 2502 ทั้งนี้ด้วยมาตรการควบคุมต่าง ๆ และรายได้ชดเชยที่รัฐได้จากภาษีอากรยาสูบแทน

ใน พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทยอยู่ในขณะนั้น ได้พิจารณาเห็นว่าการเสพฝิ่นเป็นที่รังเกียจในวงการสังคม และเป็นอันตรายแก่สุขภาพและอนามัยอย่างร้ายแรงประเทศต่าง ๆ ได้พยายามเลิกการเสพฝิ่นโดยเด็ดขาดแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควรให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทย จึงมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2501 ให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายทั่วราชอาณาจักร และกำหนดดำเนินการให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502 โดยกำหนดการตามลำดับดังนี้

1. ประกาศให้ผู้เสพฝิ่นขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เสพฝิ่นภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2501
2. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2502 ห้ามมิให้ร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นแก่ผู้ที่ไม่ใช่ใบอนุญาตให้สูบฝิ่น
3. ยุบเลิกร้านจำหน่ายฝิ่นภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502
4. ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันจัดตั้งสถานพยาบาลและพักฟื้นผู้ติดฝิ่น
5. ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2502 ผู้กระทำความผิดฐานเสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น นอกจากจะต้องรับโทษตามกฎหมายแล้วยังต้องถูกส่งไปรับการรักษา ณ สถานพยาบาลและพักฟื้นผู้ติดฝิ่นไม่เกิน 90 วัน อีกด้วย

ผลการดำเนินงานปรากฏว่ามีผู้ติดฝิ่นที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 70,985 คน เป็นชาย 69,961 คน หญิง 1,024 คน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2502 ทางราชการได้ระดมตำรวจตรวจตราตามร้านฝิ่น

ทั่วราชอาณาจักร เพื่อให้ผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตเข้าเสฟผื่นในบ้านค้าผื่น และมีให้ร้านผื่นขายผื่นให้แก่ผู้ไม่มีใบอนุญาต ในวันที่ 30 มิถุนายน 2502 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการเสฟผื่นและการจำหน่ายผื่น เจ้าพนักงานสรรพสามิตพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าควบคุมร้านผื่นทุกแห่งโดยเจ้าพนักงานสรรพสามิต ได้ตรวจรับผื่น มูลผื่นที่เหลือและกล่องสูบผื่นทั้งหมดจากร้านจำหน่ายผื่น และเมื่อเวลา 01.00น. ของวันที่ 1 กรกฎาคม 2502 กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับกระทรวงการคลังได้จัดการทำลายกล่องสูบผื่น ซึ่งรวบรวมจากร้านผื่นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี โดยเผาไฟที่ท้องสนามหลวง มีจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติเป็นประธานและควบคุมการเผาทำลายเอง กล่องผื่นที่เผาทำลายในคืนวันนั้นจำนวน 9,001 คัน ต่อมาได้เผาทำลายในต่างจังหวัดมีจำนวน 11,288 คัน รวมกล่องสูบผื่นที่เผาทำลายทั้งสิ้น 45,527 คัน นอกจากนี้ยังได้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยผื่น เพิ่มโทษผู้ละเมิดให้สูงขึ้น ซึ่งได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2502 เป็นต้นมา จากประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวข้างต้นเป็นอันว่านับแต่รุ่งอรุณของวันที่ 1 กรกฎาคม 2502 การเสฟและจำหน่ายผื่นในประเทศไทยก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากรัฐบาลจะได้จัดให้ผู้ติดผื่นเข้ารับการบำบัดรักษา และฟื้นฟูแล้ว ปรากฏว่าการปราบปรามก็ได้กระทำเด็ดขาดยิ่งขึ้น มีการประหารชีวิตผู้ผลิตและ ค้ายาเสฟติด แต่ปัญหาเสฟติดไม่ได้ลดลง เพียงแต่การซื้อขายมีการดำเนินการซ่อนเร้นและมีวิธีการที่ลึกลับยิ่งขึ้น นอกจากนี้ตัวยาสเฟติดได้เปลี่ยนรูปไปเป็นเฮโรอีน ซึ่งผลิตด้วยการเปลี่ยนตัวยาสาคัญในผื่น คือ มอร์ฟีนด้วยวิธีทางเคมีเป็นยาเสฟติดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงกว่าผื่นก็กลับระบาดในเมืองไทย พบครั้งแรกราวเดือนกันยายน พ.ศ. 2502 เฮโรอีนได้ระบาดในหมู่ผู้ติดผื่นอยู่เดิม เพราะสูบได้ง่ายใช้เผาในกระตาดตะกั่วแล้วสูดไอน์ไม่ต้องมีบ้องผื่นและไม่มีการเปลี่ยนเวลาสูบ การหลบหนีกฎหมายก็ทำได้ง่ายกว่าการสูบผื่น (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

ปัจจุบัน ปัญหาเสฟติดที่ปรากฏอยู่ในหมู่คนไทยมีรูปแบบต่างๆ กันและลักษณะปัญหาแตกต่างกันออกไป ชาวไทยภูเขาที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย ส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักในการปลูกผื่นและมีจำนวนไม่น้อยที่สูบและติดผื่นด้วย ในหมู่ชาวไทยในชนบทพื้นราบก็มีการสูบผื่นใช้ใบกระท่อม กัญชา ยาม้าหรือยาขยันและยาแก้ปวด อยู่อย่างแพร่หลาย ปัญหาที่ร้ายแรงตามมาคือการแพร่ระบาดของการติดยาเสฟติดหลายชนิดปนกันอยู่ในขณะนี้ ทั้งในต่างจังหวัดและในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะยาม้าหรือยาบ้า ได้แพร่ระบาดเข้าไปในแทบทุกชุมชน และหมู่บ้าน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ในขณะนี้ที่ทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข

2.1.2.2 ต่างประเทศ

ยาเสฟติดในแต่ละประเทศมีประวัติไม่เหมือนกัน นักประวัติศาสตร์เชื่อกันว่า ประเทศอิรัก อิหร่านและประชาชนในแถบเมโสโปเตเมีย รู้จักการปลูกผื่นมาประมาณ 5,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช ชาวกรีกทราบว่ผื่นสามารถระงับความเจ็บปวดและความกลัดกลุ้มได้เป็นอย่างดี ส่วนชาวอินเดียก็ใช้ผื่นเสฟ เพื่อให้เกิดความมึนเมา โดยเห็นว่าเป็นความสุขและลึ้มความทุกข์ต่างๆ ได้ ต่อมาชาวผิวขาวนักล่าเมืองขึ้นในยุคศตวรรษที่ 18-19 ก็รู้แน่เห็นจริงว่ผื่นทำอันตรายต่อผู้เสฟได้ดี จึงดำเนินนโยบายล่าเมืองขึ้นให้มาอยู่ในอาณานิคมของตน ได้นำผื่นจากอินเดียไปให้จีนสูบในที่สุด

ก็เกิดสงครามฝิ่น ระหว่างจีนกับอังกฤษ พ.ศ. 2382 – 2384 จีนจึงยอมแพ้อังกฤษ ทำสัญญาสงบศึกกันในปี พ.ศ. 2385 และชดใช้ค่าเสียหายให้อังกฤษเป็นจำนวนเงินถึง 21,000,000 เหรียญสหรัฐฯ และยอมเปิดเมืองท่าต่างๆ ตลอดจนยอมให้อังกฤษเข้าฮ่องกงอีกด้วย นับแต่นั้นมาชาวจีนก็อ่อนกำลังลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงยุคจอมพลเจียงไคเช็ค พ.ศ. 2477 มาตามเจียงไคเช็คเป็นผู้ต่อต้านการปลูกฝิ่น ได้มีการประหารชีวิตผู้คนที่เสพติดฝิ่นไปเป็นจำนวนมาก ครั้นต่อมาญี่ปุ่นรุกรานจีนก็ใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือ ทำให้ประเทศจีนประสบปัญหายาเสพติดยุ่งยากมากขึ้น เพราะเกิดปัญหาเสพติดหลายชนิดขึ้น นอกเหนือจากฝิ่นที่มีแพร่ระบาดอยู่ทั่วไป ต่อมาพรรคคอมมิวนิสต์จีนมีชัยชนะและจีนคณะชาติได้ถอยร่นไปอยู่ที่เกาะไต้หวัน จีนคอมมิวนิสต์จึงได้ปราบปรามยาเสพติดบนแผ่นดินใหญ่หมดไปอย่างราบคาบ ด้วยวิธีรุนแรงและเด็ดขาด (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

เมื่อได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของยาเสพติดในทวีปเอเชีย โดยเริ่มจากเอเชียไมเนอร์หรือตะวันออกกลาง ในถิ่นเมโสโปเตเมีย อิรัก และอิหร่าน เรื่อยมาจนถึงอินเดียและจีนแล้ว ก็ควรกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของยาเสพติดในฮ่องกงและญี่ปุ่น ที่ได้เกริ่นไว้แล้วในสงครามฝิ่นระหว่างจีนกับอังกฤษ เมื่อฮ่องกงต้องตกเป็นของอังกฤษตามสัญญาเช่นนั้น ชาวจีนก็ดูเหมือนว่าจะขาดอากาศหายใจ ดวงตามืดมิดเพราะเกาะฮ่องกงเปรียบเสมือนใบหน้าของชาวจีนในสายตาของชนผิวขาว ในการติดต่อกับโลกเสรี โดยแท้จริงแล้วยาเสพติดไม่มีแหล่งกำเนิดในฮ่องกง แต่มีการลักลอบไปจากจีนคอมมิวนิสต์ พม่า ลาว และไทย ซึ่งเดิมนั้นเป็นการลักลอบเข้าสู่ฮ่องกงแล้วจึงไปแปรรูปเป็นเฮโรอีนในฮ่องกง แต่ปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่เป็นการลักลอบนำเฮโรอีนเข้าสู่ฮ่องกง ประกอบกับฮ่องกงเป็นเมืองท่าเสรีไม่เก็บภาษีขาเข้าและออกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการตรวจสอบสินค้าจึงไม่เข้มงวดเท่าไร แต่ของที่ผิดกฎหมาย และโดยที่ฮ่องกงเป็นเสมือนประตูไปสู่ตะวันออก ฮ่องกงจึงเป็นแหล่งใหญ่ที่มีผู้ลักลอบนำยาเสพติดส่งออก และถ้าจะเทียบจำนวนผู้ติดยาต่อประชากรทั้งสินแล้ว ก็นับว่าฮ่องกงมีผู้ติดยาเสพติดสูงประเทศหนึ่งเหมือนกันทั้งที่รัฐบาลฮ่องกงก็ได้พยายามปราบปรามอย่างเข้มงวดกวดขันแล้ว โดยตั้งสำนักงานปราบปรามยาเสพติด (Narcotics Bureau) ขึ้นในกรมตำรวจ และตั้งหน่วยพิเศษปราบปรามยาเสพติด (Special Narcotics Section) ขึ้นในกรมการค้าและอุตสาหกรรม เพื่อทำการปราบปรามผู้ลักลอบนำยาเสพติดเข้าสู่ฮ่องกง โดยประจำอยู่ที่ท่าเรือ ท่าอากาศยานเพื่อตรวจสอบสินค้าและผู้โดยสารที่ผ่านเข้าออก หน่วยงานทั้งสองนี้ได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และติดต่อประสานงานกับหน่วยปราบปรามยาเสพติดของประเทศต่างๆ รวมทั้งองค์การตำรวจสากลด้วย

ตามสถิติปรากฏว่าผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกในคดีอาญาทั่วไป มีถึงร้อยละ 60 เป็นคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่นเดียวกับในประเทศไทยที่พบว่าผู้ต้องหาคดีอาญาทั่วไปร้อยละ 58 เป็นคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รัฐบาลฮ่องกงจึงได้จัดตั้งเรือนจำพิเศษขึ้นที่ฝั่งเกาลูน ชื่อ Tai Lam Prison เพื่อบำบัดผู้ติดยาเสพติดโดยเฉพาะ โดยดำเนินการเป็น 2 ระยะคือ การถอนพิษยา และระยะพักฟื้น เช่นเดียวกับที่ดำเนินการอยู่ในสหรัฐอเมริกา ส่วนผู้ติดยาเสพติดซึ่งสมัครใจเข้ารับการรักษา ก็จะถูกส่งไปที่โรงพยาบาล Castle Peak แต่สภาพของโรงพยาบาลแห่งนี้

ปรากฏว่าสร้างเป็นกิ่งเรือนจำ มีเครื่องมืออุปกรณ์ด้านบันเทิงและการสันทนาการ เพื่อช่วยให้ลืมความหลังหลายอย่าง รวมทั้งการเล่นกีฬาออกกำลังกายด้วย ต่อมาได้มีองค์การการกุศล องค์การทางศาสนา ได้ใช้เกาะเชดกูโจวเปิดรับสมัครรักษาผู้ติดยาเสพติด และเริ่มชีวิตใหม่โดยจัดมอบเครื่องมือกลกรรม เลี้ยงสัตว์และฝึกอาชีพให้ (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

ประเทศที่มีการค้าขึ้นหน้าขึ้นตาถัดจากฮ่องกงไปคือประเทศญี่ปุ่น ซึ่งแต่เดิมนั้นกล่าวได้ว่าไม่เคยประสบปัญหายาเสพติดมาก่อน ผีนและมอร์ฟินเริ่มเข้าไปเผยแพร่ในญี่ปุ่นเมื่อครั้งสงครามระหว่างจีนกับญี่ปุ่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งในครั้งนั้นญี่ปุ่นได้ใช้คุศโลบายยาเสพติดเป็นสงครามเย็นกับจีน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมายาเสพติดก็ได้ระบาดและแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วประเทศเช่นกัน จนกระทั่งถึง พ.ศ. 2490 ปัญหาเสพติดในญี่ปุ่นก็รุนแรงมากคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2505 ก็ได้ประกาศว่าขณะนี้ญี่ปุ่นต้องซื้อยาเสพติดจากต่างประเทศปีละจำนวนมาก โดยลักลอบนำเข้ามาจากฮ่องกงและไต้หวัน จำนวนผู้ติดยาเสพติดในญี่ปุ่นมีไม่น้อยกว่า 200,000 คน และนับว่าจะทวีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาที่ตามมาได้แก่ปัญหาอาชญากรในญี่ปุ่นที่ทวีเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ติดยาเสพติด จึงมีการจัดตั้งสำนักงานดูแลขึ้น 2 แห่งที่ โตเกียว และ โอซาก้า กำหนดขยายโครงการของหน่วยปราบปรามยาเสพติดขึ้นเป็นกรม และส่งเจ้าหน้าที่มาดำเนินการสืบสวนประจำในต่างประเทศคือ ฮ่องกง ไทย พม่า และสิงคโปร์

ยาเสพติดส่วนใหญ่จากส่วนต่างๆ ของโลกจะถูกส่งไปยังทวีปยุโรปหรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่ร่ำรวย เหมาะแก่การขายยาเสพติดซึ่งมีราคาสูง ยาเสพติดในรูปของมอร์ฟินและฝิ่นเริ่มเข้าสู่สหรัฐฯ เมื่อ พ.ศ. 2343 เป็นต้นมา คือตั้งแต่ก่อนและระหว่างสงครามกลางเมือง ทหารอาสาสงครามที่ได้รับบาดเจ็บในระหว่างสงคราม ติดมอร์ฟินกันมาก ครั้นมาภายหลังชาวเยอรมัน ชื่อ เดรสเสน (Dressen) ได้ค้นพบเฮโรอิน เฮโรอินจึงได้แพร่หลายเข้าสู่สหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2443 ต่อมาอีก 25 ปี คือ พ.ศ. 2468 วงการแพทย์ในสหรัฐอเมริกาพิสูจน์ได้แน่ชัดว่าเฮโรอินนี้เป็นยาเสพติดร้ายแรง แต่ในระหว่างนั้นก็มีผู้ติดเฮโรอินอยู่ถึงประมาณ 2 แสนคนแล้ว และเมื่อมีรัฐบาลประกาศห้าม ผู้ติดเฮโรอินซึ่งมีจำนวนมากอยู่แล้วก็พากันไปซื้อจากตลาดมืด และเฮโรอินก็มีราคาแพงขึ้นเรื่อยๆ

2.1.3 ชนิดของยาเสพติด

ยาเสพติด สามารถแบ่งได้ ตามลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. แบ่งตามแหล่งที่เกิด ได้แก่

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตได้มาจากพืช เช่น ฝิ่น กระต่อม กัญชา

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอิน แอมเฟตามีน

2. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้แก่

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไม่เป็นประเภทยานาฬิกาทางการแพทย์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) แอมเฟตามีน (Amphetamine) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) แอลเอสดี (LSD) เอ็คซ์ตาซี (Ecstasy) หรือ MDMA

ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ฝิ่น (Opium) มอร์ฟีน (Morphine) โคเคนหรือโคคาอีน เมทาโดน (Methadone)

ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ เช่น ยาแก้ไอที่มีโคเดอีนผสมอยู่

ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) อะเซทิลคลอไรด์ (Acetyl chloride) เอทิลีนไดอะเซเตต (Ethylidene diacetate) ไลเซอจีค กรด (Lysergic Acid)

ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น พืชกัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น ซึ่งหมายความรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กล้าฝิ่น ฟางฝิ่น พืชเห็ดขี้ควาย (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

2.1.4 ตัวอย่างยาเสพติดอันตราย

2.1.4.1 ฝิ่น เป็นสารประกอบชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากยางของผลฝิ่น ในเนื้อฝิ่นมีสารเคมีผสมอยู่มากมายประกอบด้วย โปรตีน เกลือแร่ ยางและกรดอินทรีย์ เป็นแอลคาลอยด์ (Alkaloid) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ฝิ่นกลายเป็นยาเสพติดให้โทษ

ฝิ่นเป็นพืชล้มลุกขึ้นในที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 3,000 ฟุตขึ้นไป เป็นยาเสพติดที่เป็นต้นตอของยาเสพติดร้ายแรง เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีนและโคเดอีน มีการลักลอบปลูกฝิ่นมากทางภาคเหนือของประเทศไทย บริเวณแนวพรมแดน ที่เรียกว่า สามเหลี่ยมทองคำ

เนื้อฝิ่นได้มาจากยางของผลฝิ่น ที่ถูกกรีดจะมีสีขาว เมื่อถูกอากาศจะมีสีคล้ำลง กลายเป็นยางเหนียวสีน้ำตาลไหม้ หรือดำ มีกลิ่นเหม็นเขียว และระสุม เรียกว่า ฝิ่นดิบ ส่วนฝิ่นที่มีการนำมาใช้เสพ เรียกว่า ฝิ่นสุก ได้มาจากการนำฝิ่นดิบไปต้มหรือเคี่ยวจนสุก

ฝิ่นออกฤทธิ์กดระบบประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจ และมีอาการขาดยาทางร่างกาย อาการผู้เสพ มีจิตใจเลื่อยล้า ง่วง ซึม แก้วตาหรี่ พูดจาวกวน ความคิดเชื่องช้า ไม่รู้สึกหิว ชีพจรเต้นช้า (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

2.1.4.2 มอร์ฟีน เป็นแอลคาลอยด์ (Alkaloid) ของฝิ่นที่สำคัญที่สุดซึ่งเป็นตัวการที่ทำให้ฝิ่นมีฤทธิ์เดชแห่งความมึนเมา เป็นผงสีขาวหรือเทาเกือบขาว ไม่มีกลิ่น มีรสขม มีฤทธิ์สูงกว่าฝิ่น เสพติดได้ง่าย มีลักษณะเป็นเม็ด เป็นผง และเป็นก้อน หรือละลายบรรจุหลอดสำหรับฉีดนำเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีฉีดเป็นส่วนมาก มอร์ฟีนใช้เป็นยาหลักหรือมาตรฐานของยาแก้ปวด ยาจำพวกนี้กดระบบประสาทส่วนกลาง ลดความรู้สึกเจ็บปวด ทำให้รู้สึกง่วงหลับไป และลดการทำงานของร่างกายอาการข้างเคียงอื่นๆ ก็คือ อาจทำให้เกิดคลื่นเหียนอาเจียน ท้องผูก เกิดอาการคันบริเวณใบหน้า ตาแดงเพราะโลหิตฉีด ม่านตาหดตึง และหายใจลำบาก

ฤทธิ์ในทางเสพติดของมอร์ฟินออกฤทธิ์กดระบบประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจ มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ คลื่นเหียนอาเจียน ท้องผูก เกิดอาการคันหน้า ตาแดง ชี้นม ง่วงนอน ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม

ประโยชน์ของมอร์ฟินในทางการแพทย์ โดยที่มอร์ฟินออกฤทธิ์กดศูนย์ประสาทสมองส่วน Cerebral Cortex ดังนั้นแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญจึงสามารถนำมอร์ฟินมาใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย การใช้มอร์ฟินก็เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยลดความเจ็บปวดได้ คือ ช่วยยกระดับความอดทน ต่อความรู้สึกเจ็บปวดให้สูงขึ้น ช่วยยกระดับอารมณ์ของผู้ป่วยให้สูงขึ้นและช่วยขจัดความวิตกกังวล ห่วงใย และความหวาดกลัวให้หมดไป ช่วยให้เกิดความผาสุกทางด้านจิตใจ จึงขจัดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวลงได้

2.1.4.3 เฮโรอีน เป็นยาเสพติดที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมีจากปฏิกิริยาระหว่างมอร์ฟินกับสารเคมีบางชนิด เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) หรือ อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) หรือ เอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidene Diacetate)

เฮโรอีนออกฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟินประมาณ 4-8 เท่า และออกฤทธิ์แรงกว่าฝิ่น ประมาณ 30-90 เท่า โดยทั่วไปเฮโรอีน จะมีลักษณะเป็นผงสีขาว สีนวล หรือสีครีม มีรสขม ไม่มีกลิ่น และแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ เฮโรอีนเบส (Heroin Base) ซึ่งมีคุณลักษณะเด่น คือ ไม่ละลายน้ำ ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ เกลือของเฮโรอีน (Heroin Salt) เช่น เฮโรอีนไฮโดรคลอไรด์ (Heroin Hydrochloride)

อาการผู้เสพ มีอาการปวดกล้ามเนื้อ ปวดกระดูก ปวดตามข้อ ปวดสันหลัง ปวดบั้นเอว ปวดหัวรุนแรง จุกแน่นในอก คล้ายใจจะขาด อ่อนเพลียอย่างหนัก หดเหี่ยวแรง มีอาการหนาวๆ ร้อนๆ อึดอัดทรมานทรมาน นอนไม่หลับ กระสับกระส่าย บางรายมีอาการชักตาตั้ง น้ำลายฟูมปาก ม่านตาหดเล็กลง ใจคอหงุดหงิดฟุ้งซ่าน มึนงง หายใจไม่ออก ประสาทเสื่อม ความจำเสื่อม

โทษทางร่างกายต่อผิวหนัง เป็นอาการที่ทำให้เส้นเลือดใต้ผิวหนังเกิดการขยายตัว เกิดเป็นตุ่มแดงเล็กๆ ขึ้นบริเวณผิวหนัง และกระตุ้นสารฮิสตามีน (Histamine) และกระตุ้นต่อมเหงื่อด้วย อาการนี้พบได้หลังจากที่เสพเฮโรอีนใหม่ๆ จะมีอาการคันใต้ผิวหนัง นอกจากนี้ ผู้เสพจะมีเหงื่อออกมากกว่าปกติและขนลุก ทำให้ลำไส้บีบตัวลดลง ผู้เสพจึงมีอาการท้องผูก กดศูนย์การหายใจ ทำให้หายใจช้ากว่าปกติ ถ้าใช้ในปริมาณมากจะทำให้หัวใจหยุดเต้นได้ ทำลายฮอร์โมนเพศ ถ้าผู้เสพเป็นเพศหญิงจะทำให้ประจำเดือนมาผิดปกติ ถ้าผู้เสพเป็นเพศชายจะทำให้ฮอร์โมนเพศลดลง ไม่มีความรู้สึกต้องการทางเพศ ทำลายระบบภูมิคุ้มกันโรคของร่างกาย ผู้เสพจึงมีโอกาสติดเชื้อโรคได้ง่าย อาการที่พบเห็นภายนอกคือ ผิวหนังมีอาการติดเชื้อ เป็นแผลพุพอง ติดเชื้อวัณโรค ติดเชื้อโรคตับอักเสบ นอกจากนี้ผู้เสติดเฮโรอีนจะทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ง่ายกว่าปกติ เพราะผู้เสวมักใช้เข็มฉีดยาที่ไม่ได้ทำความสะอาด หรือใช้เข็มฉีดยาร่วมกันจนทำให้เกิดติดเชื้อ HIV

เฮโรอีนออกฤทธิ์กดระบบประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจ มีอาการขาดยาทางร่างกายอย่างรุนแรง(<http://www.oncb.go.th>, 2550)

2.1.4.4 สารระเหย (Inhalant) คือ สารที่ได้จากขบวนการสกัดน้ำมันปิโตรเลียม มีลักษณะเป็นไอระเหยได้ในอากาศ ประกอบด้วย Toluene, Acetone, Butane, Benzen, Trichloroethylene ซึ่งพบในกาวยาแลนเกอร์ ทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน ยาล้างเล็บ เมื่อสูดดมเข้าไป จะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย

ผู้เสพจะมีอาการเคลิบเคลิ้ม ศีรษะเบาหัว ตื่นเต้น พูดจาอ้อแอ้ พูดไม่ชัด น้ำลายไหล ออกมามาก เนื่องจากสารที่สูดดมเข้าไปทำให้เกิดการระคายเคืองต่อเยื่อจมูกและปาก การสูดดมลึกๆ หรือซ้ำๆ กัน แม้ในช่วงเวลาสั้นๆ ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ทำให้ขาดสติ หรือเป็นลมชัก กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน ระบบประสาทอัตโนมัติ (Reflexes) ถูกกด มีเลือดออกทางจมูก หายใจไม่สะดวก

โทษที่ได้รับต่อระบบทางเดินหายใจ มีอาการระคายเคืองหลอดลม เยื่อจมูกมีเลือดออก หลอดลมอักเสบ ปอดอักเสบ ระบบทางเดินอาหาร มีเลือดออกในกระเพาะอาหาร เนื้อตับ ถูกทำลาย ระบบทางเดินปัสสาวะ ไตอักเสบจนถึงพิการ ปัสสาวะเป็นเลือด เป็นหนอง หรือมีลักษณะ คล้ายไขขาว ระบบหัวใจและหลอดเลือด หัวใจเต้นผิดปกติ ระบบสร้างโลหิต ไชกระดูกซึ่งมีหน้าที่ สร้างเม็ดโลหิตหยุดทำงานเกิดเม็ดโลหิตแดงต่ำ เกล็ดเลือดต่ำ ทำให้ช้ำ เลือดออกได้ง่าย ตลอดจนทำให้เลือดแข็งตัวช้าในขณะที่เกิดบาดแผล บางรายเกิดเป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว ระบบประสาท ปลายประสาทอักเสบ มีอาการชาตามปลายมือ ปลายเท้า เกิดอาการอักเสบของ กล้ามเนื้อ ทำให้ลูกตาแฉะ ลื่นแข็งพูดลำบาก สมองถูกทำลายจนเซลล์สมองฝ่อ เป็นโรคสมองเสื่อมก่อนวัยอันควร ระบบกล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อฝ่อลีบ จนถึงกับเป็นอัมพาตได้ ระบบสืบพันธุ์ ทำให้เด็กที่เกิดมาจากการติดสารระเหย มีอาการไม่สมบูรณ์

สารระเหยออกฤทธิ์กดระบบประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายเล็กน้อย มีอาการเสพติดทางจิตใจ มีอาการขาดยาแต่ไม่รุนแรง

2.1.4.5 โคเคน หรือ โคคาอิน เป็นยาเสพติด ที่สกัดได้จากใบของต้นโคคา ซึ่งเป็น ต้นไม้ที่นิยมปลูกมากในประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น เปรู โบลิเวีย และโคลัมเบีย เป็นต้น ในใบโคคาจะมีโคเคนอยู่ประมาณ 2% โคเคนมีชื่อเรียกในกลุ่มผู้เสพว่า COKE, SNOW, SPEED BALL, CRACK โคเคนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ โคเคนเบส (Cocaine Base) และเกลือโคเคน เช่น โคเคนไฮโดรคลอไรด์ (Cocaine Hydrochloride) และโคเคนซัลเฟต (Cocaine Sulfate)

โคเคนออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายเล็กน้อยขึ้นอยู่กับวิธีการและ ปริมาณที่เสพ มีอาการทางจิตใจ มีอาการขาดยาทางร่างกายแต่ไม่รุนแรง

อาการผู้เสพ หัวใจเต้นแรง ความดันโลหิตสูง กระวนกระวาย ตัวร้อนมีไข้ นอนไม่หลับ มีอาการซึมเศร้า

โทษที่ได้รับคือผนังจมูกขาดเลือดทำให้เยื่อบุโพรงจมูกฝ่อ ขาดหรือทะลุ สมองถูกกระตุ้น อย่างรุนแรง ทำให้เกิดอาการชัก มีเลือดออกในสมอง เนื้อสมองตายเป็นบางส่วน หัวใจถูกกระตุ้น

อยู่เสมอ กล้ามเนื้อหัวใจเสื่อมลงทีละน้อยจนหัวใจบีบตัวไม่ไหว ทำให้หัวใจล้มเหลว ผลจากการเสพเป็นระยะเวลานาน ทำให้เกิดอาการโรคจิต ซึมเศร้า

2.1.4.6 กระต่อม เป็นพืชเสพติดชนิดหนึ่ง ส่วนมากพบในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะในประเทศอินเดียและในประเทศไทย ลักษณะเป็นต้นไม้ยืนต้นขนาดกลาง มีแก่นเป็นไม้เนื้อแข็ง ใช้ส่วนของใบในการเสพ ลักษณะใบคล้ายใบกระดังงา หรือใบฝรั่ง ต้นหนาทึบ

ฤทธิ์ในทางเสพติดของใบกระต่อมมีสารไมตราจันนิน ที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายเล็กน้อย มีอาการเสพติดทางจิตใจ อาจมีอาการขาดยาทางร่างกาย แต่ไม่รุนแรง

อาการผู้เสพจะทำงานไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ทนแดด ไม่รู้สึกร้อน ทำให้ผิวหนังไหม้เกรียม มีอาการมึนงง ปากแห้ง นอนไม่หลับ ท้องผูก โทษที่ได้รับต่อร่างกายทรุดโทรม มีอาการประสาทหลอน จิตใจสับสน

2.1.4.7 ยาบ้า เป็นชื่อที่ใช้เรียกยาเสพติด ที่มีส่วนผสมของสารเคมีประเภทแอมเฟตามีน (Amphetamine) สารประเภทนี้แพร่ระบาดอยู่ 3 รูปแบบ ด้วยกัน คือ แอมเฟตามีน ซัลเฟต (Amphetamine Sulfate) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) และเมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ (Methamphetamine Hydrochloride) ซึ่งจากผลการตรวจพิสูจน์ยาบ้าปัจจุบันที่พบอยู่ในประเทศไทยมักพบว่า เกือบทั้งหมดมีเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ผสมอยู่

ยาบ้า จัดอยู่ในกลุ่มยาเสพติดที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมแบน ขนาดเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตร ความหนาประมาณ 3 มิลลิเมตร น้ำหนักเม็ดยาประมาณ 80-100 มิลลิกรัม (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

ฤทธิ์ในทางเสพติดจะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายในระยะแรกจะออกฤทธิ์ทำให้ร่างกายตื่นตัว หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง ใจสั่น ประสาทตึงเครียด แต่เมื่อหมดฤทธิ์จะรู้สึกอ่อนเพลียมากกว่าปกติ ประสาทล้า ทำให้การตัดสินใจช้าและผิดพลาดเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ ถ้าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้สมองเสื่อม เกิดอาการประสาทหลอน เห็นภาพลวงตา หวาดระแวง คลุ้มคลั่ง เสียสติ เป็นบ้าอาจทำร้ายตนเองและผู้อื่นได้ หรือในกรณีที่ได้รับยาในปริมาณมาก (Overdose) จะไปกดประสาท และระบบการหายใจ ทำให้หมดสติ และถึงแก่ความตายได้

โทษที่ได้รับจะทำให้ผู้เสพยามีความผิดปกติทางด้านจิตใจ กลายเป็นโรคจิตชนิดหวาดระแวง ส่งผลให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น เกิดอาการหวาดกลัว ประสาทหลอน ซึ่งโรคนี้หากเกิดขึ้นแล้ว อาการจะคงอยู่ตลอดไป แม้ในช่วงเวลาที่ไม่ได้เสพยาก็ตาม

ทำให้ประสาทตึงเครียด แต่เมื่อหมดฤทธิ์จะมีอาการประสาทล้า ทำให้การตัดสินใจเรื่องต่างๆ ช้า และผิดพลาดหากใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้สมองเสื่อม หรือกรณีที่รับยาในปริมาณมาก (Overdose) จะไปกดประสาทและระบบการหายใจ ทำให้หมดสติและถึงแก่ความตายได้

ผลต่อพฤติกรรมฤทธิ์ของยาจะกระตุ้นสมองส่วนที่ควบคุมความก้าวร้าวและความกระวนกระวายใจ ดังนั้น เมื่อเสพยาบ้าไปนานๆ จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ ผู้เสพยาจะมีความก้าวร้าวเพิ่มขึ้นและหากยังใช้ต่อไปจะมีโอกาสเป็นโรคจิตชนิดหวาดระแวง เกรงว่าจะมีคนมาทำร้ายตนเองจึงต้องทำร้ายผู้อื่นก่อน

2.1.4.8 ยาเค มาจากคำว่า เคตามีน (Ketamine) เคตาว่า (Ketava) เคตารา (Ketara) หมายถึง ยาที่มีอันตรายสูง ที่แพทย์จะจ่ายให้กับผู้ป่วยเฉพาะเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ เท่านั้น ยาเคถูกสังเคราะห์ขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ โดยใช้เป็นยาสลบมีชื่อเรียกในวงการแพทย์ว่า “KATAMINE HCL.”

มีลักษณะเป็นผงสีขาว และเป็นน้ำบรรจุอยู่ในขวดสีชา การนำไปใช้นั้นปกติแพทย์จะใช้ฉีดเข้าเส้นเลือดในอัตรา 1 ถึง 2 มิลลิกรัม ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม โดยยาจะออกฤทธิ์ทำให้หมดสติภายในเวลา 1 นาที หรืออาจใช้วิธีฉีดเข้ากล้ามเนื้อ แต่วิธีนี้จะใช้ปริมาณยามากกว่าการฉีดเข้าเส้นเลือดประมาณ 3 เท่า อาการหมดสติจากการใช้ยาเคจะเป็นอยู่นานประมาณ 10-15 นาทีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ยาเคจึงถูกนำมาใช้ในกรณีของการผ่าตัดที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ หรือใช้ทำให้ผู้ป่วยสลบ ก่อนที่จะผ่านไปสู่การใช้ยาสลบชนิดอื่น

สาเหตุที่ทำให้ยาเคกลายเป็นปัญหา เพราะวัยรุ่นบางกลุ่มได้นำยาเคมาใช้เป็นสิ่งมีนเมา โดยนำมาทำให้เป็นผงด้วยกรรมวิธีผ่านความร้อน จากนั้นจึงนำมาสูดดมเพื่อให้เกิดอาการมีนเมา และมักพบว่ามีการนำยาเคมาใช้ร่วมกับยาเสพติดร้ายแรงชนิดอื่น เช่น ยาอี และโคเคน

ยาเค เป็นยาที่ออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรง เมื่อเสพยาเข้าไปจะรู้สึกเคลิบเคลิ้ม (Euphoria) รู้สึกว่าตนเองมีอำนาจพิเศษ (Mystical) มีอาการสูญเสียกระบวนการทางความคิด ความคิดสับสน การรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมทั้งภาพ แสง สี เสียง จะเปลี่ยนแปลงไป ตาลาย ร่างกายเคลื่อนไหวไม่สัมพันธ์กัน หากใช้ปริมาณมากจะเกิดการติดขัดในการหายใจ (Respiratory Depression)

2.1.4.9 แอลเอสดี เป็นสารสกัดจากกรดไลเซอจิกที่มีในเชื้อราชนิดหนึ่งชอบขึ้นในข้าวไรย์ มีลักษณะเป็นผงละลายน้ำได้ อาจพบแอลเอสดีเป็นเม็ดยาแคปซูล หรือผสมในทอฟฟี่ที่พบว่าแพร่ระบาดมากมีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษชุบหรือเคลือบสารแอลเอสดี และปรูแบ่งเป็นชิ้นเล็กๆ ลักษณะเดียวกับแสดมปี แต่มีขนาดเล็กกว่าแสดมปี โดยบนแผ่นกระดาษที่เคลือบสารแอลเอสดีนั้น จะมีสัญลักษณ์หรือรูปภาพต่างๆ แอลเอสดีมีความรุนแรงในการออกฤทธิ์ต่อสมองสูง คือใช้ในปริมาณแค่ 25 microgram (25/1 ล้านส่วนของกรัม)

แอลเอสดี ออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรง ไม่มีอาการเสพติดทางร่างกาย มีอาการเสพติดทางจิตใจ ทำให้ผู้เสพยาเห็นภาพลวงตา หูแว่ว เพ้อฝัน คิดว่าตนเองเป็นผู้วิเศษ หรือคิดว่าเหาะได้อาจมีอาการทางจิตประสาทรุนแรง มีอาการหวาดระแวง เกิดอาการกลัว ภาพหลอน (Bad Trip) จึงต้องหนีจากความหวาดกลัว เช่น การขับรถหนี หรือเหาะหนี หรือฆ่าตัวตายเพราะความหวาดกลัว

2.1.4.10 กัญชา เป็นพืชล้มลุกจำพวกหญ้าขึ้นได้ง่ายในเขตร้อน ลำต้นสูงประมาณ 2-4 ฟุต ลักษณะใบจะแยกออกเป็นแฉกประมาณ 5-8 แฉก คล้ายใบมันสำปะหลัง ที่ขอบใบทุกใบจะมีรอยหยักอยู่เป็นระยะๆ ออกดอกเป็นช่อเล็กๆ ตามง่ามของกิ่งและก้าน ส่วนที่คนนำมาเสพได้แก่ ส่วนของกิ่ง ก้าน ใบและยอดช่อดอกกัญชา ปัจจุบันรูปแบบของกัญชาที่พบนอกจากจะพบในลักษณะของกัญชาสด กัญชาแห้งอัดเป็นแท่งเป็นก้อนแล้วยังอาจพบในรูปของ “น้ำมันกัญชา” (Hashish Oil) ซึ่งมีลักษณะเป็นของเหลวสีน้ำตาลเข้มหรือสีดำ ได้จากการนำกัญชามาผ่านกระบวนการสกัดหลายๆ ครั้งจึงได้เป็นน้ำมันกัญชาที่มีปริมาณสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทสูงถึง 20-60% หรืออาจพบในลักษณะของ “ยางกัญชา” (Hashish) เป็นยางแข็งที่ได้จากใบและยอดช่อดอกกัญชา ซึ่งโดยทั่วไปจะมีฤทธิ์แรงกว่ากัญชาสด และมีปริมาณสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประมาณ 4-8%

กัญชา เป็นยาเสพติดให้โทษที่ออกฤทธิ์หลายอย่างต่อระบบประสาทส่วนกลาง คือ ทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาท สารออกฤทธิ์ที่อยู่ในกัญชามีหลายชนิด แต่สารที่สำคัญที่สุดที่มีฤทธิ์ต่อสมองและทำให้ร่างกาย อารมณ์ และจิตใจเปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้เสพตื่นเต้น ช่างพูด และหัวเราะตลอดเวลา ต่อมาจะกดประสาททำให้ผู้เสพมีอาการคล้ายเมาเหล้าอย่างอ่อนๆ เชื่องซึมและง่วงนอน หากเสพเข้าไปในปริมาณมากๆ จะหลอนประสาททำให้เห็นภาพลวงตา หูแว่ว ความคิดสับสน ควบคุมตนเองไม่ได้

กัญชาออกฤทธิ์ผสมผสานทั้งกระตุ้น กดและหลอนประสาท มีอาการเสพติดทางจิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

โทษของกัญชาจะทำลายสมรรถภาพทางกาย ผู้เสพกัญชาในปริมาณมาก เป็นระยะเวลานานๆ จะทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม จนไม่สามารถประกอบกิจการงานใดๆ ได้ โดยเฉพาะงานที่ต้องใช้แรงงาน ความคิด และการตัดสินใจ รวมทั้งจะมีลักษณะ Amotivation Syndrome คือ การหมดแรงจูงใจของชีวิต จะไม่คิดทำอะไรเลย อยากอยู่เฉยๆ ไปวันๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต และการทำงานเป็นอย่างมาก

กัญชาจะทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย การเสพติดกัญชามีผลร้ายคล้ายกับการติดเชื้อเอดส์ (HIV) กล่าวคือ กัญชาจะทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายทำงานเสื่อมลงหรือบกพร่อง ร่างกายจะอ่อนแอและติดเชื้อโรคต่างๆ ได้ง่าย ทำลายสมอง การเสพกัญชาแม้เพียงในระยะสั้น ทำให้ผู้เสพบางรายสูญเสียความทรงจำ เพราะฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้สมองและความจำเสื่อม เกิดความสับสน วิดกกังวล และหากผู้เสพเป็นผู้มีอาการของโรคจิตเภท หรือป่วยเป็นโรคซึมเศร้า จะมีความเสี่ยงที่จะเกิดอาการรุนแรงมากกว่าคนปกติทั่วไป ทำให้เกิดมะเร็งปอด เนื่องจากผู้เสพจะอัดควันกัญชาเข้าไปในปอดลึกนานหลายวินาที ทำร้ายทวารในครรภ์ กัญชาจะทำลายโครโมโซม ฉะนั้นหญิงที่เสพกัญชาในระยะตั้งครรภ์ ทารกที่เกิดมาจะพิการมีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น ความผิดปกติของเซลล์ประสาทในสมอง ความผิดปกติของฮอร์โมนเพศและพันธุกรรม ทำลายความรู้สึกทางเพศ กัญชาจะทำให้ระดับฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนในชายลดลง ทำให้ปริมาณอสุจิน้อยลง ทั้งยังพบว่า ผู้เสพติดกัญชามักกลายเป็นคนขาดสมรรถภาพทางเพศ ทำลายสุขภาพจิต

ฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้ผู้เสพมีอาการอ่อนล้า ผื่นแพ้ ความคิดสับสนและมีอาการประสาทหลอนจนควบคุมตนเองไม่ได้ ซึ่งถ้าเสพเป็นระยะเวลานานจะทำให้มีอาการจิตเสื่อม (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

2.1.4.11 บุหรี่ มีสารต่างๆ หลายชนิด แต่สารสำคัญที่ทำให้เกิดการเสพติดคือนิโคติน เป็นสารแอลคาลอยด์ที่ไม่มีสี นิโคติน 30 มิลลิกรัมสามารถทำให้คนตายได้ บุหรี่ธรรมดา 1 มวนหนึ่งจะมีนิโคตินอยู่ราว 15-20 มิลลิกรัม ก็คือจำนวนนิโคตินในบุหรี่ 2 มวน สามารถทำให้คนตายได้ในทันที แต่การที่สูบบุหรี่ติดต่อกันหลายมวนแล้วไม่ตาย ก็เพราะว่ามีนิโคตินในควันบุหรี่ เป็นส่วนน้อยที่เข้าสู่ร่างกายของผู้สูบ

บุหรี่ยกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ไม่มีอาการเสพติดทางร่างกาย มีอาการเสพติดทางจิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพจะตาแห้ง ตาแดง ริมฝีปากแห้งเขียว เล็บเหลือง ฟันมีคราบดำจับ มือสั่น หมดหัวใจมีกลิ่นเหม็น หลอดลมอักเสบเกิดอาการระคายเคือง ต่อระบบทางเดินหายใจ ไอเสียงแหบ

โทษของนิโคตินจะออกฤทธิ์กระตุ้นหัวใจให้ทำงานหนัก และในขณะเดียวกันจะทำให้หลอดเลือดหดตัว อันเป็นสาเหตุของโรคหัวใจขาดเลือด ความดันโลหิตสูง โรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ ถุงลมโป่งพอง ถ้าผู้สูบบุหรี่เป็นหญิงมีครรภ์จะทำให้แท้งได้ง่ายหรือทารกที่คลอดออกมาจะมีน้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติ

2.1.4.12 แอลกอฮอล์ เป็นของเหลวไม่มีสี แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่ม มีนเมา คือเอทิลแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มมีนเมาชนิดต่างๆ เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้ บรั่นดี จะมีปริมาณของเอทิลแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

ฤทธิ์ในทางเสพของแอลกอฮอล์คือออกฤทธิ์กดประสาท มีการเสพติดทั้งทางร่างกายและจิตใจ ถ้าดื่มมากๆ จะกดกระเพาะอาหารเกิดเป็นแผลในกระเพาะอาหาร ความรู้สึกนึกคิดผิดไป ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่สามารถยับยั้งตนเองจึงอาจแสดงอาการบางอย่างออกมา เช่น ดุร้าย ทะเลาะวิวาท พุดมาก นอกจากนี้ยังมีอาการหน้าแดง ตัวแดง ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นแรง ปัสสาวะบ่อย ถ้าดื่มมากขึ้นอีกจะทำให้การรับรส กลิ่น เสียง และสัมผัสลดลง คนที่เสพติดแอลกอฮอล์หรือคนที่เปื้อนโรคพิษสุราเรื้อรัง จะมีใบหน้าบวมๆ หน้าแดง ตาแดง ผิวหนังคล้ำ มือสั่น หมดหัวใจมีกลิ่นแอลกอฮอล์

โทษของแอลกอฮอล์ ถ้าดื่มเป็นระยะเวลานานๆ จะทำให้เกิดโรคพิษสุราเรื้อรัง ทำลายตับและสมอง สติปัญญาเสื่อม ควบคุมตัวเองไม่ได้ จิตใจผิดปกติ กล้ามเนื้ออ่อนเปลี้ย เป็นตะคริว ปลายมือปลายเท้าชา กระเพาะอาหารอักเสบ เบื่ออาหาร ร่างกายซูบผอม และอาจเกิดโรคตับแข็ง ถ้าเสพติดมาก และไม่ได้เสพจะมีอาการกระวนกระวาย อ่อนเพลีย นอนไม่หลับ เหงื่อออกมาก คลื่นไส้ อาเจียน หัวใจเต้นเร็ว อารมณ์ฉุนเฉียว อาจมีอาการชักประสาทหลอน เป็นโรคจิต และถ้าดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับยาที่กดประสาท เช่น ยานอนหลับ ยาแก้ปวดประสาท จะเสริมฤทธิ์กัน ทำให้มีอันตรายมากขึ้นได้

2.1.4.13 เห็ดขี้ควาย เป็นเห็ดพิษซึ่งขึ้นอยู่ตามกองมูลควายแห้ง สีของเห็ดจะมีสีเหลืองซีดคล้ายสีฟางแห้ง บนหัวของร่มจะมีสีน้ำตาลเข้มจนถึงสีดำ บริเวณก้าน (Stalk) ที่ใกล้จะถึงตัวร่ม จะมีแผ่นเนื้อเยื่อบาง ๆ สีขาวแผ่ขยายออกรอบก้าน แผ่นนี้มีลักษณะ คล้ายวงแหวน

เห็ดขี้ควายมีขึ้นอยู่ทั่วไปแทบทุกภาคของประเทศ ลักษณะของเห็ดตัวสมบูรณ์และโตเต็มที่ ตรงบริเวณหมวก จะมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6.5 – 8.8 เซนติเมตร ความสูงของลำต้นประมาณ 5.5 – 8.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.8 – 1.0 เซนติเมตร

โทษที่ได้รับของเห็ดขี้ควาย มีสารออกฤทธิ์ทำลายประสาทอย่างรุนแรง คือ ไฮโลซีนและไฮโลไซเบ็น ผสมอยู่เมื่อบริโภคเข้าไปทำให้มีอาการเมาเคลิ้มและบ้าคลั่งในที่สุด นอกจากนั้นหากบริโภคเข้าไปมาก ๆ หรือผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ อาจทำอันตรายถึงแก่ชีวิต

2.1.4.14 อ้อพตาลิตอน-ฟี หรืออ้อพ หรือยาอ้อพ เป็นชื่อทางการค้าของยาแก้ปวดชนิดหนึ่ง จัดอยู่ในประเภทยาควบคุมพิเศษ ช่วยบรรเทาอาการปวดหัวและคลื่นเนื้อคลื่นตัว หรือความรู้สึกไม่สบายที่เกิดจากไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ฯลฯ ปวดฟัน ปวดประจำเดือน อาการปวดจากการผ่าตัดเล็ก ฯลฯ อ้อพตาลิตอน-ฟี ส่วนประกอบของตัวยาสสำคัญที่พบใน อ้อพตาลิตอน-ฟี คือ โปรปีพี-นาโซน (ไอโซบิวทิลแอนลิบาปีโตน และคาเฟอีน) มีคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดการเสพติดผู้ที่ใช้อยาน้อย ๆ หรือใช้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานานจะทำให้เกิดการเสพติดได้ ไอโซบิวทิลแอนลิบาปีโตน อาจเรียกสั้น ๆ ว่า บิวตาลปีตาล ยาชนิดนี้จัดเป็นยาในกลุ่มบาบิทูเรทซึ่งเป็นกลุ่มยาที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมี บิวตาลปีตาลมีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ในขนาดน้อยใช้เพื่อระงับประสาทได้ แต่ในขนาดสูงสามารถใช้เป็นยานอนหลับ

ผลจากการติดตัวยาชนิดนี้จะก่อให้เกิดโทษได้หลายอย่าง โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบประสาท เช่น มีอาการมึนงง ใจคอหงุดหงิด ความรู้สึกเลือนลอยหรือสับสน มีอาการทางจิต ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สำหรับผลต่อระบบส่วนอื่นๆ ของร่างกาย โรคหรืออาการที่อาจพบได้ เช่น ความดันโลหิตต่ำ ท้องผูก ฯลฯ กรณีผู้ที่ติดยานี้ (รวมถึงผู้ที่ติดอ้อพตาลิตอน-ฟี) หรือยาชนิดอื่นในกลุ่มบาบิทูเรท เมื่อต้องการเลิกไม่ควรเลิกทันที แต่ควรค่อยๆ ลดขนาดยาลง เพราะไม่เช่นนั้นอาจเกิดอาการชักที่จะทำให้ถึงแก่ชีวิตได้ (<http://www.oncb.go.th>, 2550)

2.1.4.15 ยาอี ยาเลิฟ เอ็คซ์ตาซี (Ecstasy) ทั้งยาอี ยาเลิฟ เอ็คซ์ตาซี เป็นยาเสพติดกลุ่มเดียวกัน จะแตกต่างกันบ้างในด้านโครงสร้างทางเคมี เท่าที่พบส่วนใหญ่จะมีองค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญ คือ 3, 4 Methylenedioxy Methamphetamine (MDMA), 3, 4 Methylenedioxy Amphetamine (MDA) และ 3, 4 Methylenedioxy Ethamphetamine (MDE หรือ MDEA) ลักษณะของยาอี มีทั้งที่เป็นแคปซูลและเป็นเม็ดยาสีต่างๆ

ฤทธิ์ของยาอีจะทำให้ผู้เสพรู้สึกร้อน เหงื่อออกมาก หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง การได้ยินเสียง และการมองเห็นแสงสีต่างๆ ผิดไปจากความเป็นจริง เคลิบเคลิ้ม ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ อันเป็นสาเหตุที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสื่อมเสียต่างๆ

ยาอีออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทในระยะสั้นๆ จากนั้นจะออกฤทธิ์หลอนประสาท มีอาการติดยาทางจิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย โทษของยาอีผลต่ออารมณ์ เมื่อเริ่มเสพในระยะแรกยาอี

จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทให้ผู้เสพรู้สึกตื่นตัวตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรม ล่าส่อนทางเพศ มีผลต่อการรับรู้ การรับรู้จะเปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง มีผลต่อระบบประสาท (สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2550)

2.1.5 สมอและกลไกการเสพติด

สมอคืออวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายที่สำคัญมาก มีลักษณะเป็นก้อนเนื้อนุ่มๆ หนักประมาณ 1.4 กิโลกรัม อยู่ในกะโหลกศีรษะ มีหน้าที่ควบคุมการทำงานต่างๆของร่างกาย ได้แก่ การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อการประสานงานของกล้ามเนื้อ เช่น การแกว่งแขนเวลาเดิน การมองเห็น การได้ยิน การพูด การคิด ความจำ อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ทั้งความพอใจ และความเจ็บปวด

สมอประกอบด้วยเซลล์สมองหรือเรียกว่า เซลประสาท (Neuron) นับพันล้านเซลล์ การทำงานของสมองเกิดขึ้นจากการติดต่อสื่อสารส่งสัญญาณกัน ระหว่างเซลล์ประสาทเหล่านี้ และระหว่างเซลล์ประสาทกับเซลล์ของอวัยวะอื่นๆ เช่น เซลล์กล้ามเนื้อ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเครือข่ายการทำงานของเซลล์ประสาทรูปร่างนั้น นอกจากจะอยู่ภายในสมองแล้ว ยังกระจายออกไปทั่วร่างกาย เรียกว่า ระบบประสาท ระบบประสาทประกอบด้วย ระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทส่วนปลาย ระบบประสาทส่วนกลางได้แก่ สมองและไขสันหลัง ระบบประสาทส่วนปลายได้แก่ เส้นประสาทต่างๆ ที่กระจายอยู่ทั่วร่างกาย

เมื่อเส้นประสาทถูกกระตุ้น เช่น เมื่อนิ้วมือถูกประตูดึง เส้นประสาทที่นิ้วมือจะส่งสัญญาณผ่านไปตามเส้นประสาทที่แขน ไขสันหลัง และไปสู่สมอง เซลล์ประสาทส่วนที่รับความรู้สึกเจ็บปวดอยู่ในสมองส่วนในที่เรียกว่าทาลามัส เมื่อได้รับสัญญาณจากเส้นประสาทที่นิ้วแล้ว ก็จะส่งสัญญาณต่อไปยังเซลล์ซึ่งทำหน้าที่รับความรู้สึกบริเวณเปลือกสมอง แล้วส่งสัญญาณต่อไปยังเซลล์ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ซึ่งจะส่งสัญญาณกลับมาที่ทาลามัส ผ่านไขสันหลังไปสู่นิ้วมือ เกิดอาการกระตุกนิ้ว หรือสะบัดนิ้ว และยังส่งสัญญาณไปยังคับกล้ามเนื้อส่วนอื่นๆ เช่น ทำให้เราร้องอุทานเมื่อรู้สึกเจ็บปวด

การทำงานของสมองคือ การส่งสัญญาณระหว่างเซลล์ประสาททั้งหลาย เซลล์ประสาทมีรูปร่างเหมือนปลาหมึกยักษ์ คือมีตัวเซลล์ (Soma) และมีแขนยาวๆ ยื่นออกไปรอบๆ แขนยาวๆ นี้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด ตามหน้าที่การทำงาน คือ แขนรับสัญญาณ (Dendrite) ทำหน้าที่รับสัญญาณหรือข้อมูลจากเซลล์ประสาทอื่น และแขนส่งสัญญาณ (Axon) ทำหน้าที่ส่งสัญญาณ หรือข้อมูลไปยังเซลล์ประสาทอื่น สัญญาณประสาทมี 2 ชนิด คือสัญญาณไฟฟ้า และสัญญาณเคมี ในการส่งสัญญาณข้ามเซลล์นั้น เซลล์ประสาททั้งสองไม่ได้สัมผัสกัน แต่จะมีช่องว่างขวางอยู่ เรียกบริเวณนี้ว่าจุดส่งสัญญาณข้ามเซลล์ (Terminal) เมื่อเซลล์ประสาทถูกกระตุ้นตัว เซลล์จะส่งสัญญาณในรูปสัญญาณไฟฟ้า ไปตามแขนส่งสัญญาณจนถึงจุดส่งสัญญาณข้ามเซลล์ ที่ปลายแขนส่งสัญญาณตรงจุดนี้จะมีลักษณะเป็นกระเปาะเรียกว่าปลมประสาท (Synapse) ภายในบรรจุสารเคมีชนิดต่างๆ เรียกว่าตัวส่งผ่านสัญญาณประสาท (Neurotransmitter) สัญญาณไฟฟ้าจะกระตุ้นให้สารเคมีหลั่งออกมาสู่

ช่องว่างรอบๆ จุดส่งสัญญาณข้ามเซลล์ สารเคมีที่เซลล์ประสาทหนึ่งๆ หลั่งออกมาจะไปจับกับโปรตีนที่ผิวของเซลล์รับสัญญาณของเซลล์ประสาทอื่น และกระตุ้นให้ประจุไฟฟ้าของเซลล์ประสาทรันเปลี่ยนแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าที่เกิดขึ้น ก็จะถูกส่งไปตามเซลล์รับสัญญาณไปสู่ตัวเซลล์เป็นวงจรต่อไป

สารเคมีในสมองที่ทำหน้าที่เป็นตัวส่งผ่านสัญญาณประสาทนี้เอง ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกลไกการติดยาเสพติดของมนุษย์

แท้ที่จริงแล้วกลไกการเสพติดเป็นกลไกตามธรรมชาติของร่างกาย เพื่อให้เกิดการแสวงหาสิ่งซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร น้ำ เพศสัมพันธ์ และการทำนุบำรุงดูแลเอาใจใส่ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เร้า หรือกระตุ้นความพอใจของมนุษย์ สมองมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้ร่างกายได้รับสิ่งเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง สมองส่วนที่ทำหน้าที่นี้เรียกว่า สมองส่วนควบคุมความพอใจ ตัวส่งผ่านสัญญาณประสาทในสมองส่วนนี้คือ โดปามีน เมื่อกระตุ้นสมองส่วนนี้ของหนูทดลองด้วยกระแสไฟฟ้า ระดับโดปามีนในสมองจะสูงขึ้นกว่าปกติ และเมื่อกระตุ้นไปสักระยะหนึ่ง หนูจะเกิดการเสพติดกับการถูกกระตุ้นด้วยกระแสไฟฟ้า คือหนูจะต้องได้รับกระแสไฟฟ้าอยู่เรื่อยๆ และเพิ่มความถี่ของความถี่ความต้องการมากขึ้น หนูจะเรียนรู้ที่จะเปิดสวิตช์ปล่อยกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ตนเอง และเมื่อไม่ได้รับการกระตุ้น ก็จะกระวนกระวายเกิดเป็นการเสพติดขึ้น

การเสพติด คือสภาวะซึ่งสิ่งมีชีวิตหมกมุ่นในพฤติกรรมซ้ำๆ คิดซ้ำๆ ทำ เพราะพฤติกรรมนั้นมีผลตอบแทนที่ส่งเสริมความพอใจ จนสูญเสียสมรรถภาพที่จะควบคุมการบริโภคสารเสพติดก็คือ สารเคมีที่มีฤทธิ์ต่อสมองส่วนควบคุมความพอใจ ทำให้สมองหลั่งสารโดปามีนออกมามากเกินกว่าปกติ จนสมองเสียสมดุลของการทำงานตามปกติไป จะทำงานตามปกติได้ต่อเมื่อมีโดปามีนในระดับสูงๆ เท่านั้น เมื่อระดับโดปามีนลดลงก็เกิดอาการต่างๆ ที่เรียกว่า อาการถอนพิษ และจะต้องแสวงหาสารเสพติดนั้นๆ มาใช้อีก

สารเสพติดชนิดต่างๆ ได้แก่ เฮโรอีน (รวมทั้งมอร์ฟีน และฝิ่นด้วย) โคเคน ยาบ้า กัญชา แม้กระทั่งสุรา และบุหรี่ ก็มีกลไกการเสพติดโดยหลักใหญ่ๆ เช่น เดียวกัน คือ กระตุ้นให้สมองส่วนควบคุมความพอใจหลั่งสารโดปามีนออกมามากขึ้น แต่สารเสพติดแต่ละชนิดจะมีรายละเอียดของกลไกต่างกันไป บางชนิดได้ศึกษาจนมีความเข้าใจค่อนข้างมาก แต่บางชนิดก็ยังคงต้องศึกษาต่อไปอีก

กล่าวโดยสรุปว่า สารที่จะทำให้เสพติดได้นั้นต้องถูกดูดซึมเข้าไปที่สมองได้ และเมื่อเข้าไปแล้วสามารถจับกับโปรตีนตัวจับที่ผิวของเซลล์ประสาทได้ และมีผลต่อเนื่องไปเปลี่ยนแปลงระบบการควบคุมปริมาณโดปามีนในสมองส่วนควบคุมความพอใจทำให้มีโดปามีนมากขึ้น และกระตุ้นเซลล์ประสาทบริเวณนั้นมากขึ้น จนเสียสมดุลของระดับโดปามีนเดิมไป เกิดสมดุลใหม่ที่ต้องใช้โดปามีนปริมาณสูงขึ้นๆ มากกระตุ้นเซลล์ประสาทจึงจะทำงานได้เป็นปกติ การเสพติด จึงนำไปสู่การพึ่งยา (สภาวะที่ร่างกายจะทำงานตามปกติเฉพาะเมื่อมียาอยู่ในร่างกาย ร่างกายจะเกิดการทรมานแปรปรวนเมื่อขาดยา เรียกว่า อาการถอนพิษ) และการดื้อยา (ภาวะที่ร่างกายไม่ตอบสนองต่อยา

ปริมาณเดิมที่เคยได้รับ ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเพื่อให้ได้ผลของฤทธิ์ยาเท่าเดิม) ในที่สุด (ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542)

2.1 โครงการโรงงานสีขาว

2.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการโรงงานสีขาว เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงแรงงาน ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้มีการร่วมมือกัน เพื่อหาวิธีที่จะช่วยกันปราบปราม สอดส่อง ดูแล ฝึกระวังผู้ใช้แรงงานให้ห่างไกลจากยาเสพติด

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีหน้าที่ในการตรวจคุ้มครองแรงงานให้นายจ้างและผู้ใช้แรงงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และเพื่อให้สถานประกอบกิจการทุกแห่งมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด รวมทั้งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 จึงเห็นควรดำเนินการโครงการโรงงานสีขาว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ใช้แรงงาน พร้อมรับผู้ใช้แรงงานที่ได้รับการบำบัดรักษาดังกล่าวกลับเข้าทำงานเหมือนเดิม (การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ, 2547)

2.2.2 กลุ่มเป้าหมาย

2.2.2.1 สถานประกอบกิจการในข่ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ดังนี้

ก) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิ ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ข) สถานบริการที่บรรจุก๊าซให้แก๊ยานพาหนะ ทั้งทางบกและทางน้ำ ตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

ค) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

ง) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ (GUESTHOUSE) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

จ) สถานที่ที่ได้ให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

ฉ) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน

1. สถานประกอบกิจการที่ใช้แรงงานหนัก เช่น กิจการประมง สถานประกอบกิจการขนส่ง

2. สถานประกอบกิจการทั่วไป

2.2.3 วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานสำหรับโครงการโรงงานสีขาวมีดังนี้

1. ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบกิจการกระทรวงแรงงาน กำหนดหลักเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.1 ไม่มีผู้ค้ายาเสพติด

1.2 ไม่มีผู้เสพยาเสพติด

1.3 มีกิจกรรมดำรงไว้เป็นโรงงานสีขาวอย่างต่อเนื่อง

ส่วนกลาง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ โรงงานสีขาว โดยความเห็นชอบของศูนย์อำนวยการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบกิจการกระทรวงแรงงาน (ศอ.รง)

ส่วนภูมิภาค จังหวัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว โดยความเห็นชอบของศูนย์อำนวยการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบกิจการกระทรวงแรงงาน (ศอ.รง)

2. ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบกิจการกระทรวงแรงงาน (ศอ.รง) เสนอรายชื่อโรงงานสีขาวที่ผ่านการตรวจสอบแล้วให้กระทรวงแรงงานมอบเกียรติบัตร

3. กระทรวงแรงงานเสนอรายชื่อโรงงานสีขาว ต่อศูนย์ปฏิบัติการยาเสพติดแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อทราบ

4. รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้นายจ้างเห็นความสำคัญในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบกิจการและเข้าร่วมโครงการ

5. ประสานขอความร่วมมือกระทรวงสาธารณสุขและกรุงเทพมหานคร ในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ใช้ที่ติดยาเสพติดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

6. ประสานสถานประกอบกิจการ ให้สำรวจตรวจสอบผู้ใช้แรงงานที่ติดยาเสพติดและลงชื่อให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่และอนุญาตให้ลูกจ้างลาหยุด เพื่อบำบัดรักษาฟื้นฟูโดยง่ายหรือไม่จ่ายค่าจ้างก็ได้ ตามแต่จะตกลงกัน (ประมาณ 15-20 วัน) เมื่อบำบัดรักษาฟื้นฟูเรียบร้อยแล้วให้รีบกลับเข้าทำงานตามเดิม

7. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด และสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ประสานส่งผู้ใช้แรงงานที่ติดยาเสพติด ไปเข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูต่อไป (การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ, 2547)

2.2.4 ข้อกำหนดการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

สถานประกอบกิจการจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ 8 ข้อ โดยจะต้องได้คะแนน 80 คะแนน จากคะแนน 100 คะแนน จึงจะเป็นโรงงานสีขาว เกณฑ์พิจารณาโรงงานสีขาว มีดังนี้

1. มีนโยบาย

ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบกิจการ ปฏิบัติดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ, 2547)

1.1 ควบคุม สอดส่อง และดูแลไม่ให้พนักงานของสถานประกอบกิจการ หรือบุคคลภายนอกกระทำการหรือมีส่วนร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือ บริเวณสถานประกอบกิจการ

1.2 พิจารณาคัดเลือกบุคลากร ที่ไม่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เข้าเป็นพนักงาน ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้เสพยาเสพติด ซึ่งได้รับการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด ให้กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว และจัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

1.3 จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบกิจการ โดยบันทึกประวัติอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและนามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และภูมิลำเนาของพนักงาน

1.4 ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจในการแจ้งเมื่อพบว่า มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือให้ข้อมูล ข่าวสาร หรือพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่า จะกระทำความผิดในสถานประกอบกิจการของตน และอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. มีป้ายหรือประกาศ

เรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบกิจการ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบกิจการ จัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยให้มีความชัดเจน เห็นได้ง่าย และมีข้อความเป็นภาษาไทย ข้อความที่สองจะมีภาษาอื่นๆ นอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องมีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทย และมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

3. มีคณะกรรมการรับผิดชอบ

ในสถานประกอบการจะต้องมีคำสั่ง กำหนดให้มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่สอดส่องดูแลช่วยเหลือเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าของประกอบกิจการ ในการดำเนินการโรงงานสีขาว โดยแบ่งออกเป็น

3.1 กรณีสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง ไม่ถึง 50 คนให้เจ้าของสถานประกอบกิจการ หรือฝ่ายบริหาร ออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโรงงานสีขาวจากลูกจ้างทั่วไป

3.2 กรณีสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง เกิน 50 คน ขึ้นไป ให้เจ้าของสถานประกอบกิจการ หรือฝ่ายบริหารออกคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ เป็นคณะกรรมการรับผิดชอบโรงงานสีขาวก็ได้

4. มีการให้ความรู้พนักงาน

เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้ความรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น จัดประชุม จัดอบรม หรือการส่งเสียงตามสายในช่วงเวลาพัก

5. มีกิจกรรมรณรงค์

เจ้าของสถานประกอบกิจการจะต้องมีการดำเนินกิจกรรม เพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด เช่น จัดนิทรรศการ การแข่งขันกีฬา ดนตรี การแสดงบนเวที แข่งขันประกวดบทความ เรียงความ ตอบปัญหาต่อต้านยาเสพติด

6. มีการตรวจสอบสุขภาพ

เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องมีการดำเนินการตรวจสอบสุขภาพ และตรวจปัสสาวะให้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ โดยจะเน้นการตรวจสอบสุขภาพประจำปีหรือเฉพาะกิจ

7. ไม่พบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องดำเนินการให้สถานประกอบกิจการปลอดยาเสพติด โดยไม่เสพ ไม่ค้า ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด คือต้องมีการสอดส่องดูแลสังเกตพฤติกรรมการทำงานของพนักงานไม่บ่งบอกหรือชี้ชัดว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จากคณะทำงานที่รับผิดชอบ

8. มีกระบวนการตรวจสอบ

เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องดำเนินการในส่วนรายละเอียดตามหลักเกณฑ์ 7 ข้อ โดยมีการบันทึกหรือเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อให้คณะทำงานโรงงานสีขาว สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน (การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ, 2547)

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบ (2543 : 214) แนวทางการเตรียมความพร้อมของธุรกิจอุตสาหกรรม ในการยื่นขอรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18001 ด้วยเทคนิคเดลฟาย ด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการ เครื่องจักร และอุปกรณ์การเงินและงบประมาณ สำหรับด้านทรัพยากรบุคคลผู้บริหารควรให้ความสำคัญในด้านคุณสมบัติตัวแทน OH & SMR และคณะทำงานต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นที่ยอมรับของพนักงานในองค์กร และมีความรู้ด้านความปลอดภัยเพื่อสร้างแรงจูงใจ จัดการโครงการอบรมพนักงานในองค์กร การเตรียมความพร้อมด้านบริหารจัดการเพื่อการวางแผน ติดตามผล ทบทวนลักษณะเริ่มต้นขององค์กรก่อนเข้าสู่ระบบ มีการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล สื่อสาร และประชาสัมพันธ์ในองค์กร สำหรับการเตรียมความพร้อมด้านการเงินและงบประมาณซึ่งต้อง มีการวางแผนหาแหล่งเงินทุน อาจโดยการกู้ยืมจากสถาบันการเงินต้องวางแผนทั้งงบประมาณทางตรงและทางอ้อม

ศิริพร (2546 : 120) การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผิดชอบดูแลและร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีจิตสังคมบำบัด ซึ่งเป็นกิจกรรมเชิงรับ แต่ขณะเดียวกัน

กิจกรรมเชิงรุก โดยเฉพาะการทำค่ายยาเสพติดที่มีการดำเนินการกันหลากหลาย ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจว่ามีการดำเนินการอย่างไร โรงพยาบาลฯ ได้ศึกษารูปแบบการทำค่ายยาเสพติดของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า สิ่งหนึ่งที่ยังไม่ชัดเจนคือ การจัดกิจกรรมในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น โรงพยาบาลฯ จึงได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำหลักสูตรค่ายยาเสพติดที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายอันจะช่วยให้การทำค่ายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด โดยเฉพาะการจัดทำค่ายได้มีแนวทางการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย ผลการดำเนินงาน ได้คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 เล่ม คือ 1) คู่มือจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดสำหรับกลุ่มปกติ และผู้เสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด 2) คู่มือจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดสำหรับกลุ่มผู้เสพยาและผู้ติดยาเสพติด 3) คู่มือจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดสำหรับกลุ่มประชาชน เพื่อชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งเนื้อหากิจกรรมในคู่มือแต่ละเล่มจะประกอบด้วยเนื้อหาวิชาหลักในกลุ่มวิชาต่างๆ ดังนี้ 1) กลุ่มวิชากิจกรรมเบื้องต้น/พิธีการ/พิธีกรรม 2) กลุ่มวิชาพัฒนาตนเองด้านจิตใจ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและคุณธรรม 3) กลุ่มวิชาความรู้ 4) กลุ่มวิชาพัฒนาร่างกาย/วินัย/นันทนาการ/กีฬา ข้อเสนอแนะ ในการจัดค่ายยาเสพติด ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจะได้จัดกิจกรรมของหลักสูตรการทำค่ายได้เหมาะสม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่อย่างไรก็ตามการนำคู่มือดังกล่าวไปใช้อาจปรับใช้ให้เหมาะสมในแต่ละบริบทของสังคมชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป

วารสารสำนักงานปราบปรามยาเสพติด (2548 : 12) สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยโดยทั่วไปยังไม่รุนแรง ส่วนใหญ่เป็นการค้ายาบ้าระดับกลางและระดับรายย่อย โดยพื้นที่ภาคกลางตอนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ยังเป็นแหล่งเก็บพักยาเสพติดก่อนกระจายไปยังพื้นที่อื่นๆ แต่ภายหลังการประกาศสงคราม กลุ่มเครือข่ายการค้ารายสำคัญถูกจับกุมและถูกยึดทรัพย์เป็นจำนวนมาก ที่เหลือบางส่วนก็ยุติบทบาทลง หรือหลบหนีออกนอกพื้นที่รวมทั้งหลบหนีออกนอกประเทศ ทำให้ปัญหาการค้าและการแพร่ระบาดชะลอตัวลงแต่ความต้องการในการใช้ยาเสพติดยังคงมีอยู่ รวมทั้งผลกระทบจากราคาที่สูงขึ้นเป็นเหตุจูงใจให้กลุ่มเครือข่ายการค้าที่เหลืออยู่กลับมามีพฤติกรรมการค้าอีกครั้ง โดยมีรูปแบบและวิธีการที่แยบยลยิ่งขึ้นอีกทั้งยังพบว่า มีกลุ่มผู้ค้ารายใหม่ซึ่งเป็นแรงงานต่างด้าวทั้งชาวพม่า ลาวและกัมพูชาเข้ามามีบทบาทค้ายาบ้ามากขึ้น นอกจากนี้ยังพบการลักลอบนำยาเสพติดประเภท Club Drugs เช่น เอ็กซ์ตาซี โคเคน ดีตามีน และไอซ์ จากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายมากขึ้น ตามสถานบันเทิง ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาคอื่นๆ ผู้ค้าที่สำคัญส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติซึ่งพบว่า ชาวไนจีเรียเป็นตัวละครสำคัญในการค้าโคเคน และมีชาวแอฟริกันสัญชาติต่างๆ ร่วมด้วย ส่วนชาวสิงคโปร์และมาเลเซีย เป็นตัวละครสำคัญในการค้าเอ็กซ์ตาซีและไอซ์ อีกทั้งยังพบการแพร่ระบาดของวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประเภทยานอนหลับในกลุ่มผู้เสพยาเฮโรอีนเดิม

2.4 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการแก้ไข และป้องกันปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ โดยการติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบถึงประโยชน์ ปัญหา และอุปสรรคจากการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

โดยจะนำเสนอวิธีการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างออกเป็นดังนี้

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ภาคกลาง ประจำปี พ.ศ. 2549 จำนวน 685 แห่ง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie และ D.W.Morgan ของคู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS ของธานินทร์ ศิลปจารุ (ธานินทร์, 2547 : 40) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 246 แห่ง

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

3.2.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบและข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามแนวของ ลิเกิร์ต (Likert) ได้ดังนี้ (ธานินทร์, 2548 : 79)

ระดับของประโยชน์	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยระดับประโยชน์ของการขอการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีเขียว ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แปลความว่า	ระดับของประโยชน์น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แปลความว่า	ระดับของประโยชน์น้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แปลความว่า	ระดับของประโยชน์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แปลความว่า	ระดับของประโยชน์มาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	แปลความว่า	ระดับของประโยชน์มากที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการขอเข้ารับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 17 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการ กำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามแนวของ ลิเกิร์ต (Likert) ได้ดังนี้ (ธานินทร์, 2548 : 79)

ระดับปัญหาและอุปสรรค	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาและอุปสรรคของการ ขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีเขียว ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แปลความว่า	ระดับปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แปลความว่า	ระดับปัญหาและอุปสรรคน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แปลความว่า	ระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แปลความว่า	ระดับปัญหาและอุปสรรคมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	แปลความว่า	ระดับปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของสถานประกอบการที่ได้รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) มีข้อความจำนวน 3 ข้อ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 6 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ที่ดำเนินการโครงการโรงงานสีขาว เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อความ (Item) ของแบบสอบถาม

3.2.2.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการวิจัย

3.2.2.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่าง ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องสมบูรณ์ และครอบคลุมเนื้อหาข้อความทุกข้อ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาและตรวจสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้น พร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่ทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมิน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอแบบสอบถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจทานและปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อนักศึกษาที่สนใจที่จะทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา

3.3.2 ผู้วิจัยได้ทำการประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มนักศึกษา ที่เป็นทีมเก็บข้อมูลที่จะเข้าไปทำการติดต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของสถานประกอบการ โดยการโทรศัพท์, Email หรือ แฟกซ์ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในเรื่องของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ เช่น ความหมายของโรงงานสีขาว วัตถุประสงค์ของโครงการเงื่อนไขการขอการรับรอง เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.3.3 ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลงานวิจัยจากรายนามของผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน พื้นที่ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้วิธีการสุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลครบ 246 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 1 เดือน

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

ผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ของจำนวนแบบสอบถามที่ได้ จำนวน 246 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซนต์

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) ซึ่งมีการประมวลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือหลังจากตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกรหัสลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเขียนโปรแกรมสั่งงาน โดยใช้สถิติตามลำดับดังนี้

3.4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นคำร้อยละ (Percentage)

3.4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) การเปรียบเทียบความแตกต่าง ของประโยชน์ที่ได้รับภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ และขนาดของธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้ Scheffe Analysis

3.4.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค จากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรค จากการรับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ ด้านประเภทของธุรกิจ และ ขนาดของธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้ Scheffe Analysis

3.4.4 แบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อโครงการโรงงานสีขาวด้านประโยชน์ด้านปัญหาและอุปสรรค และความต้องการช่วยเหลือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

(Open-Ended Questionnaire) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมา
จัดลำดับค่าความถี่ (Frequency)

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปตารางและภาพประกอบคำบรรยาย หรือตารางประกอบคำบรรยาย โดยนำเสนอตามตอนของแบบสอบถาม ซึ่งมี 4 ตอน ดังนี้

- 4.1 ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบและข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ
- 4.2 ตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว
- 4.3 ตอนที่ 3 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว
- 4.4 ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านประโยชน์ ปัญหาและ และความต้องการช่วยเหลือ

จากภาครัฐ

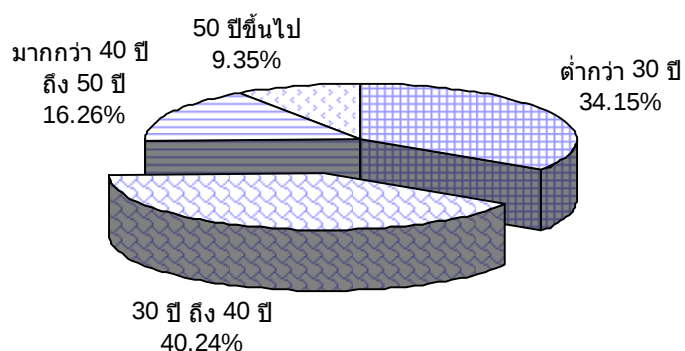
จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์เป็นผลของการวิจัยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ข้อ เป็นลำดับดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

4.1.1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	84	34.15
30 ปี ถึง 40 ปี	99	40.24
มากกว่า 40 ปี ถึง 50 ปี	40	16.26
50 ปีขึ้นไป	23	9.35
รวม	246	100

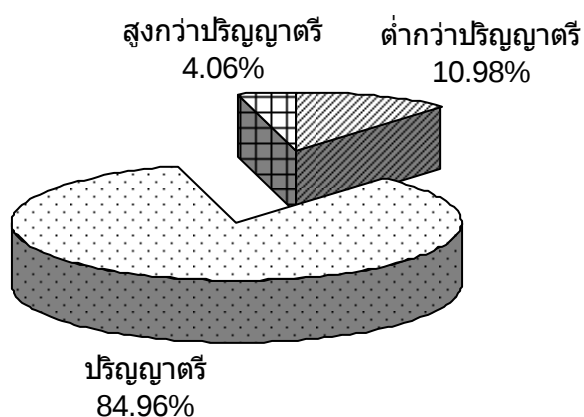
ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4-1 และ ภาพที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 30 ปี ถึง 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.24 รองลงมาได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.15 อายุมากกว่า 40 ปี ถึง 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.26 และอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.35 ตามลำดับ

4.1.2 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านวุฒิ การศึกษาสูงสุด ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	10.98
ปริญญาตรี	209	84.96
สูงกว่าปริญญาตรี	10	4.06
รวม	246	100

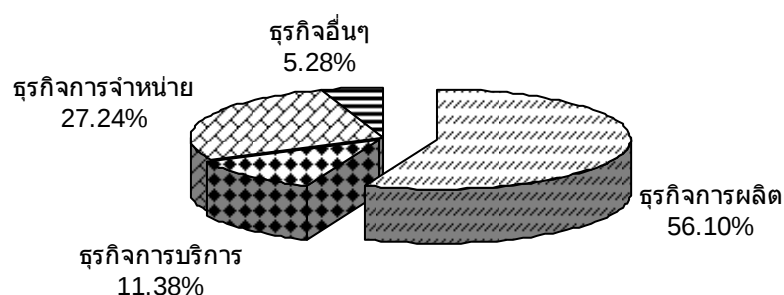
ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

จากตารางที่ 4-2 และ ภาพที่ 4-2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.96 รองลงมาได้แก่วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.98 และสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 4.07 ตามลำดับ

4.1.3 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ของสถานประกอบการ ในด้านประเภทของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
ธุรกิจการผลิต	138	56.10
ธุรกิจบริการ	28	11.38
ธุรกิจจำหน่าย	67	27.24
ธุรกิจอื่นๆ	13	5.28
รวม	246	100

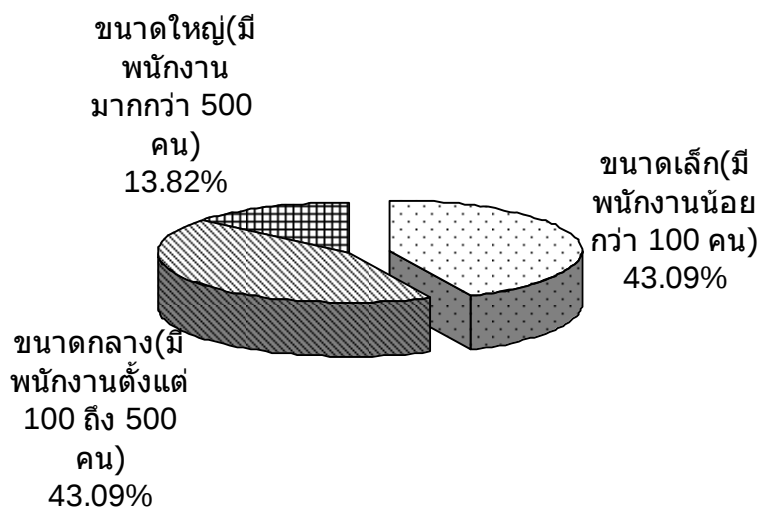
ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตาม ประเภทของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-3 และ ภาพที่ 4-3 พบว่าประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจการผลิต คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจการจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 27.24 ธุรกิจบริการ คิดเป็นร้อยละ 11.38 และธุรกิจอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.28 ตามลำดับ

4.1.4 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของสถานประกอบการ ในด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ขนาดของสถานประกอบการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
ขนาดเล็ก(มีพนักงานน้อยกว่า 100 คน)	106	43.09
ขนาดกลาง(มีพนักงานตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)	106	43.09
ขนาดใหญ่(มีพนักงานมากกว่า 500 คน)	34	13.82
รวม	246	100

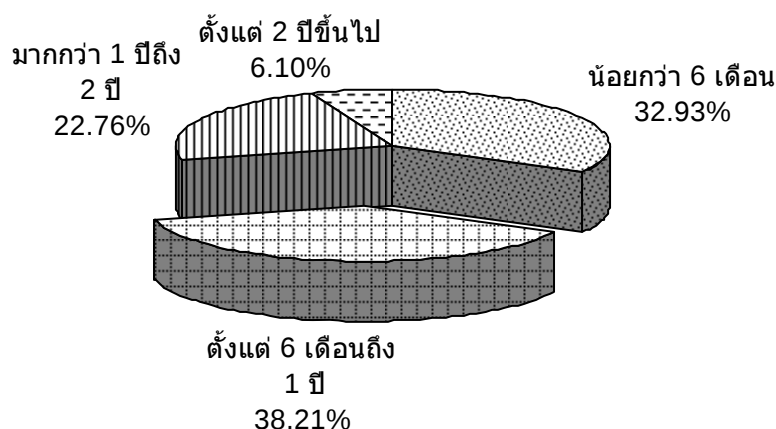
ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

จากตารางที่ 4-4 และ ภาพที่ 4-4 พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 43.09 รองลงมาได้แก่ สถานประกอบการขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 13.82

4.1.5 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของสถานประกอบการ ในด้านระยะเวลาที่ใช้เตรียมการก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เตรียมการก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียม	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 เดือน	81	32.93
ตั้งแต่ 6 เดือนถึง 1 ปี	94	38.21
มากกว่า 1 ปีถึง 2 ปี	56	22.76
ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป	15	6.10
รวม	246	100

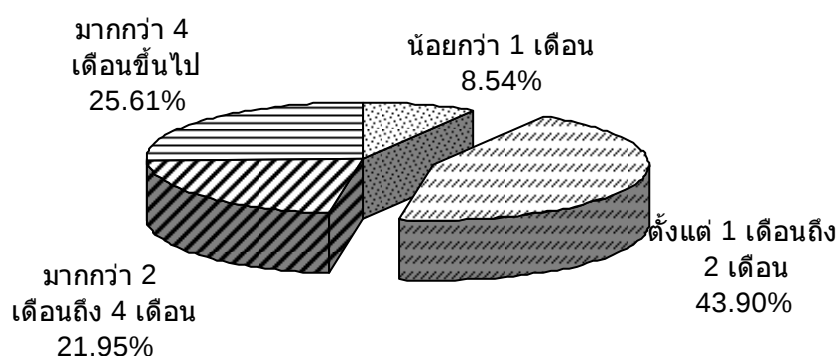
ภาพที่ 4-5 แสดงค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เตรียมการ ก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5 พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเตรียมความพร้อมก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ตั้งแต่ 6 เดือนถึง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.21 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 32.93 มากกว่า 1 ปี ถึง 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.76 ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.10 ตามลำดับ

4.1.6 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ของสถานประกอบการ ในด้านระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจ เพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนง จนกระทั่งผ่านการรับรอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจ เพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนงจนกระทั่งผ่านการรับรอง

ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจ ตั้งแต่แจ้งความจำนงจนกระทั่งผ่านการรับรอง	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 เดือน	21	8.54
ตั้งแต่ 1 เดือนถึง 2 เดือน	108	43.90
มากกว่า 2 เดือนถึง 4 เดือน	54	21.95
มากกว่า 4 เดือนขึ้นไป	63	25.61
รวม	246	100

ภาพที่ 4-6 แสดงคำร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนงค์ จนกระทั่งผ่านการรับรอง

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6 พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนงค์จนกระทั่งผ่านการรับรอง ตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 2 เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.90 มากกว่า 4 เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.61 มากกว่า 2 เดือนถึง 4 เดือน คิดเป็นร้อยละ 21.95 และน้อยกว่า 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.54 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีจำนวน 16 ข้อ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยวิเคราะห์ประโยชน์ภาพรวมทั้งหมด และวิเคราะห์รายด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ รวมทั้งวิเคราะห์รายข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถาม 16 ข้อได้แก่

ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ

1. พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น
2. พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด
3. พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด
4. พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติด

เผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว

5. พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ

6. พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด

7. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสหนาการของพนักงานในองค์กร
8. เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
9. ลดปัญหาการขาดงาน
10. ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ
11. ลดต้นทุนในการดำเนินงาน
12. ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน
13. ใ้รับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ
14. ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ
15. ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ
16. ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 แปลความหมายว่า มีประโยชน์ระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 แปลความหมายว่า มีประโยชน์ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 แปลความหมายว่า มีประโยชน์ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 แปลความหมายว่า มีประโยชน์ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 แปลความหมายว่า มีประโยชน์ระดับมากที่สุด

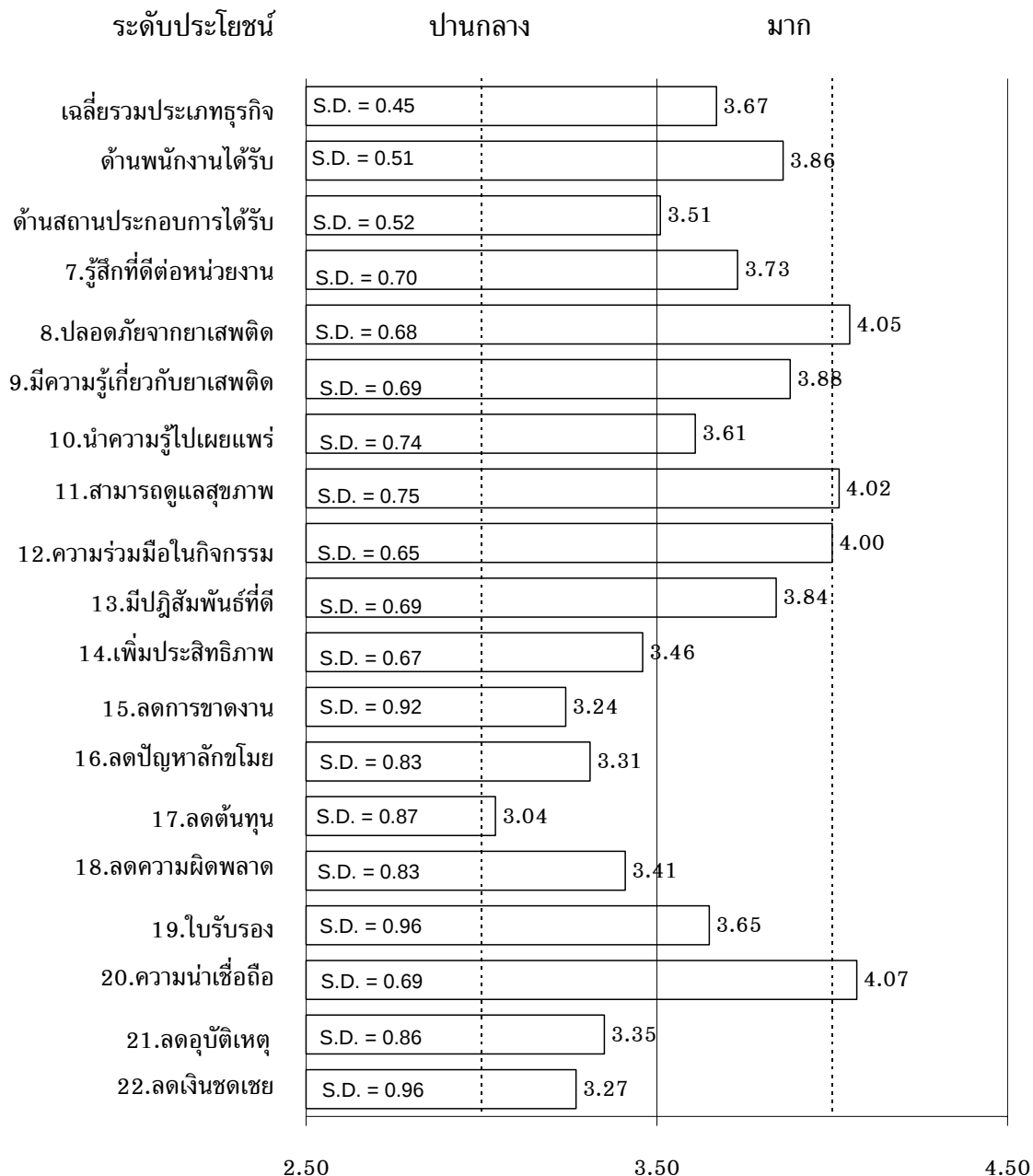
4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับหลัง จากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม ปรากฏดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจาก
สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม

แบบสอบถามข้อที่	ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	$\bar{X}$	S.D.
-	ภาพรวม	3.67	0.45
-	ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ	3.86	0.51
-	ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ	3.51	0.52
7	พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น	3.73	0.70
8	พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด	4.05	0.68
9	พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.88	0.69

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

แบบสอบถามข้อที่	ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	$\bar{X}$	S.D.
10	พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว	3.61	0.74
11	พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น	4.02	0.75
12	พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	4.00	0.65
13	การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร	3.84	0.69
14	เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	3.46	0.67
15	ลดปัญหาการขาดงาน	3.24	0.92
16	ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ	3.31	0.83
17	ลดต้นทุนในการดำเนินงาน	3.04	0.87
18	ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน	3.41	0.83
19	ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ	3.65	0.96
20	ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ	4.07	0.69
21	ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ	3.35	0.86
22	ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย	3.27	0.96

ภาพที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม

จากตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7 พบว่าประโยชน์ที่ได้รับหลังจากที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมมีประโยชน์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีประโยชน์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับมีประโยชน์ระดับมาก โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 สำหรับการพิจารณารายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวที่มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.07$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 4.05$) พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 4.02$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.00$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.84$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสนทนากการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.73$) ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.65$) และพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้างและคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ที่มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.46$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.41$) ลดปริมาณ ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.35$) และลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ในด้านประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8 ถึง 4-10

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ

แบบ สอบถามข้อ ที่	ประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถาน ประกอบการได้รับ การรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
-	เฉลี่ยรวมประเภท	3.59	0.44	4.00	0.44	3.73	0.43	3.84	0.45
-	ด้านประโยชน์ที่ พนักงานได้รับ	3.76	0.41	4.09	0.47	3.94	0.51	3.97	0.34
-	ด้านประโยชน์ที่ สถานประกอบการ ได้รับ	3.43	0.49	3.82	0.55	3.53	0.48	3.71	0.64

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

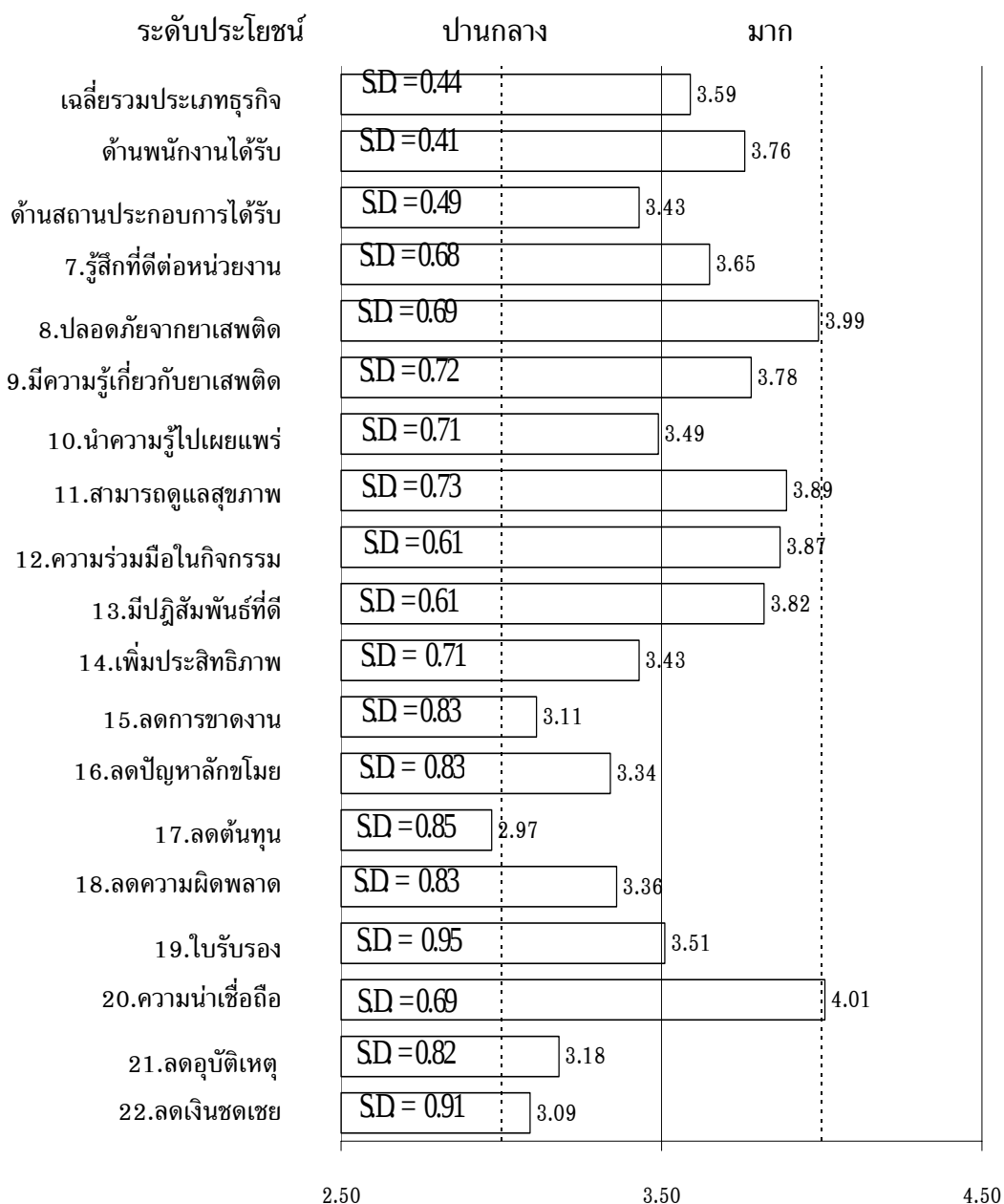
แบบ สอบ ถามข้อ ที่	ประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถาน ประกอบการได้รับ การรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อ หน่วยงานเพิ่มขึ้น	3.65	0.68	4.11	0.79	3.81	0.66	3.38	0.51
8	พนักงานปลอดภัย จากยาเสพติด มี คุณภาพชีวิตที่ดี โดยไม่ต้องใช้ ยาเสพติด	3.99	0.69	4.14	0.76	4.09	0.65	4.31	0.48
9	พนักงานมีความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และ แก้ไขปัญหายา เสพติด	3.78	0.72	4.00	0.61	3.94	0.63	4.38	0.51
10	พนักงานนำความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และ การแก้ไขปัญหายา เสพติดไป เผยแพร่ให้กับคน รอบข้าง และคน ในครอบครัว	3.49	0.71	3.86	0.80	3.75	0.77	3.54	0.52
11	พนักงานใน องค์กรสามารถ ดูแลสุขภาพ และ มีคุณภาพชีวิตดี ขึ้น	3.89	0.73	4.36	0.62	4.10	0.76	4.23	0.83

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

แบบ สอบถามข้อ ที่	ประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถาน ประกอบการได้รับ การรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12	พนักงานให้ความ ร่วมมือในกิจกรรม ส่งเสริมเกี่ยวกับ การป้องกันและ แก้ไขปัญห ยาเสพติด	3.87	0.61	4.25	0.70	4.09	0.62	4.38	0.65
13	การมีปฏิสัมพันธ์ ที่ดีต่อกันจาก กิจกรรมสนทนา การของพนักงาน ในองค์กร	3.82	0.61	4.00	0.98	3.81	0.72	3.85	0.56
14	เพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงาน	3.43	0.71	3.57	0.69	3.46	.56	3.62	0.65
15	ลดปัญหาการขาด งาน	3.11	0.83	3.68	0.98	3.31	0.94	3.31	1.32
16	ลดปัญหาหลักขโมย ในสถาน ประกอบการ	3.34	0.83	3.46	0.88	3.21	0.79	3.23	0.93
17	ลดต้นทุนในการ ดำเนินงาน	2.97	0.85	3.39	0.88	3.04	0.86	3.08	1.04
18	ลดความผิดพลาด ในขณะปฏิบัติงาน	3.36	0.83	3.68	0.77	3.36	0.79	3.62	1.04
19	ใบรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว สามารถใช้ในการ โฆษณาประชา สัมพันธ์ทางธุรกิจ	3.51	0.95	4.04	0.92	3.75	0.91	3.92	1.04

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

แบบ สอบถามข้อ ที่	ประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถาน ประกอบการได้รับ การรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	ความน่าเชื่อถือและ ภาพพจน์ที่ดีของ องค์กรที่มีต่อ ภาครัฐ	4.01	0.69	4.18	0.61	4.09	0.71	4.38	0.65
21	ลดปริมาณ/ความ รุนแรง ของ อุบัติเหตุ	3.18	0.82	3.89	0.63	3.39	0.89	3.77	1.01
22	ลดเงินชดเชย ค่าใช้จ่ายเนื่องจาก อุบัติเหตุหรือความ เจ็บป่วย	3.09	0.91	3.93	0.86	3.30	0.97	3.62	1.04

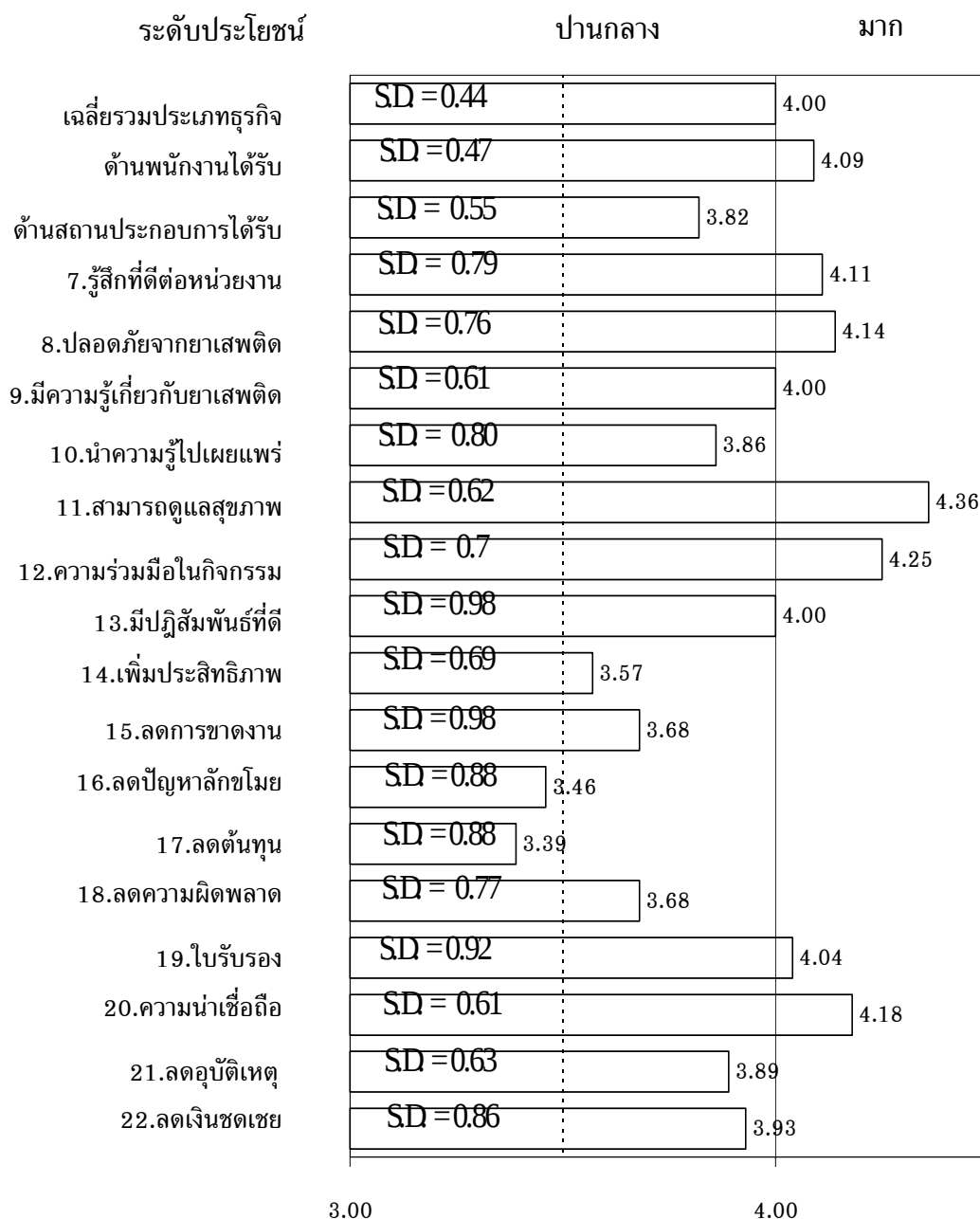
ภาพที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับ
หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวธุรกิจ
ประเภทการผลิต

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8 ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็น
โรงงานสีขาวจำแนกตามประเภทของธุรกิจการผลิต มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.59
สำหรับการพิจารณาทางด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย

3.76 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ มีระดับประโยชน์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 สำหรับการพิจารณารายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.01$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 3.99$) พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 3.89$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.84$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.82$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.78$) พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.65$) และใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้างและคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.49$) เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.43$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.36$) ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.34$) ลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.18$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.11$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.09$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

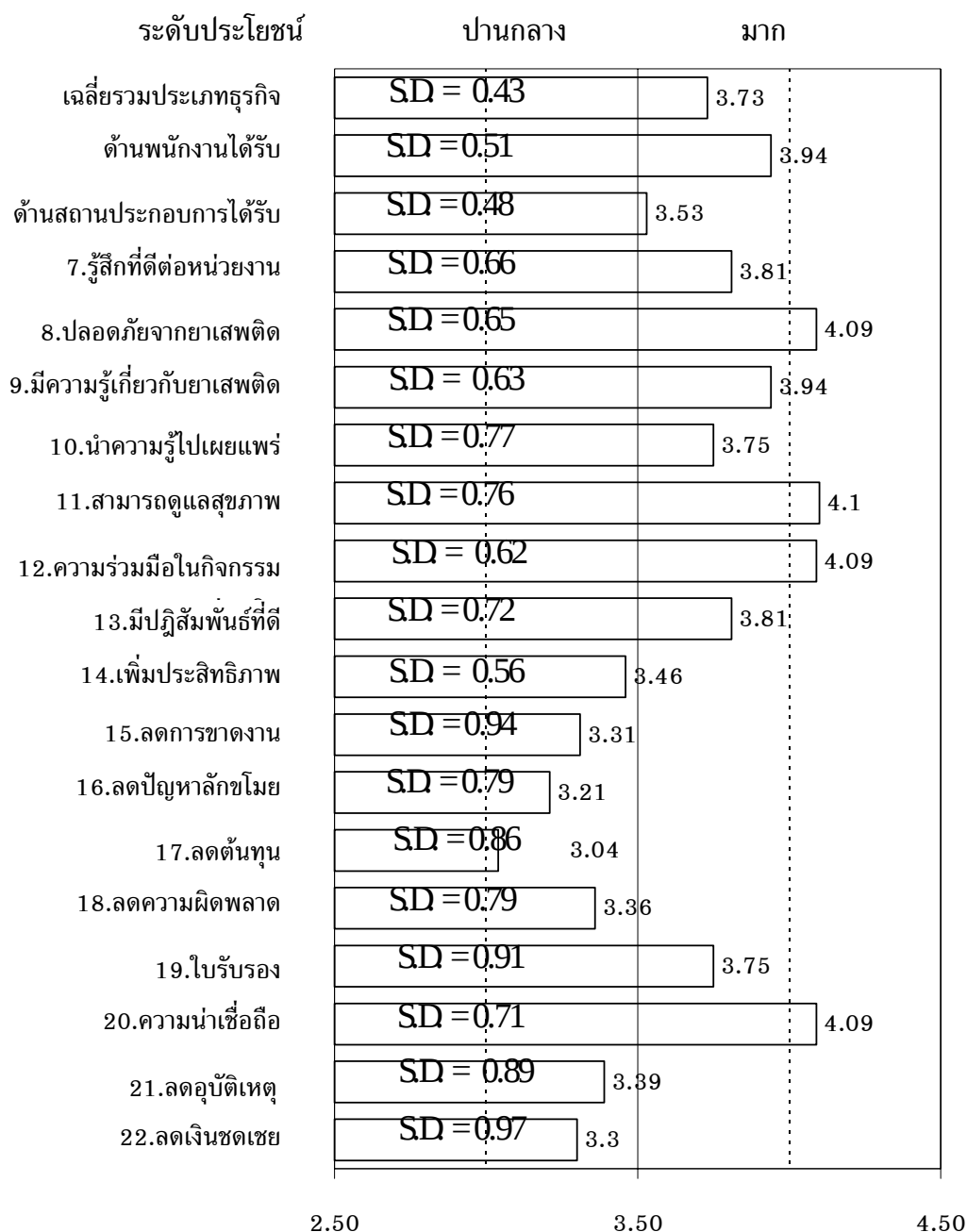

ภาพที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ธุรกิจประเภทการบริการ

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-9 ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามธุรกิจการบริการ มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 สำหรับการพิจารณารายด้าน ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับมีระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 สำหรับการพิจารณารายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 4.36$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.25$) ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.18$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติดมีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 4.14$) พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.11$) ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 4.04$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.00$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 4.00$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.93$) ลดปัญหาและความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.89$) พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.86$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.68$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.68$) และเพิ่มประสิทธิภาพในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ ลดปัญหาหลักขโมย ($\bar{X} = 3.46$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ

ภาพที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจาก
สถานประกอบการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว ธุรกิจประเภท
การจัดจำหน่าย

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-10 ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามธุรกิจประเภทการจัดจำหน่าย มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 สำหรับการพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 สำหรับการพิจารณารายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.10$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 4.09$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.09$) ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.09$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.94$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.81$) พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.81$) พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.75$) และใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.75$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.46$) ลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.39$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.36$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.31$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.30$) ลดปัญหาลักขโมย ($\bar{X} = 3.21$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.04$) ตามลำดับ

สำหรับประโยชน์ที่สถานประกอบการ ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพสถานประกอบการ ด้านประเภทรธุรกิจ อื่นๆ ผู้วิจัยไม่นำมาพิจารณาเนื่องจากจำนวนข้อมูลของตัวอย่างน้อย จำนวน 13 แห่ง จากตัวอย่างทั้งหมด 246 แห่ง ซึ่งไม่มีผลต่อการวิเคราะห์

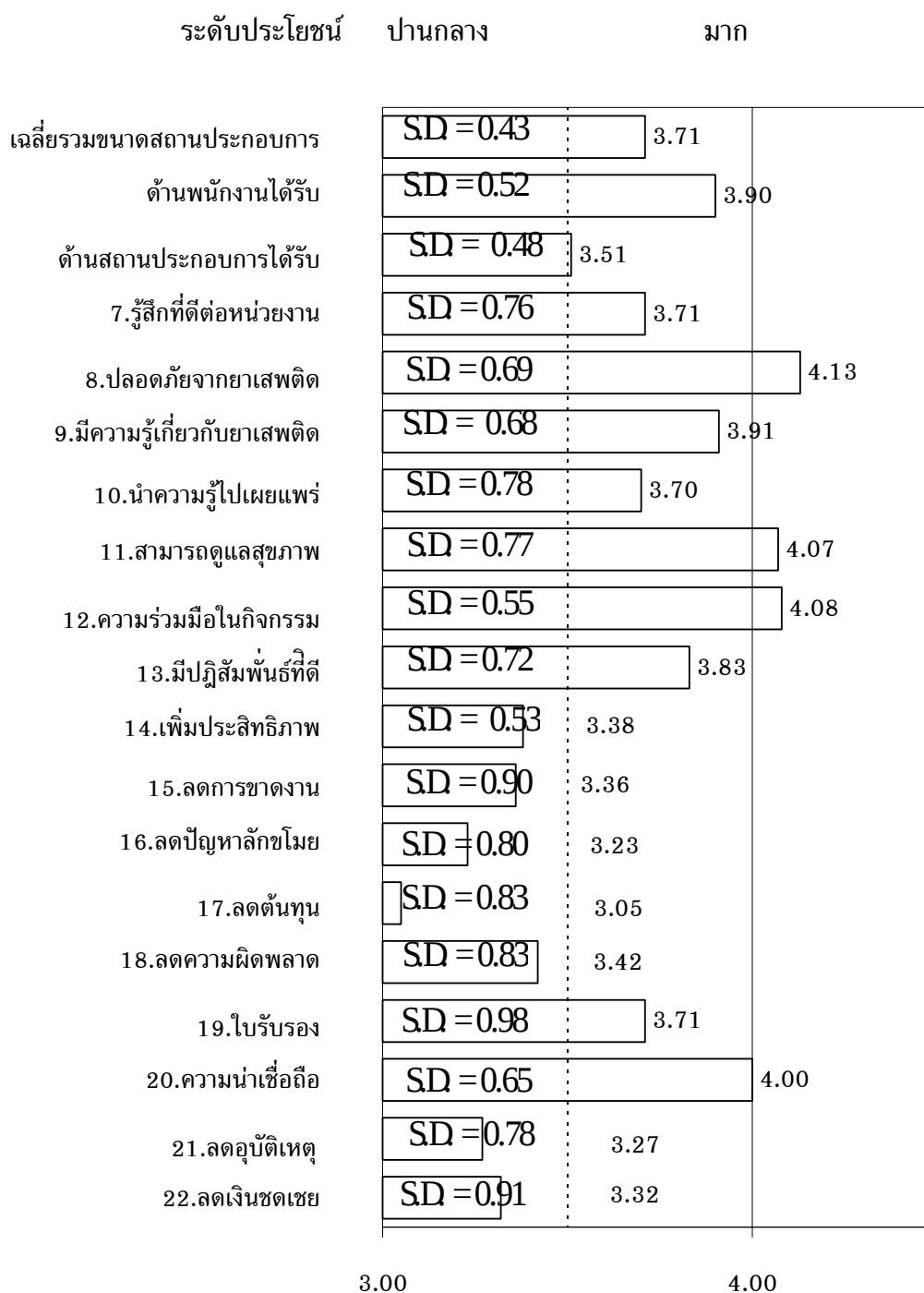
4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวในด้านขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-11 ถึง 4-13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์ที่ได้รับหลังจาก
สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาด
ของสถานประกอบการ

แบบ สอบถาม ข้อที่	ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถาน ประกอบการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	ขนาดของสถานประกอบการ					
		ขนาดเล็ก (มีพนักงาน น้อยกว่า 100 คน)		ขนาดกลาง (มีพนักงาน ตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)		ขนาดใหญ่ (มีพนักงาน มากกว่า 500 คน)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
-	เฉลี่ยรวมขนาดของสถาน ประกอบการ	3.71	0.43	3.68	0.42	3.62	0.59
-	ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ	3.90	0.52	3.87	0.45	3.68	0.63
-	ด้านประโยชน์ที่สถาน ประกอบการได้รับ	3.51	0.48	3.50	0.51	3.57	0.64
7	พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อ หน่วยงานเพิ่มขึ้น	3.71	0.76	3.79	0.61	3.62	0.74
8	พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ ยาเสพติด	4.13	0.69	4.02	0.59	3.88	0.88
9	พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไข ปัญหายาเสพติด	3.91	0.68	3.93	0.69	3.65	0.65
10	พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด การป้องกัน และการ แก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ ให้กับคนรอบข้าง และคนใน ครอบครัว	3.70	0.78	3.60	0.67	3.32	0.73
11	พนักงานในองค์กรสามารถดูแล สุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น	4.07	0.77	4.01	0.71	3.91	0.79
12	พนักงานให้ความร่วมมือใน กิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญห ยาเสพติด	4.08	0.55	3.96	0.70	3.88	0.73

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

แบบ สอบ ถามข้อ ที่	ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถาน ประกอบการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	ขนาดของสถานประกอบการ					
		ขนาดเล็ก (มีพนักงาน น้อยกว่า 100 คน)		ขนาดกลาง (มีพนักงาน ตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)		ขนาดใหญ่ (มีพนักงาน มากกว่า 500 คน)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
13	การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจาก กิจกรรมสหนาการของพนักงาน ในองค์กร	3.83	0.72	3.84	0.66	3.85	0.66
14	เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	3.38	0.53	3.56	0.74	3.44	0.79
15	ลดปัญหาการขาดงาน	3.36	0.90	3.12	0.87	3.24	1.13
16	ลดปัญหาหลักขโมยในสถาน ประกอบการ	3.23	0.80	3.35	0.88	3.47	0.75
17	ลดต้นทุนในการดำเนินงาน	3.05	0.83	3.05	0.91	3.03	0.87
18	ลดความผิดพลาดในขณะ ปฏิบัติงาน	3.42	0.83	3.39	0.80	3.41	0.93
19	ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว สามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ	3.71	0.98	3.53	0.94	3.88	0.91
20	ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดี ขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ	4.00	0.65	4.08	0.75	4.26	0.62
21	ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของ อุบัติเหตุ	3.27	0.78	3.41	0.89	3.41	1.02
22	ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจาก อุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย	3.32	0.91	3.17	0.97	3.41	1.08

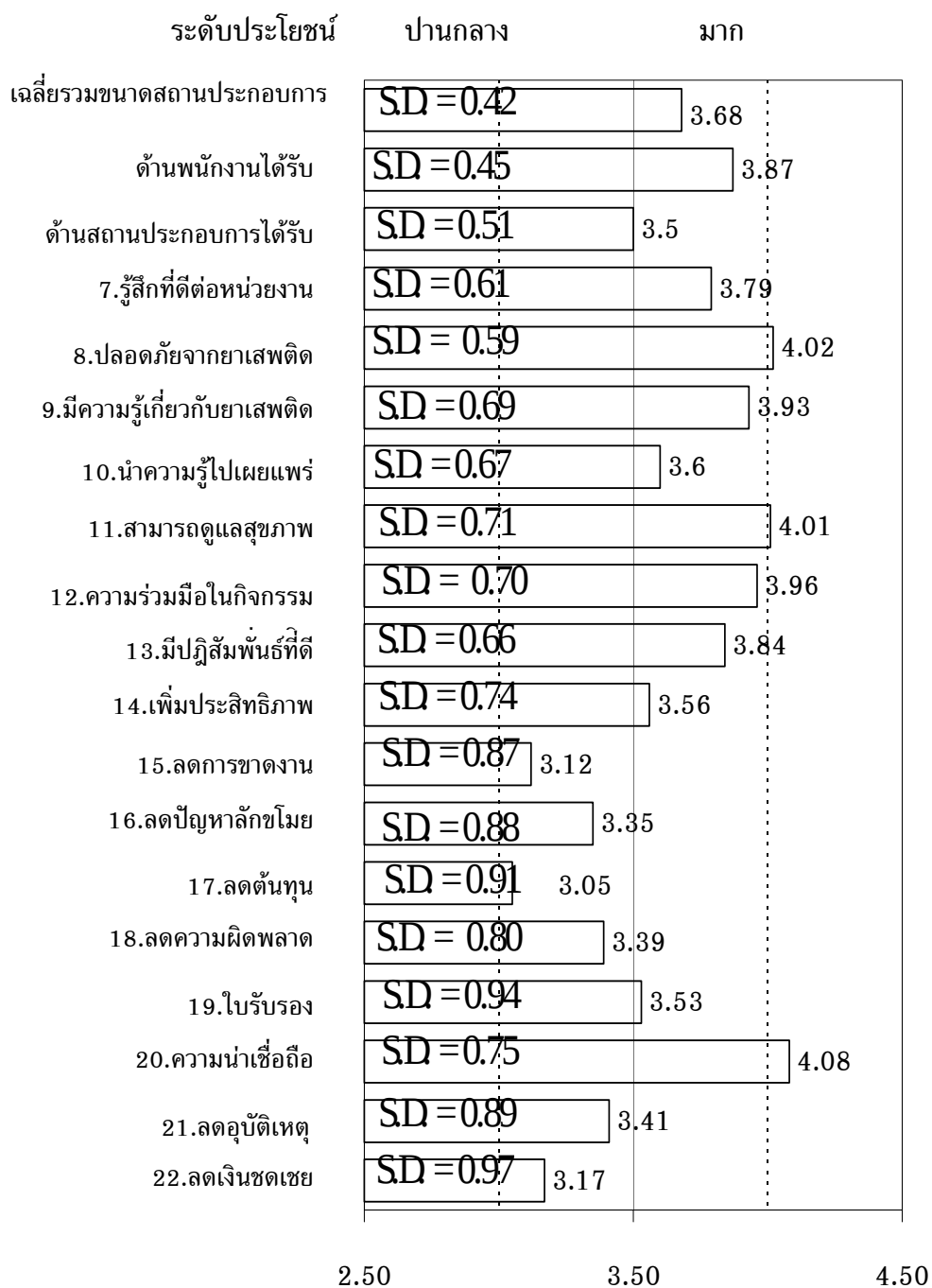

ภาพที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจาก
สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม
สถานประกอบการขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-11 พบว่า ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม จำแนกตามธุรกิจขนาดเล็ก มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.71 สำหรับการพิจารณารายด้าน ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.90 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด ($\bar{X} = 4.13$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.08$) พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 4.07$) ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.00$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.91$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.83$) พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานมากขึ้น ($\bar{X} = 3.71$) ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.71$) และพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้างและคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.70$)

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.42$) เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.38$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.36$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.32$) ลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.27$) ลดปัญหาลักขโมยในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.23$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.05$) ตามลำดับ

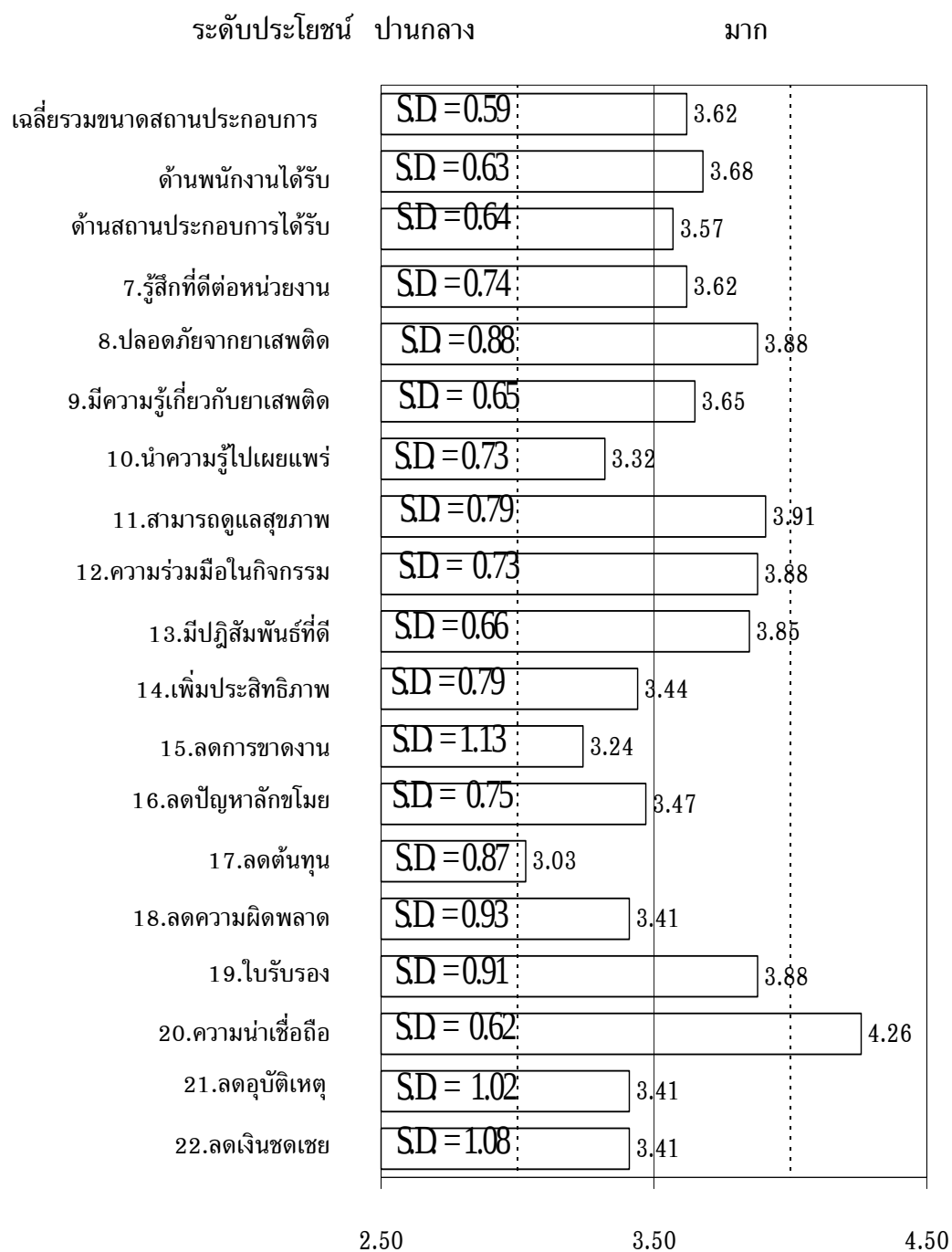

ภาพที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-12 ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มากมีค่าเฉลี่ย 3.68 สำหรับการพิจารณา rayด้าน ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.87 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 สำหรับการพิจารณารายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลและข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.08$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 4.02$) พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 4.01$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.96$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.93$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.84$) พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.79$) พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้างและคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.60$) เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.56$) และใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ ลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.41$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.39$) ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.35$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.17$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.12$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.05$) ตามลำดับ

ภาพที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับหลังจาก
สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม
สถานประกอบการขนาดใหญ่

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-13 ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามธุรกิจขนาดใหญ่ มีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 สำหรับการพิจารณารายด้าน ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 และด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับมีระดับประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลและข้อมูลได้ดังนี้

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์มาก ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ ($\bar{X} = 4.26$) พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ($\bar{X} = 3.91$) พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.88$) ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.88$) พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด ($\bar{X} = 3.88$) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการของพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.85$) พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.65$) และพนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.62$) ตามลำดับ

ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับประโยชน์ปานกลาง ได้แก่ ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.47$) เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.44$) ลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.41$) ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.41$) ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.41$) พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่กับครอบครัวและคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.32$) ลดปัญหาการขาดงาน ($\bar{X} = 3.24$) และลดต้นทุนในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่าง ของประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประเภทรธุรกิจ และ ขนาดมีดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของประโยชน์ภายหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประเภทรธุรกิจ และ ขนาดของสถานประกอบการ การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้ง โดยใช้ Scheffe Analysis

4.2.4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ของผลการดำเนินการของสถานประกอบการ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประเภทของธุรกิจปรากฏผลดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ของภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม
ประเภทของธุรกิจ

แบบ สอบ ถามข้อ ที่	ประโยชน์จากผลการดำเนินงานของสถาน ประกอบการภายหลังจากการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	F - Value	P - Value
-	ประโยชน์โดยภาพรวม	6.418	0.000*
-	ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ	4.559	0.004*
-	ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ	5.665	0.001*
7	พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น	4.886	0.003*
8	พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด	1.289	0.279
9	พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.850	0.010*
10	พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคน รอบข้าง และคนในครอบครัว	3.100	0.027*
11	พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมี คุณภาพชีวิตดีขึ้น	4.037	0.008*
12	พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	5.543	0.001*
13	การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการ ของพนักงานในองค์กร	0.602	0.615
14	เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	0.599	0.616
15	ลดปัญหาการขาดงาน	3.291	0.021*
16	ลดปัญหาหลักขโมยในสถานประกอบการ	0.752	0.522
17	ลดต้นทุนในการดำเนินงาน	1.859	0.137
18	ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน	1.553	0.201
19	ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ	3.212	0.024*

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

แบบ สอบ ถามข้อ ที่	ประโยชน์จากการดำเนินการของสถาน ประกอบการภายหลังจากการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
20	ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อ ภาครัฐ	1.453	0.228
21	ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ	7.021	0.000*
22	ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือ ความเจ็บป่วย	7.128	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ พบว่า ประโยชน์โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 รายการ ได้แก่ พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น, พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้างและคนในครอบครัว พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ลดปัญหาการขาดงาน ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ และลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุ หรือความเจ็บป่วย

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ จำแนกตามสถานภาพด้านประเภทของธุรกิจ โดยภาพรวม 1 รายการ ในรายด้าน จำนวน 2 รายการ และรายข้อจำนวน 9 รายการดังนี้

ก) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์โดยภาพรวมด้านประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	3	3.716	1.239	6.418	0.000*
ภายในกลุ่ม	242	46.706	0.193		
รวม	245	50.422			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญของประโยชน์ภายหลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผล
ดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม
ประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.59	3.96	3.73
การผลิต	3.59	–	0.37*	0.14
การบริการ	3.96		–	0.23
การจำหน่าย	3.73			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการ
ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านประเภทของธุรกิจ
เป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์โดยภาพรวม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจการบริการ ให้ความสำคัญกับประโยชน์โดยภาพรวม
มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง
ค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์
ที่พนักงานได้รับ จำแนกตามสถานภาพด้านประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงาน
ได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	3.429	1.143	4.559	0.004*
ภายในกลุ่ม	242	60.672	0.251		
รวม	245	64.100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์
ที่พนักงานได้รับ จำแนกตามประเภทธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.76	4.09	3.94
การผลิต	3.76	-	0.33*	0.18
การบริการ	4.09		-	0.15
การจำหน่าย	3.94			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-14 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์จากการได้รับ
การรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ
เป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์ที่พนักงานได้รับ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ การบริการ เห็นประโยชน์ที่พนักงานได้รับมากกว่าการผลิต

ค) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง
ค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	3	6.755	2.252	4.886	0.003*
ภายในกลุ่ม	242	111.537	0.461		
รวม	245	118.293			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-15 พบว่าประเภทของธุรกิจให้ความสำคัญต่อประโยชน์จากผลการดำเนินงาน
การของสถานประกอบการภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการ
ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.65	4.11	3.81
การผลิต	3.65	–	0.46*	0.16
การบริการ	4.11		–	0.30
การจำหน่าย	3.81			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-16 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น จำแนก
ตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น ที่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจการบริการ
เห็นประโยชน์พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ง) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง
ค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ
ปรากฏดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตาม
ประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	5.265	1.755	3.850	0.010*
ภายในกลุ่ม	242	110.316	0.456		
รวม	245	115.581			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน
มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตาม
ประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.78	4.00	3.94
การผลิต	3.78	-	0.22	0.16
การบริการ	4.00		-	0.06
การจำหน่าย	3.94			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-18 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามสถานภาพด้านประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ ไม่พบว่า พนักงาน
มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

จ) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน นำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	4.913	1.638	3.100	0.027*
ภายในกลุ่ม	242	127.893	0.528		
รวม	245	132.752			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.49	3.86	3.75
การผลิต	3.49	-	0.37	0.26
การบริการ	3.86		-	0.11
การจำหน่าย	3.75			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-20 เมื่อทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจาก การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตาม สถานภาพด้านประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ ไม่พบว่า พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จ) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง ค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจาก การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงาน ในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นจำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏ ดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กร สามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	6.524	2.175	4.037	0.008*
ภายในกลุ่ม	242	130.374	0.539		
รวม	245	136.898			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจาก การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพ ชีวิตดีขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กร สามารถดูแลสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.89	4.36	4.10
การผลิต	3.89	-	0.47*	0.21
การบริการ	4.36		-	0.26
การจำหน่าย	4.10			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจบริการ เห็นว่าประโยชน์พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	4.275	1.425	5.665	0.001*
ภายในกลุ่ม	242	60.881	0.252		
รวม	245	65.156			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24

ตารางที่ 4-24 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.43	3.82	3.53
การผลิต	3.43	-	0.39*	0.10
การบริการ	3.82		-	0.29
การจำหน่าย	3.53			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจการบริการ เห็นประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-25

ตารางที่ 4-25 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	6.558	2.186	5.543	0.001*
ภายในกลุ่ม	242	95.442	0.394		
รวม	245	102.000			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
 ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานให้ความ
 ร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
 จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.87	4.25	4.09
การผลิต	3.87	–	0.38*	0.22
การบริการ	4.25		–	0.16
การจำหน่าย	4.09			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-26 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการ
 ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านพนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการ
 ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์ที่
 พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ การ
 บริการ เห็นว่าประโยชน์ที่พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหายาเสพติด มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ณ) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง
 ค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหา
 การขาดงาน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-27 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
 ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงาน
 จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	3	8.186	2.729	3.291	0.021*
ภายในกลุ่ม	242	200.664	0.829		
รวม	245	208.850			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-27พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงาน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.11	3.68	3.31
การผลิต	3.11	-	0.57*	0.20
การบริการ	3.68		-	0.37
การจำหน่าย	3.31			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-28 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปัญหาการขาดงาน จำแนกตามสถานภาพด้านประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ พบว่า ลดปัญหาการขาดงาน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจการบริการ เห็นว่าประโยชน์ลดปัญหาการขาดงาน มากกว่าประเภทของธุรกิจการผลิต

ญ) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	8.563	2.854	3.212	0.024*
ภายในกลุ่ม	242	215.067	0.889		
รวม	245	223.630			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.51	4.04	3.75
การผลิต	3.51	-	0.53	0.24
การบริการ	4.04		-	0.29
การจำหน่าย	3.75			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-30 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ ไม่พบว่า ประโยชน์ที่ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ก) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-31 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรงของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	14.567	4.856	7.021	0.000*
ภายในกลุ่ม	242	167.368	0.692		
รวม	245	181.935			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-31 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี ของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.18	3.89	3.39
การผลิต	3.18	–	0.71*	0.21
การบริการ	3.89		–	0.50
การจำหน่าย	3.39			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-32 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์ที่ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ การบริการ เห็นว่า ประโยชน์ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ มากกว่าประเภทของธุรกิจ การผลิต

ง) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-33 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่าย เนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	3	18.372	6.124	7.128	0.000*
ภายในกลุ่ม	242	207.920	0.859		
รวม	245	226.293			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-34 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

ประเภทของธุรกิจ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		3.09	3.93	3.30
การผลิต	3.09	–	0.84*	0.21
การบริการ	3.93		–	0.63*
การจำหน่าย	3.30			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-34 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า ประโยชน์ที่ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจการบริการ เห็นว่าประโยชน์ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย มากกว่า ประเภทของธุรกิจการจำหน่าย และ ประเภทของธุรกิจการผลิต

4.2.4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ของภายหลังจากการได้รับการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม ด้านขนาดของของสถานประกอบการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับ
ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม
ขนาดของสถานประกอบการ

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ประโยชน์จากผลการดำเนินงานของสถาน ประกอบการภายหลังจากการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
-	ประโยชน์โดยภาพรวม	0.431	0.650
-	ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ	2.603	0.076
-	ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ	0.282	0.755
7	พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น	0.927	0.397
8	พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด	1.928	0.148
9	พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	2.382	0.095
10	พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคน รอบข้าง และคนในครอบครัว	3.399	0.035*
11	พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมี คุณภาพชีวิตดีขึ้น	0.566	0.569
12	พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	1.477	0.230
13	การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันทนาการ ของพนักงานในองค์กร	0.015	0.985
14	เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	1.948	0.145
15	ลดปัญหาการขาดงาน	1.740	0.178
16	ลดปัญหาลักขโมยในสถานประกอบการ	1.292	0.277
17	ลดต้นทุนในการดำเนินงาน	0.006	0.994
18	ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน	0.056	0.946
19	ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ	2.073	0.128

ตารางที่ 4-35 (ต่อ)

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ประโยชน์จากผลการดำเนินงานของสถาน ประกอบการภายหลังจากการได้รับการรับรองให้ เป็นโรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
20	ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อ ภาครัฐ	1.935	0.147
21	ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ	0.724	0.486
22	ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความ เจ็บป่วย	1.094	0.336

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-35 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ พบว่า ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ประโยชน์โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระดับประโยชน์ ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ รายข้อจำนวน 1 รายการดังนี้

ก) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-36

ตารางที่ 4-36 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
 ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้
 เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับ
 คนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	2	3.613	1.806	3.399	0.035*
ภายในกลุ่ม	243	129.139	0.531		
รวม	245	132.756			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-36 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญต่อประโยชน์
 ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
 การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย
 วิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-37 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์
 ภายหลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านพนักงานนำความรู้
 เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับ
 คนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ
 เป็นรายคู่

ขนาดของสถาน ประกอบการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.70	3.60	3.32
ขนาดเล็ก	3.70	-	0.10	0.38*
ขนาดกลาง	3.60		-	0.28
ขนาดใหญ่	3.32			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-37 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประโยชน์ภายหลังจาก
 การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านพนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และ
 การแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว จำแนกตามขนาด
 ของสถานประกอบการ เป็นรายคู่ พบว่า พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และ
 การแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว ที่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ขนาดของสถานประกอบการ ขนาดเล็กเห็นประโยชน์พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว มากกว่าขนาดใหญ่

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

มีจำนวน 17 ข้อ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยวิเคราะห์ปัญหา และโดยภาพรวมทั้งหมดรวมทั้งวิเคราะห์รายชื่อ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถาม 17 ข้อ ได้แก่

1. การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย
2. การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ
3. การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขยาเสพติด
4. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับ
การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด
5. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ
6. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไข
ปัญหายาเสพติด
7. การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัด
8. การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด
9. การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา
10. การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการ
บำบัดในสถานบำบัด
11. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ
12. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติด
13. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด
14. การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด
15. การค้นพบผู้เสพยาใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด
16. การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด
17. การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพยาเดิมกลับมาเสพใหม่ หรือผู้จำหน่าย
รายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.49 แปลความหมายว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50–2.49 แปลความหมายว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50–3.49 แปลความหมายว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50–4.49 แปลความหมายว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50–5.00 แปลความหมายว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับมากที่สุด

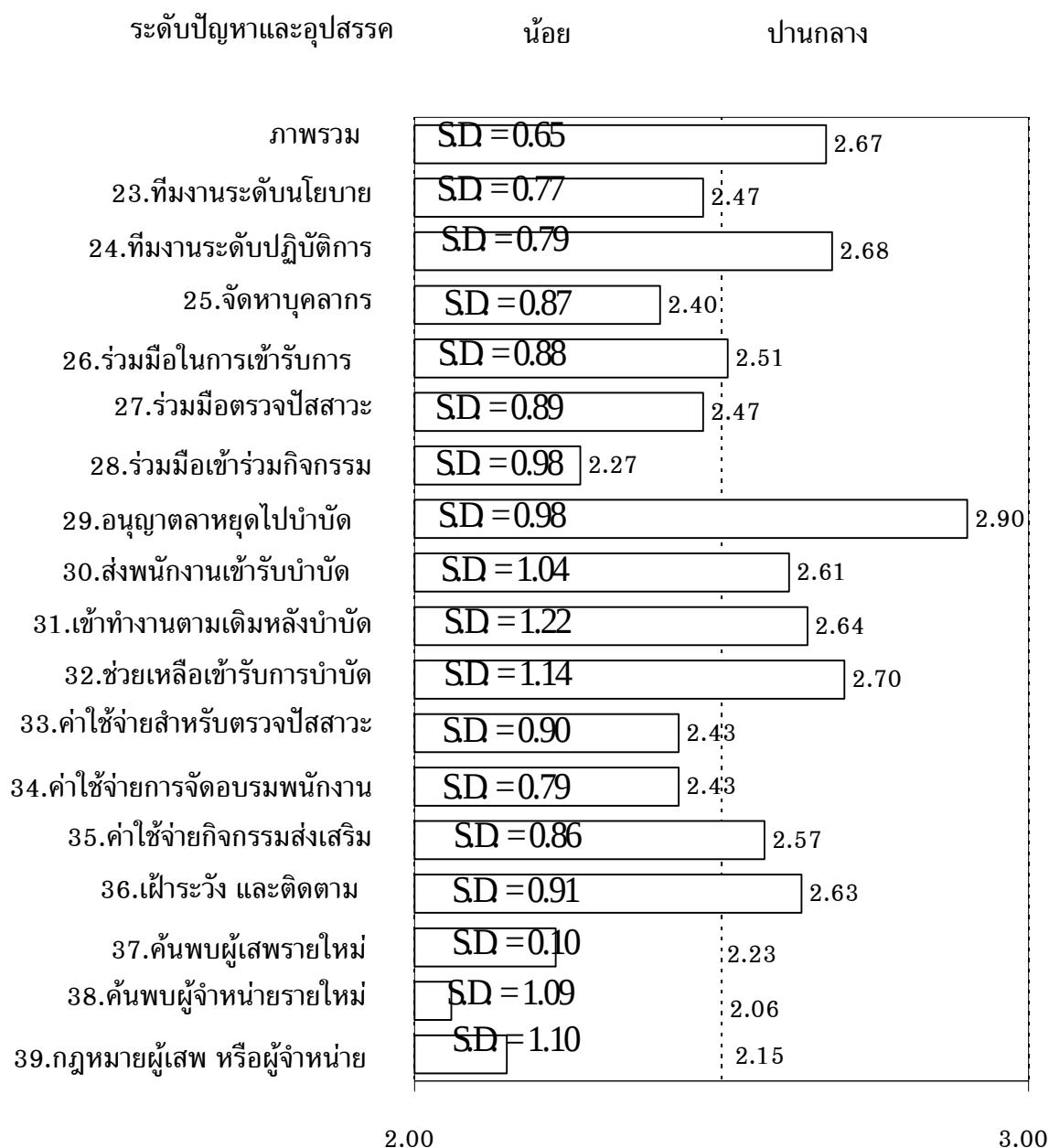
4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมด้านประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการปรากฏดัง ตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-14

ตารางที่ 4-38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม

แบบสอบถามข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	$\bar{X}$	S.D.
-	ภาพรวม	2.67	0.65
23	การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย	2.47	0.77
24	การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ	2.68	0.79
25	การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด	2.40	0.87
26	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2.51	0.88
27	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ	2.47	0.89
28	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2.27	0.98
29	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัด	2.90	0.98

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

แบบสอบถามข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	$\bar{X}$	S.D.
30	การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	2.61	1.04
31	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา	2.64	1.22
32	การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	2.70	1.14
33	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ	2.43	0.90
34	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2.43	0.79
35	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น	2.57	0.86
36	การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด	2.63	0.91
37	การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด	2.23	0.10
38	การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด	2.06	1.09
38	การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่	2.15	1.10

ภาพที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-14 พบว่า ปัญหาและจากการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยภาพรวมมีระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ให้เป็นโรงพยาบาลโดยมีระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาเสพติดไปบำบัด ($\bar{X} = 2.90$) การให้

ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.70$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.68$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.64$) การเฝ้าระวังและติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.63$) การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.61$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.57$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยมีระดับน้อยได้แก่ การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.47$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.47$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.43$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.43$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.40$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.27$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวังและทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.23$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 2.15$) และการค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 2.06$) ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการปรากฏดังตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-15 ถึง 4-17

ตารางที่ 4-39 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับ
การรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจของ
สถานประกอบการ

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจาก การเข้ารับการ รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		ธุรกิจ การผลิต		ธุรกิจ การบริการ		ธุรกิจ การจำหน่าย		ธุรกิจอื่น ๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
-	เฉลี่ยรวม ประเภทของ ธุรกิจ	2.63	0.63	2.51	0.95	2.87	0.56	2.70	0.52
23	การแต่งตั้ง ทีมงาน หรือ แกนนำที่ รับผิดชอบ ระดับนโยบาย	2.49	0.70	2.21	1.07	2.51	0.81	2.62	0.51
24	การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่ รับผิดชอบ ระดับปฏิบัติการ	2.79	0.70	2.54	1.07	2.52	0.86	2.69	0.48
25	การจัดหา บุคลากรสำหรับ ให้ความรู้กับ พนักงาน เกี่ยวกับการ ป้องกันและ แก้ไขยาเสพติด	2.46	0.83	2.14	0.97	2.37	0.97	2.38	0.51

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

แบบ สอบ ถามข้อ ที่	ปัญหาและจาก การเข้ารับการ รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
26	การให้ความ ร่วมมือของ พนักงานในการ เข้ารับการอบรม การให้ความรู้ เกี่ยวกับการ ป้องกันและ แก้ไขปัญห ยาเสพติด	2.60	0.86	2.18	0.95	2.46	0.88	2.54	0.88
27	การให้ความ ร่วมมือของ พนักงานในการ เข้ารับการตรวจ ปัสสาวะ	2.58	0.93	2.36	0.91	2.28	0.83	2.46	0.52
28	การให้ความ ร่วมมือของ พนักงานในการ เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการ ป้องกันและ แก้ไขปัญห ยาเสพติด	2.38	1.02	2.14	0.83	2.21	1.01	1.77	0.60
29	การสนับสนุน จากองค์กรเพื่อ อนุญาตให้ พนักงานที่ติดยา ลาหยุดเพื่อไป บำบัด	2.87	0.87	2.22	1.20	3.24	0.90	3.17	1.33

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

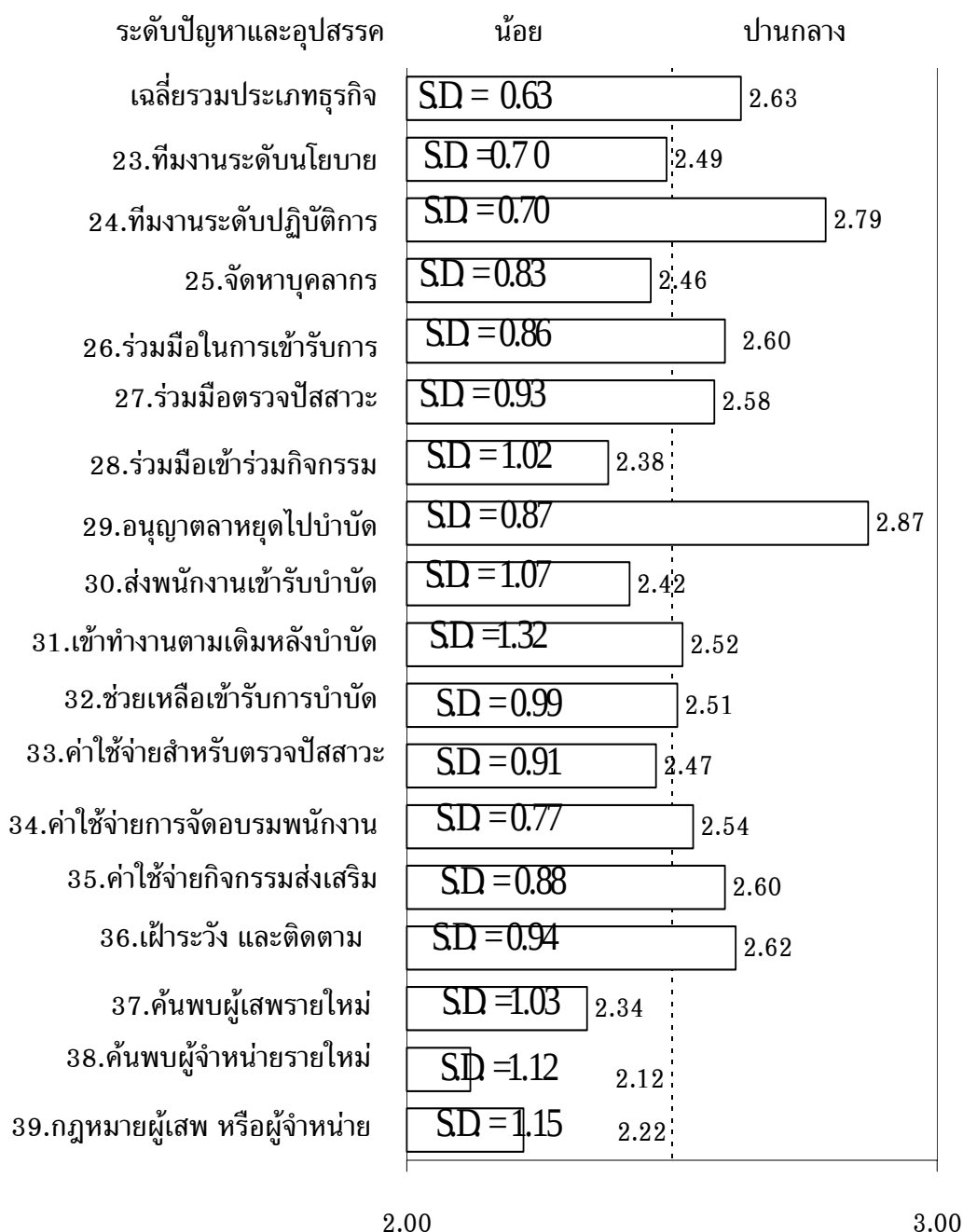
แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจาก การเข้ารับการ รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
30	การส่งพนักงาน ที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการ บำบัดในสถาน บำบัด	2.42	1.07	2.67	1.12	3.13	0.89	2.50	0.84
31	การสนับสนุน จากองค์กรเพื่อ รับพนักงาน กลับเข้าทำงาน ตามเดิม หลังจาก บำบัดรักษา	2.52	1.32	2.33	1.12	3.00	0.89	3.00	1.27
32	การให้ความ ช่วยเหลือจาก ภาครัฐในการ รับพนักงานที่ ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการ บำบัดในสถาน บำบัด	2.51	0.99	2.44	1.24	3.13	1.09	3.33	1.86
33	ภาระค่าใช้จ่าย สำหรับตรวจ ปัสสาวะ	2.47	0.91	2.39	0.88	2.39	0.92	2.23	0.83

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจาก การเข้ารับการ รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
34	ภาระค่าใช้จ่าย สำหรับการจัด อบรมพนักงาน เพื่อให้ความรู้ เกี่ยวกับการ ป้องกันและ แก้ไขปัญห ยาเสพติด	2.54	0.77	2.50	0.84	2.24	0.78	2.08	0.76
35	ภาระค่าใช้จ่าย สำหรับการเข้า ร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการ ป้องกัน และ แก้ไขปัญห ยาเสพติด	2.60	0.88	2.61	0.99	2.49	0.81	2.54	0.78
36	การเฝ้าระวัง และติดตาม พฤติกรรมของ พนักงานให้ ห่างไกล ยาเสพติด	2.62	0.94	2.57	0.96	2.66	0.86	2.77	0.73
37	การค้นพบผู้ เสพยาใหม่ หลังจากมี โครงการเฝ้า ระวัง และทำ การบำบัด	2.34	1.03	2.00	1.05	2.12	0.91	2.25	0.87

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจาก การเข้ารับการ รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	ประเภทของธุรกิจของสถานประกอบการ							
		การผลิต		การบริการ		การจำหน่าย		อื่นๆ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38	การค้นพบผู้ จำหน่ายราย ใหม่หลังจากมี โครงการเฝ้า ระวัง และมีการ ออกคำสั่งให้ หยุด	2.12	1.12	1.82	1.09	1.97	1.02	2.55	0.93
39	การดำเนินการ ทางกฎหมายใน กรณีมีผู้เสพราย เดิมกลับมาเสพ ใหม่หรือผู้ จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการ จำหน่ายใหม่	2.22	1.15	1.86	1.08	2.11	1.03	2.36	0.92

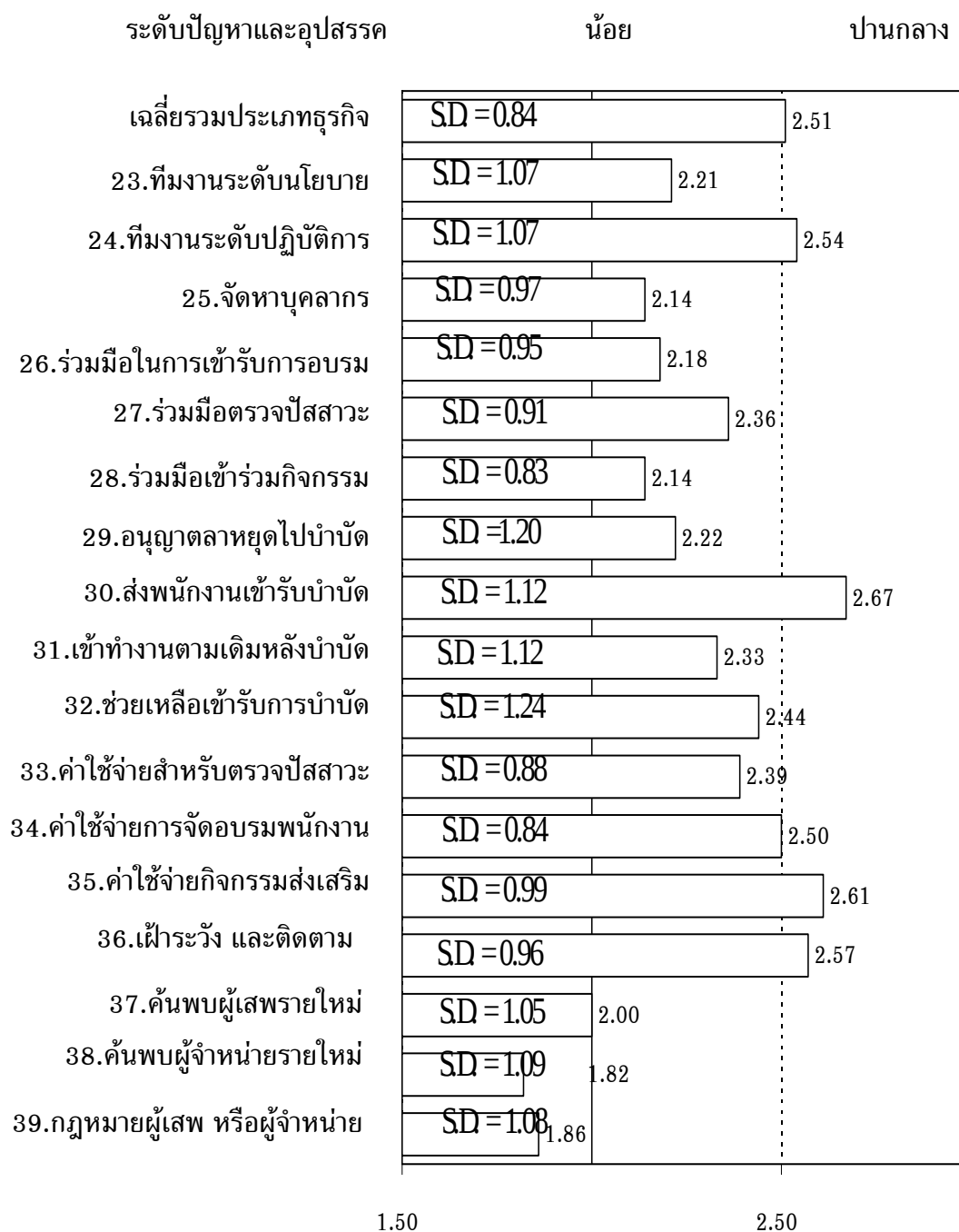

ภาพที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจการผลิต

จากตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-15 พบว่าปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม ธุรกิจประเภทการผลิต มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.63 สำหรับการพิจารณารายชื่อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 2.87$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.79$) การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.62$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.60$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.60$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.58$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงาน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.54$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.52$) และการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคน้อย ได้แก่ การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.49$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.47$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.46$) การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.42$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.38$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.34$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 2.22$) และ การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 2.12$) ตามลำดับ

ภาพที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของธุรกิจการบริการ

จากตารางที่ 4-39 และ ภาพที่ 4-16 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามธุรกิจประเภทการบริการ มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง มีเฉลี่ย 2.51 สำหรับการพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ได้แก่ การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.67$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.61$) การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.57$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.54$) และภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.50$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคน้อย ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.44$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.39$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.36$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.33$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาลาหยุดเพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 2.22$) การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.21$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.18$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.14$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.14$) การค้นพบผู้เสพยาใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.18$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพยาเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 1.86$) และการค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 1.82$) ตามลำดับ

จากตารางที่ 4-39 และ ภาพที่ 4-17 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทการจำหน่าย มีระดับปัญหาและปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 สำหรับการพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 3.24$) การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 3.13$) การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 3.13$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 3.00$) การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.66$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.52$) และการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและน้อย ได้แก่ ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.49$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.46$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.39$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.37$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.28$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.24$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.21$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.12$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 2.11$) และการค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวังและมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 1.97$) ตามลำดับ

สำหรับปัญหาและที่สถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพสถานประกอบการ ด้านประเภทรธุรกิจ อื่นๆ ผู้วิจัยไม่นำมาพิจารณาเนื่องจากจำนวนข้อมูลของตัวอย่างน้อย จำนวน 13 แห่งจากตัวอย่างทั้งหมด 246 แห่ง ซึ่งไม่มีผลต่อการวิเคราะห์

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-40

ตารางที่ 4-40 แสดงค่าส่วนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและจากการเข้ารับ
การรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

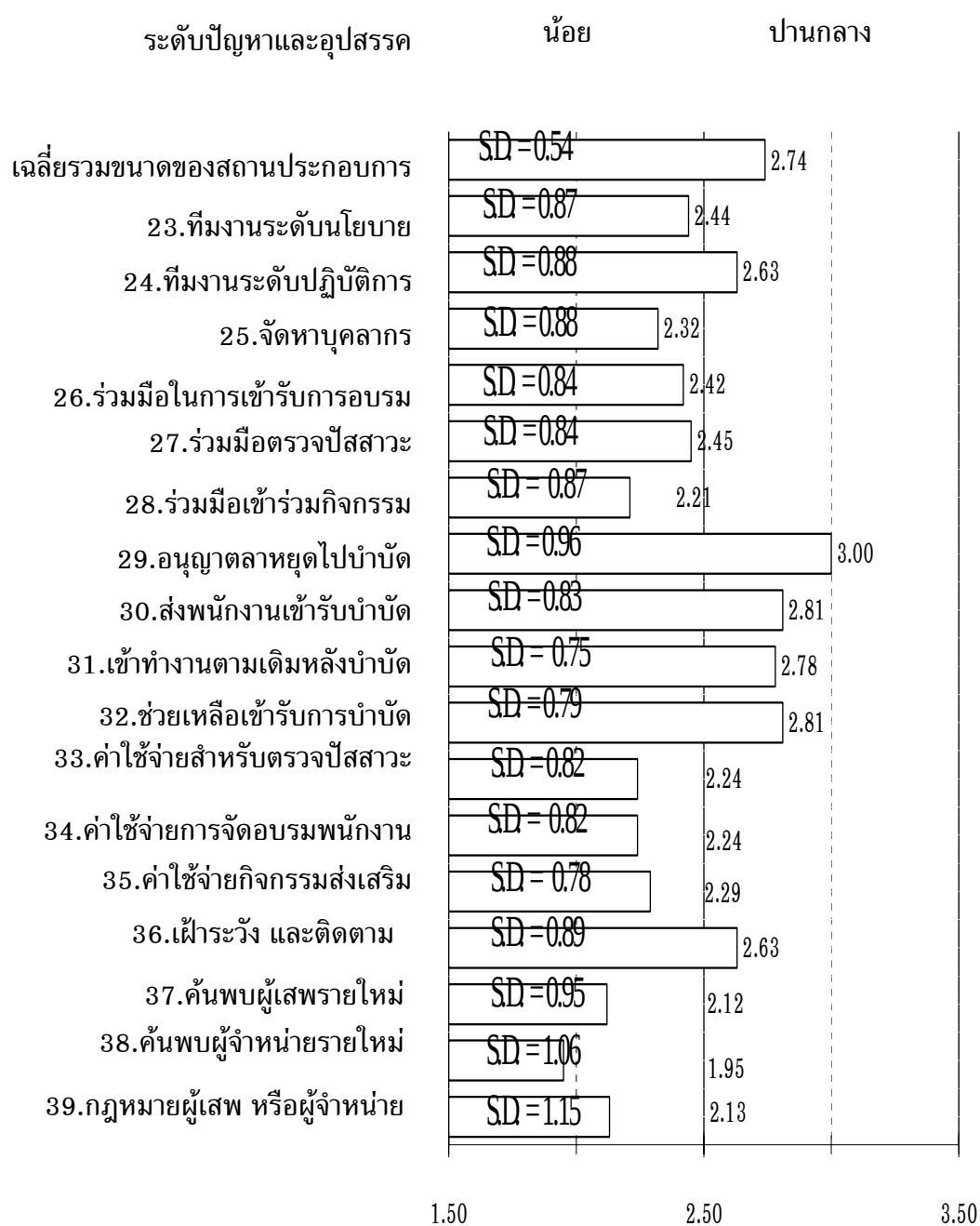
แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการ รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	ขนาดของสถานประกอบการ					
		ขนาดเล็ก (มีพนักงาน น้อยกว่า 100 คน)		ขนาดกลาง (มีพนักงาน ตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)		ขนาดใหญ่ (มีพนักงาน มากกว่า 500 คน)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
-	เฉลี่ยรวมขนาดของสถาน ประกอบการ	2.74	0.54	2.74	0.73	2.29	0.48
23	การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่ รับผิดชอบระดับนโยบาย	2.44	0.87	2.62	0.61	2.09	0.75
24	การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่ รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ	2.63	0.88	2.71	0.72	2.76	0.74
25	การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไขยาเสพติด	2.32	0.88	2.53	0.88	2.26	0.83
26	การให้ความร่วมมือของพนักงาน ในการเข้ารับการอบรมการให้ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และ แก้ไขปัญหายาเสพติด	2.42	0.84	2.58	0.96	2.59	0.74
27	การให้ความร่วมมือของพนักงาน ในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ	2.45	0.84	2.49	0.92	2.44	1.00
28	การให้ความร่วมมือของพนักงาน ในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญห ยาเสพติด	2.21	0.87	2.40	1.03	2.09	1.14
29	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อ อนุญาตให้พนักงานที่ติดยา หยุดเพื่อไปบำบัด	3.00	0.96	2.90	1.05	2.64	0.81

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการ รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	ขนาดของสถานประกอบการ					
		ขนาดเล็ก (มีพนักงาน น้อยกว่า 100 คน)		ขนาดกลาง (มีพนักงาน ตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)		ขนาดใหญ่ (มีพนักงาน มากกว่า 500 คน)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
30	การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดในสถาน บำบัด	2.81	0.83	2.50	1.23	2.45	0.82
31	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับ พนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา	2.78	0.75	2.65	1.53	2.27	0.91
32	การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐ ในการรับพนักงานที่ติด ยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดใน สถานบำบัด	2.81	0.79	2.72	1.43	2.36	0.81
33	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจ ปัสสาวะ	2.24	0.82	2.67	0.88	2.29	1.03
34	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัด อบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด	2.24	0.82	2.67	0.88	2.29	1.03
35	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วม กิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และ แก้ไขปัญหายาเสพติด	2.29	0.78	2.57	0.78	2.41	0.78
36	การเฝ้าระวัง และติดตาม พฤติกรรมของพนักงานให้ ห่างไกลยาเสพติด	2.63	0.89	2.74	0.91	2.29	0.91
37	การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจาก มีโครงการเฝ้าระวัง และทำการ บำบัด	2.12	0.95	2.42	1.02	2.06	1.01

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

แบบ สอบ ถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการ รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว	ขนาดของสถานประกอบการ					
		ขนาดเล็ก (มีพนักงาน น้อยกว่า 100 คน)		ขนาดกลาง (มีพนักงาน ตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)		ขนาดใหญ่ (มีพนักงาน มากกว่า 500 คน)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38	การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่ หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการ ออกคำสั่งให้หยุด	1.95	1.06	2.23	1.07	1.91	1.16
39	การดำเนินการทางกฎหมายในกรณี มีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสฟใหม่ หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำ การจำหน่ายใหม่	2.13	1.15	2.28	1.02	1.85	1.16

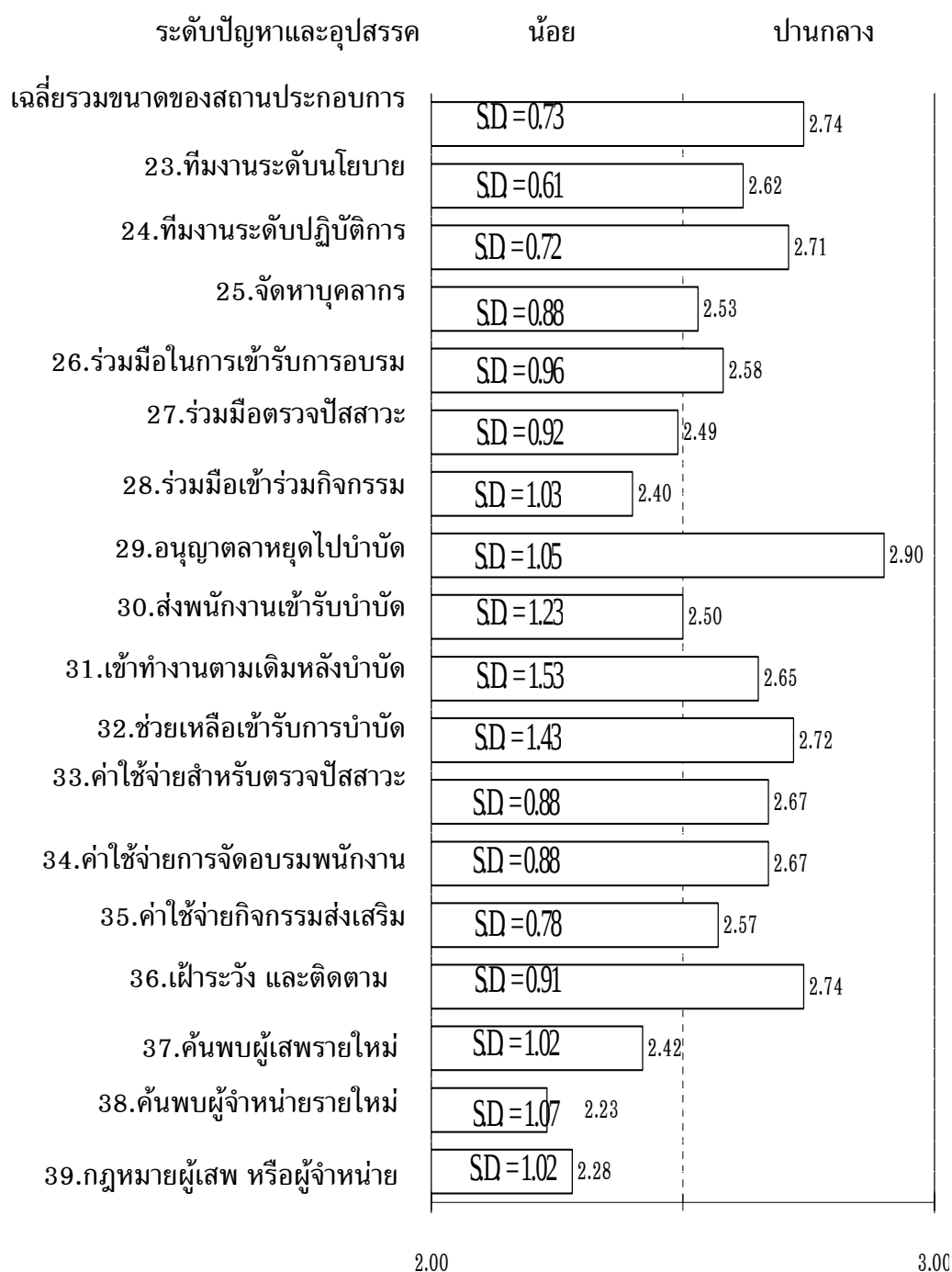

ภาพที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการ
 เข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-18 พบว่าปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ขนาดเล็ก มีระดับปัญหาและปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.74 สำหรับการพิจารณารายชื่อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 3.00$) การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.81$) การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.81$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.78$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.63$) และการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.63$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและน้อย ได้แก่ การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.45$) การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.44$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.42$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.32$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.29$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงาน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.24$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.21$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิมกลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 2.13$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.12$) และการค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวังและมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 1.95$) ตามลำดับ

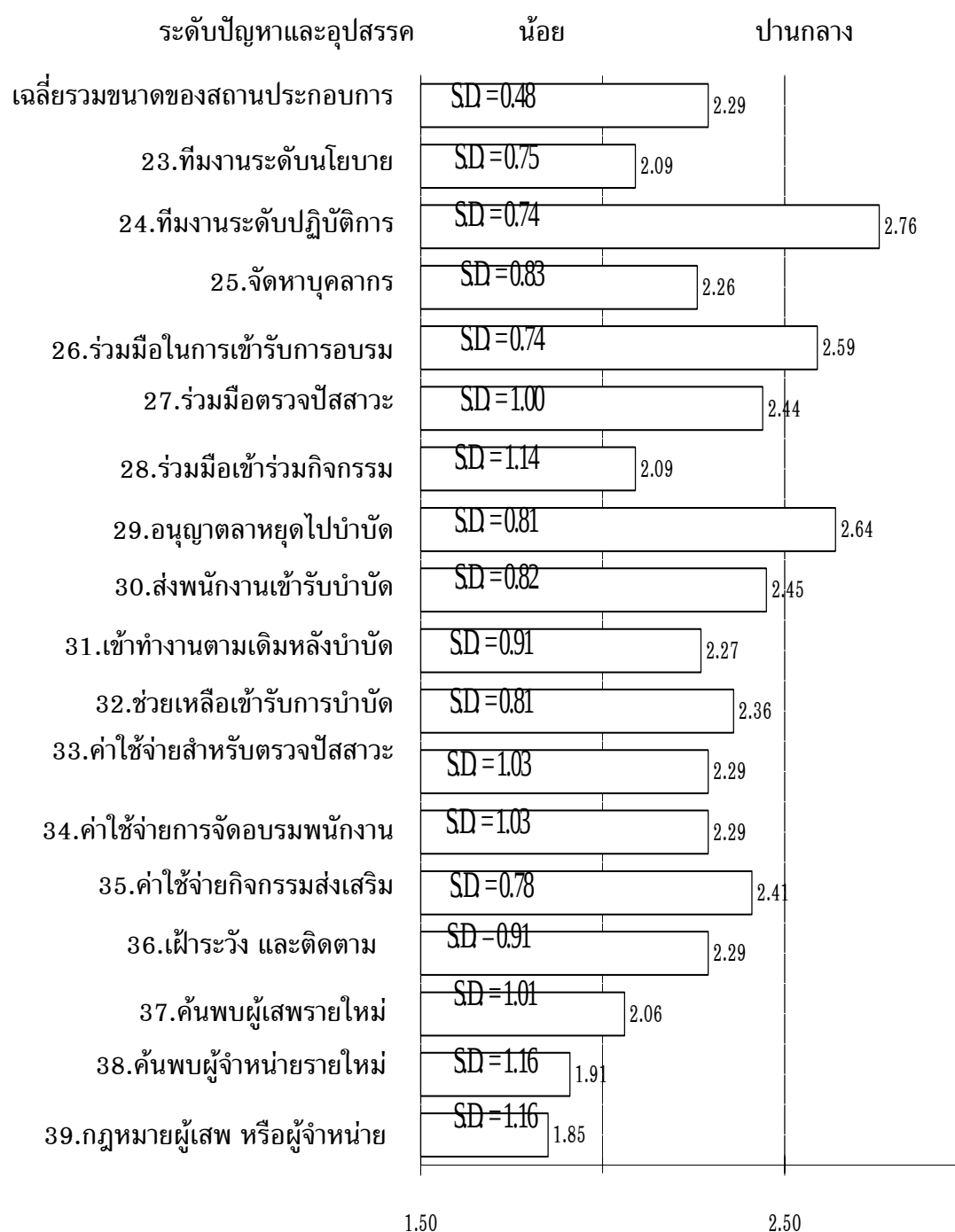

ภาพที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-40 และ ภาพที่ 4-19 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวโดยภาพรวม จำแนกตามสถานประกอบการ ขนาดกลาง มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.74 สำหรับการพิจารณารายชื่อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 2.9$) การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.74$) การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.72$) การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.71$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.67$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.65$) การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.62$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.58$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.57$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.53$) และการส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.5$) ตามลำดับ

ปัญหาและอุปสรรคจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคน้อย ได้แก่ การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.49$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.42$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.4$) การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 2.28$) และการค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 2.23$) ตามลำดับ

ภาพที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ย ระดับปัญหาและอุปสรรค และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการ
เข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการขนาดใหญ่

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-20 ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานประกอบการ ขนาดใหญ่ มีระดับปัญหาและอุปสรรคน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.29 สำหรับการพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์การวิเคราะห์และประมวลผลได้ดังนี้

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ได้แก่ การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 2.76$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อไปบำบัด ($\bar{X} = 2.64$) และการให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว มีระดับปัญหาและน้อย ได้แก่ การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.45$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ ($\bar{X} = 2.44$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.41$) การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด ($\bar{X} = 2.36$) ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงาน เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.29$) การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ($\bar{X} = 2.29$) การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ($\bar{X} = 2.27$) การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ($\bar{X} = 2.26$) การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ($\bar{X} = 2.09$) การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 2.09$) การค้นพบผู้เสพรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด ($\bar{X} = 2.06$) การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด ($\bar{X} = 1.91$) และ การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพรายเดิมกลับมาเสพใหม่หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่ ($\bar{X} = 1.85$) ตามลำดับ

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ และ ขนาด มีจำนวน 2 ข้อดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ และขนาด การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้ง โดยใช้ Scheffe Analysis

4.3.4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-41

ตารางที่ 4-41 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมจำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แบบสอบถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
-	ภาพรวม	0.712	0.548
23	การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย	1.281	0.282
24	การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ	2.113	0.099
25	การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด	1.058	0.367
26	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	1.913	0.128
27	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ	1.836	0.141
28	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ	1.931	0.125
29	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัดรักษา ฟันฟู โดยจ่ายค่าจ้างหรือเงินช่วยเหลือตามแต่จะตกลงกัน	2.381	0.076
30	การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	1.874	0.142
31	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษาฟันฟู เรียบร้อยแล้ว	0.970	0.412

ตารางที่ 4-41 (ต่อ)

แบบสอบถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
32	การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงาน ที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	1.964	0.127
33	การค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ	0.384	0.764
34	การค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายา เสพติด	3.174	0.025*
35	การค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น การจัด กีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำ ขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่น ๆ	0.262	0.853
36	การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ ห่างไกลยาเสพติด	0.170	0.917
37	การค้นพบผู้เสพยาใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด	1.252	0.292
38	การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้า ระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด	1.477	0.221
39	การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพยาเดิม กลับมาเสพยาใหม่ หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำ การจำหน่ายใหม่	1.007	0.390

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-41 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทของ
ธุรกิจ พบว่า ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ปัญหาและโดยภาพรวม
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อ พบว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ การค่าใช้จ่าย
สำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยระดับปัญหา
และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามสถานภาพทั่วไป ของสถานประกอบการ
ด้านประเภทของธุรกิจ รายข้อจำนวน 1 รายการดังนี้

ก) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-42

ตารางที่ 4-42 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	3	5.762	1.921	3.174	0.025*
ภายในกลุ่ม	242	146.421	0.605		
รวม	245	152.183			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-42 พบว่า ประเภทของธุรกิจ ให้ความสำคัญต่อปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-43

ตารางที่ 4-43 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	การผลิต	การบริการ	การจำหน่าย
		2.54	2.50	2.24
การผลิต	2.54	-	0.04	0.30
การบริการ	2.50		-	0.26
การจำหน่าย	2.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-43 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามประเภทของธุรกิจเป็นรายคู่ ไม่พบว่าภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติ ที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-44

ตารางที่ 4-44 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

แบบสอบถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	F - Value	P - Value
-	ภาพรวม	2.295	0.108
23	การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับ นโยบาย	6.612	0.002*
24	การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับ ปฏิบัติการ	0.450	0.638
25	การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงาน เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด	2.000	0.138
26	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการ อบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไข ปัญหายาเสพติด	0.928	0.397
27	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการ ตรวจปัสสาวะ	0.064	0.938
28	การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วม กิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวด ร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ	1.678	0.189
29	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัดรักษา ฟันฟู โดยจ่าย ค่าจ้างหรือเงินช่วยเหลือตามแต่ละตกลงกัน	0.530	0.591

ตารางที่ 4-44 (ต่อ)

แบบสอบถาม ข้อที่	ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็น โรงงานสีขาว	F – Value	P – Value
30	การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการ บำบัดในสถานบำบัด	0.837	0.437
31	การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้า ทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษาฟื้นฟู เรียบร้อยแล้ว	0.671	0.514
32	การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับ พนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดใน สถานบำบัด	0.612	0.545
33	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ	6.779	0.001*
34	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงาน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไข ปัญหาเสพติด	3.259	0.040*
35	ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดเช่น การจัด กีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำ ขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ	11.978	0.000*
36	การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงาน ให้ห่างไกลยาเสพติด	3.109	0.046*
37	การค้นพบผู้เสพยาใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้า ระวัง และทำการบำบัด	2.986	0.052
38	การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการ เฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด	2.076	0.128
39	การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพยา เดิมกลับมาเสพใหม่ หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่	1.977	0.141

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-44 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตาม ขนาดของ
สถานประกอบการ พบว่า ปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ปัญหาและโดย

ภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย, ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ, ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด, ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ และ การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของสถานประกอบการด้าน ขนาดของสถานประกอบการ รายข้อจำนวน 5 รายการดังนี้

ก) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการแต่งตั้งทีมงานหรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-45

ตารางที่ 4-45 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย จำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	2	7.499	3.750	6.612	0.002*
ภายในกลุ่ม	243	137.801	0.567		
รวม	245	145.301			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-45 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-46

ตารางที่ 4-46 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวด้านการแต่งตั้งทีมงานหรือแกนนำ ที่รับผิดชอบระดับนโยบาย จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.44	2.62	2.09
ขนาดเล็ก	2.44	–	0.18	0.35
ขนาดกลาง	2.62		–	0.53*
ขนาดใหญ่	2.09			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-46 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ด้านขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่ พบว่า การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ สถานประกอบการขนาดกลาง มีปัญหาและกับการแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย มากกว่าสถานประกอบการขนาดใหญ่

ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-47

ตารางที่ 4-47 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	2	10.504	5.252	6.77	0.001*
ภายในกลุ่ม	242	187.496	0.775		
รวม	244	198.000			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-47 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปัสสาวะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-48

ตารางที่ 4-48 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับ ตรวจปีสวาะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.24	2.67	2.29
ขนาดเล็ก	2.24	–	0.43*	0.05
ขนาดกลาง	2.67		–	0.38
ขนาดใหญ่	2.29			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-48 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสวาะ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่ พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสวาะ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ขนาดของสถานประกอบการขนาดกลาง มีปัญหาและกับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสวาะ มากกว่าสถานประกอบการขนาดเล็ก

ค) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-49

ตารางที่ 4-49 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F – Value	P – Value
ระหว่างกลุ่ม	2	3.976	1.988	3.259	0.040*
ภายในกลุ่ม	243	148.207	0.610		
รวม	245	152.183			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-49 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-50

ตารางที่ 4-50 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.29	2.57	2.41
ขนาดเล็ก	2.29	-	0.28*	0.12
ขนาดกลาง	2.57		-	0.16
ขนาดใหญ่	2.41			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-50 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ สถานประกอบการขนาดกลาง มีปัญหาและกับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด มากกว่าสถานประกอบการขนาดเล็ก

ง) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-51

ตารางที่ 4-51 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬา ภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ จำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	2	16.362	8.181	11.978	0.000*
ภายในกลุ่ม	243	165.963	0.683		
รวม	245	182.325			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-51 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-52

ตารางที่ 4-52 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬา ภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.44	2.84	2.12
ขนาดเล็ก	2.44	-	0.40*	0.32
ขนาดกลาง	2.84		-	0.72*
ขนาดใหญ่	2.12			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-52 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่ พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ สถานประกอบการขนาดกลาง มีปัญหาและกับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่นๆ มากกว่าสถานประกอบการขนาดเล็ก และขนาดใหญ่

จ) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปรากฏดังตารางที่ 4-53

ตารางที่ 4-53 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F - Value	P - Value
ระหว่างกลุ่ม	2	5.024	2.512	3.109	0.046*
ภายในกลุ่ม	243	196.314	0.808		
รวม	245	201.337			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-53 พบว่า ขนาดของสถานประกอบการ ให้ความสำคัญของปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4-54

ตารางที่ 4-54 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับปัญหา และจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตาม พฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการเป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.63	2.74	2.29
ขนาดเล็ก	2.63	-	0.11	0.34
ขนาดกลาง	2.74		-	0.45*
ขนาดใหญ่	2.29			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-54 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาและจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ด้านการเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการเป็นรายคู่ พบว่า การเฝ้าระวัง และติดตาม พฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ สถานประกอบการขนาดกลาง มีปัญหาและกับการเฝ้าระวัง และติดตาม พฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด มากกว่าสถานประกอบการขนาดใหญ่

4.4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อความที่เป็นปลายเปิด

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของสถานประกอบการที่ได้รับรองให้เป็น โรงงานสีขาว

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อความที่เป็นปลายเปิด ข้อมูล เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อแนะนำของสถานประกอบการ มีจำนวน 3 ข้อดังนี้

4.4.1 ข้อเสนอแนะด้านประโยชน์

ต่อไปนี้เป็นรายการลำดับค่าความถี่ของข้อเสนอแนะของสถานประกอบการ ที่ได้รับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาว เรียงจากค่าความถี่มากไปหาค่าความถี่น้อยได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	พนักงานมีสุขภาพแข็งแรงขึ้นเนื่องจากการรณรงค์ ให้ออกกำลังกาย	13
1	ภาพลักษณ์ขององค์กรต่อสาธารณชนดีขึ้น	13
3	พนักงานเข้าใจรณรงค์ยาเสพติดมากขึ้น	9
4	พนักงานมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ดีขึ้น ลดปัญหาแรงงาน	6
5	ช่วยลดปัญหาลักขโมย	4
5	ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น และลดปัญหาการขาดงาน	4

4.4.2 ข้อเสนอแนะด้านปัญหาและ

ต่อไปนี้เป็นตารางเรียงลำดับค่าความถี่ของข้อเสนอแนะด้านปัญหา และเรียงจากค่าความถี่มากไปหาค่าความถี่น้อยได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	พนักงานยังไม่เข้าใจภาพรวมของโครงการ	5
2	ค่าใช้จ่ายของโครงการ	4
3	ติดตามพฤติกรรมของพนักงานได้ยาก	3
3	ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการสำหรับความต้านวิทยาการ	3

4.4.3 ข้อเสนอแนะด้านความต้องการช่วยเหลือ

ต่อไปนี้เป็นตารางเรียงลำดับค่าความถี่ของข้อเสนอแนะ ด้านความต้องการช่วยเหลือเรียงจากค่าความถี่มากไปหาค่าความถี่น้อยได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	จัดการอบรมเรื่องยาเสพติดให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง	8
2	เสนอข่าวสาร ประชาสัมพันธ์	6
3	ต้องการให้ภาครัฐเอาจริงกับปัญหายาเสพติด	5
4	ต้องการให้รัฐรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเรื่องการตรวจปัสสาวะ	4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านประโยชน์ ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

2. เพื่อเปรียบเทียบประโยชน์จากการได้รับการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการ ที่มีขนาด และประเภทต่างกัน

3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสถานประกอบการ ในการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการ ที่มีขนาด และ ประเภทต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ภาคกลางกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลประจำปี พ.ศ. 2549 จำนวน 685 แห่ง โดยใช้ข้อมูลจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน และ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 246 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบและข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการขอเข้ารับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของสถานประกอบการที่รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 30 ถึง 40 ปี วุฒิการศึกษาปริญญาตรี สถานประกอบการดำเนินธุรกิจประเภทการผลิต เป็นธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางจำนวนเท่ากัน เวลาในการเตรียมความพร้อมก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการ ประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปี นอกจากนั้นระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้งความจำนงค์จนกระทั่งผ่านการรับรอง ใช้เวลา ประมาณ 1 เดือนถึง 2 เดือน

5.1.2 ผลการติดตามผลการดำเนินงานด้านประโยชน์ ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว โดยภาพรวมได้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับอยู่ในระดับมาก

5.1.2.1 ผลการศึกษาประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามประเภทธุรกิจพบว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ประเภท ได้รับประโยชน์เฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของแต่ละประเภทพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายข้อของแต่ละประเภทพบว่าส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์อยู่ในระดับมาก

5.1.2.2 ผลการศึกษาประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการพบว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด ได้รับประโยชน์เฉลี่ยรวมในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบประโยชน์ จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวของสถานประกอบการพบว่า โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ และประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ข้อ สำหรับผลการเปรียบเทียบประโยชน์จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการพบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ

5.1.4 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสถานประกอบการ ในการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวพบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.4.1 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ของสถานประกอบการในการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามประเภทของธุรกิจพบว่า ธุรกิจทั้ง 3 ประเภท มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อของแต่ละประเภท พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.4.2 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ของสถานประกอบการในการขอการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการพบว่า สถานประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลางมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสถานประกอบการขนาดใหญ่ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถานประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลางส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสถานประกอบการขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

5.1.5 ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค จากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ของสถานประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ สำหรับผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคจากการได้รับการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาวจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ข้อ

5.1.6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงาน สีขาวที่มีความถี่มากกว่า 9 ได้แก่ ภาพลักษณ์ขององค์กรต่อสาธารณชนดีขึ้น และพนักงาน มีสุขภาพแข็งแรงขึ้นเนื่องจากการมีกิจกรรมรณรงค์ให้ออกกำลังกาย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริงที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมการ หรือเตรียมความพร้อมของ องค์กรเพื่อให้ตรง และครอบคลุมข้อกำหนดใช้เวลา 6 เดือน ถึง 1 ปี จะเห็นว่าเป็นช่วงเวลา ที่เหมาะสมเมื่อพิจารณาจากขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี (2543 : 113) ที่พบว่าช่วงระยะเวลาในการเตรียมการขอ การรับรองสำหรับองค์กรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานต่างๆ เช่น ISO 9002 หรือ ISO 14001 ไม่มากนัก และอยู่ในช่วง 9 ถึง 12 เดือน

5.2.2 ผลการพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ กับค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ ที่สถานประกอบการที่ได้รับ พบว่าค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่พนักงานได้รับ (3.86) มากกว่าค่าเฉลี่ย ด้านประโยชน์ที่สถานประกอบการที่ได้รับ (3.51) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพนักงานมีคุณภาพ ชีวิตดีขึ้น จะส่งผลถึงประสิทธิภาพการทำงานดีให้ดีขึ้นตามไปด้วย หรือเป็นประโยชน์ทางอ้อมกับ สถานประกอบการ

5.2.3 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรค จากการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวพบว่า การสนับสนุนจากองค์กร เพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง (2.90) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาและอุปสรรคแต่ละข้อแล้ว พบว่า ข้อนี้มีปัญหาและอุปสรรคมากกว่า ดังนั้นเพื่อให้โครงการโรงงานสีขาวบรรลุตามวัตถุประสงค์

ผู้ประกอบการควรนำไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุงนโยบาย ด้านการให้พนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อไปบำบัดได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ (2543 : 215) กล่าวว่าการนำองค์กรเข้าสู่ระบบการจัดการ ผู้บริหารสูงสุดต้องแสดงเจตนารมณ์อย่างชัดเจน เพื่อให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์

5.2.4 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรค จากการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว พบว่า การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (2.70) และเมื่อพิจารณาระดับปัญหาและอุปสรรคแต่ละรายข้อแล้วพบว่า ข้อนี้มีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างสูงดังนั้นเพื่อให้โครงการโรงงานสีขาวบรรลุตามวัตถุประสงค์ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเตรียมสถานบำบัดควรพิจารณาเพิ่มสถานบำบัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ (2543 : 215) พบว่าการนำองค์กรเข้าสู่ระบบการจัดการ ผู้บริหารสูงสุดต้องแสดงเจตนารมณ์อย่างชัดเจน ให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งงานวิจัยของสมบุรณ์ (2542 : 340) ยังพบว่าผู้เสพยาเสพติดมีสถานบำบัดไม่เพียงพอ และใช้วิธีการจำคุกแทนการบำบัด หรือมองผู้เสพยาเหมือนอาชญากร ไม่ใช่เป็นผู้ป่วย ทำให้ผู้เสพยาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนาและกลับไปเสพยาตามเดิม ดังนั้นจึงเป็นตัวสะท้อนให้ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบทำการทบทวนสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุงเพื่อสนับสนุนให้ปัญหาหายสาบสูญในสถานประกอบการได้รับการแก้ไข

5.2.5 จากผลการเปรียบเทียบระดับประโยชน์ ของการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว จำแนกตามประเภทธุรกิจพบว่า ธุรกิจบริการให้ความสำคัญต่อประโยชน์ที่ได้รับ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการมากกว่าธุรกิจการผลิต หรือการจัดจำหน่าย เนื่องจากธุรกิจบริการเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงกับการใช้ยาเสพติด มากกว่าธุรกิจประเภทอื่น ซึ่งเหตุผลเนื่องจากธุรกิจประเภทนี้ มีชั่วโมงการทำงานต่อวันยาวนานกว่าธุรกิจอื่น เช่น อาชีพขับรถจะใช้ชั่วโมงทำงานช่วง 9-12 ชั่วโมง นอกจากนั้นช่วงเวลาแต่ละวันยังไม่แน่นอน ทำให้ต้องพึ่งยาเสพติดเพื่อลดอาการง่วงนอนด้วย นอกจากนั้นผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ยังมีการใช้ยาเพื่อความสนุกสนานอีกด้วย เช่น ในสถานบันเทิง เป็นต้น ถึงอย่างไรก็ตามผู้ประกอบการอาชีพในธุรกิจประเภทนี้รู้ถึงอันตรายของยาเสพติด ทำให้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวภา (2540) พบว่า ผู้ใช้แรงงานขนส่งรู้ถึงโทษของการใช้ยาบ้า และมีความตั้งใจที่จะลดจำนวนการใช้ รวมถึงตั้งใจที่จะควบคุมชั่วโมงทำงานให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้ง่วงนอน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1.1 เจ้าหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่เกี่ยวกับการรับรองให้สถานประกอบการเป็นโรงงานสีขาว ควรมีการติดตามผล และตรวจสอบระบบอย่างต่อเนื่องกับสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการเป็นไปอย่างถาวร หรือยั่งยืนตลอดไป

5.3.1.2 สถานประกอบการประเภทธุรกิจบริการ ที่ยังไม่ได้เข้าโครงการการรับรอง เป็นโรงงานสีขาว ควรพิจารณานำองค์กรเข้ารับการรับรอง เนื่องจากมีโอกาสเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด มากกว่าธุรกิจประเภทอื่น

5.3.1.3 รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มสถานบำบัดให้เพียงพอ ต่อความต้องการ เนื่องจากจำนวนของสถานบำบัดมีไม่เพียงพอต่อการให้บริการต่อผู้เสพติด

5.3.1.4 ค่าใช้จ่ายในการตรวจปัสสาวะของสถานประกอบการ ที่เข้ารับการรับรอง ให้เป็นโรงงานสีขาว ภาครัฐควรรับภาระค่าใช้จ่ายนี้

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาแนวทางการขอการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับสถานประกอบการที่สนใจขอรับการรับรองต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน. โรงงานสีขาว. [ออนไลน์] 2549.

[สืบค้นวันที่ 8 ตุลาคม 2549]. จาก <http://www.labour.go.th>

กองกฎหมายและคดียาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กระทรวงยุติธรรม. คู่มือปฏิบัติงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ในสถานประกอบการ. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม, 2548.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. นนทบุรี :

โรงพิมพ์นิติการพิมพ์, 2547.

ประกอบ มิ่งสอน. แนวทางการเตรียมความพร้อมของธุรกิจอุตสาหกรรมในการยื่นขอรับรอง

มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18001

ด้วยเทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

ธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2543.

มยุรี สุทธะนันท์. แนวทางการเตรียมความพร้อมในการขอการรับรองระบบการจัดการ

สิ่งแวดล้อม ISO 14001 ขององค์กรธุรกิจอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2543.

เยาวภา ปิ่นทุพันท์ และคนอื่นๆ. การศึกษาผลการดำเนินงานตามโครงการป้องกันและแก้ไข

ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานขนส่ง. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2540.

ศิริพร ทองบ่อ. การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายยาเสพติดโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

ราชชนรินทร์. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2546.

ศูนย์วิจัยยาเสพติด. สมอและกลไกการเสพติด. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์

การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สมบูรณ์ ประสพเนตร. แนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดคดียาเสพติด. กรุงเทพมหานคร :

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542.

ส่วนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงาน

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด. [ออนไลน์] 2550.

[สืบค้นวันที่ 3 มกราคม 2550]. จาก <http://nctc.oncb.go.th/new/index.php>

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม, 2547.
สำนักงานปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. “ความรู้เกี่ยวกับยาและสารเสพติด.” วารสารเพื่อนวิทยากร. [วารสารออนไลน์] 2550. [สืบค้นวันที่ 3 มกราคม 2550]. จาก <http://www.oncb.go.th>

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบและข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย " X " ลงในคำตอบที่ท่านเลือก

1. อายุของท่าน

- () ต่ำกว่า 30 ปี () 30 ปี ถึง 40 ปี
() มากกว่า 40 ปี ถึง 50 ปี () 50 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

3. สถานประกอบการที่ท่านสังกัดอยู่เป็นธุรกิจประเภทใด

- () การผลิต () การบริการ
() การจำหน่าย () อื่น ๆ.....

4. ขนาดของสถานประกอบการที่ท่านสังกัดอยู่

- () ขนาดเล็ก (มีพนักงานน้อยกว่า 100 คน)
() ขนาดกลาง (มีพนักงานตั้งแต่ 100 ถึง 500 คน)
() ขนาดใหญ่ (มีพนักงานมากกว่า 500 คน)

5. ระยะเวลาที่ใช้เตรียมการก่อนการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

- () น้อยกว่า 6 เดือน () ตั้งแต่ 6 เดือนถึง 1 ปี
() มากกว่า 1 ถึง 2 ปี () ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

6. ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมาทำการตรวจเพื่อให้การรับรองตั้งแต่แจ้ง

ความจำนงจนกระทั่งผ่านการรับรอง

- () น้อยกว่า 1 เดือน () ตั้งแต่ 1 เดือนถึง 2 เดือน
() มากกว่า 2 เดือน ถึง 4 เดือน () มากกว่า 4 เดือนขึ้นไป

ตอนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากสถานประกอบการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย " X " ลงในช่องระดับประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ หลังจาก
การได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวเพื่อแสดงว่าท่านและ สถานประกอบการที่ท่านสังกัดอยู่
ได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด

	ระดับของประโยชน์				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
รายการ					
ประโยชน์ที่พนักงานได้รับ					
7. พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงานเพิ่มขึ้น					
8. พนักงานปลอดภัยจากยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยไม่ต้องใช้ยาเสพติด					
9. พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด					
10. พนักงานนำความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปเผยแพร่ให้กับคนรอบข้าง และคนในครอบครัว					
11. พนักงานในองค์กรสามารถดูแลสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น					
ประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับ					
12. พนักงานให้ความร่วมมือในกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด					
13. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากกิจกรรมสันติภาพของพนักงานในองค์กร					
14. เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน					
15. ลดปัญหาการขาดงาน					
16. ลดปัญหาหลักโมยในสถานประกอบการ					
17. ลดต้นทุนในการดำเนินงาน					
18. ลดความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงาน					
19. ใบรับรองให้เป็นโรงงานสีขาวสามารถใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ					
20. ความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีขององค์กรที่มีต่อภาครัฐ					
21. ลดปริมาณ/ความรุนแรง ของอุบัติเหตุ					
22. ลดเงินชดเชยค่าใช้จ่ายเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย					

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคจากการเข้ารับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย " X " ลงในช่องระดับของปัญหาและอุปสรรคที่สถานประกอบการได้รับ หลังจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ว่าสถานประกอบการของท่านได้รับปัญหาและอุปสรรคจากการได้รับการรับรองให้เป็นโรงงานสีขาว ตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด

	ระดับปัญหาและอุปสรรค				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
รายการ					
23. การแต่งตั้งทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับนโยบาย					
24. การสร้างทีมงาน หรือแกนนำที่รับผิดชอบระดับปฏิบัติการ					
25. การจัดหาบุคลากรสำหรับให้ความรู้กับพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด					
26. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด					
27. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้ารับการตรวจปัสสาวะ					
28. การให้ความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่น ๆ					
29. การสนับสนุนจากองค์กรเพื่ออนุญาตให้พนักงานที่ติดยาหยุดเพื่อไปบำบัดรักษา ฟันฟู โดยจ่ายค่าจ้างหรือเงินช่วยเหลือตามแต่ละตกลงกัน ** ถ้าองค์กรของท่านไม่มีผู้เสพยาให้เข้าไปตอบแบบสอบถามข้อที่ 33 **					
30. การส่งพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด					
31. การสนับสนุนจากองค์กรเพื่อรับพนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม หลังจากบำบัดรักษา ฟันฟู เรียบร้อยแล้ว					
32. การให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐในการรับพนักงานที่ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด					

	ระดับปัญหาและอุปสรรค				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
รายการ					
33. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับตรวจปีสาวะ					
34. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด					
35. ภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่น การจัดกีฬาภายใน การประกวดร้องเพลง การประกวดคำขวัญต่อต้านยาเสพติด หรืออื่น ๆ					
36. การเฝ้าระวัง และติดตามพฤติกรรมของพนักงานให้ห่างไกลยาเสพติด					
37. การค้นพบผู้เสพยาใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และทำการบำบัด					
38. การค้นพบผู้จำหน่ายรายใหม่หลังจากมีโครงการเฝ้าระวัง และมีการออกคำสั่งให้หยุด					
39. การดำเนินการทางกฎหมายในกรณีมีผู้เสพยาเดิมกลับมาเสพยาใหม่ หรือผู้จำหน่ายรายเดิม กลับมาทำการจำหน่ายใหม่					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการได้รับรองให้เป็นโรงงานสีขาว

40 ด้านประโยชน์

.....

.....

.....

.....

.....

41 ด้านปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

42 ความต้องการช่วยเหลือ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อ	ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน
1. เจริญวงศ์ จันทร์สิริสถาพร	ผู้จัดการ ฝ่ายผลิต บริษัท แล เอส ไอ (ไทย) จำกัด
101/32-33 นิคมอุตสาหกรรม นวนคร
กม. 46 ถ.พหลโยธิน ต. คลองหนึ่ง
จ. ประทุมธานี
2. ธนอมสิน อินทสาร	นักวิชาการแรงงาน 6ว
กองสวัสดิการแรงงาน กรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน
3. ร.ท.นพ.สมิต วัฒนธัญญกรรม	รองผู้อำนวยการสถาบันธัญญรักษ์
สถาบันธัญญรักษ์
ถ.พหลโยธิน ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ประ
ทุมธานี
4. ทิพาพร ดิษยทัต	นักวิชาการแรงงาน 7จ
สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จ. ประทุมธานี
5. สมชาย กระสานตีสุข	ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายแรงงานสัมพันธ์
บริษัทสแปนชั่น ประเทศไทย
229 หมู่ 4 แจ้ง ถ.แจ้งวัฒนะ อ. ปากเกร็ด
จ. นนทบุรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางณัฐพร ปุญญาภินันท์
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : ติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองให้เป็น
 โรงงานสีขาว
 สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม

ประวัติ

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2509 สถานที่เกิด จังหวัดนครสวรรค์
 ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 600/1170 หมู่บ้านสีวลี ซอย 6 ถนนพหลโยธิน ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา
 จังหวัดปทุมธานี 12130

ประวัติการศึกษา ปี พ.ศ. 2534 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต
 สาขาวิชาเคมี จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ประวัติการทำงาน ปี พ.ศ. 2535 ทำงานตำแหน่ง รองผู้จัดการฝ่ายปรับปรุงพัฒนา
 แผนกวิศวกรรมการผลิต บริษัท แอล เอส ไอ (ไทย) จำกัด ถึงปัจจุบัน